B DE J O

ב"ד באלול, תשמ"ו 18.9.1987

אלוף עמוס לפידות מעביר פיקוד. שיחה בלעדית בת אריסון. פעם תל־אביבי, היום מיליארדר ברונית רינת. החתיכה מרחוב פנורמה בסירל סטיין. מהמר על "הילטון" ברלף קליין. שטח פרטי

The same and the same of the s

מדוע צריך שמן מיוחד כשיגון?

בשנים האחרונות הולכת וגוברת חמודעות הציבורית לנושאי הבריאות והחונה הנכונה. צריכת שמני המאכל השונים נעשית יותר ויותר יתפורה" לסוגי השימוש השונים. לא עוד סוג שמן אחד המתאים לכל סוגי השימוש. כי אם שמן מיוחד לטיגון, שמן אחר לסלט ואחר לבישול. החלוקה של סוגי השמנים על פי השימושים השונים נובעת מהצורך לספק לציבור את השמן הבריא והמתאים ביותר לשימוש הנבחר.

טיגון בריא מהיום הוא אפעורי

לופק שמן אברי שהאוכר י "צא שמן "אוכר י "מונים אוכר י "מונים שמו חברת "מילומור" פיתחת תהליך יחודי מטוגו בעולם, לעיבוד גרעיני כותנה אשר מהס מופק שמן התוצאה: "טינונית" – שמן כותנה טבעי המצטיין בתכונות המכשירות אותו במיחוד לטינון בריא. שמן הכותנה חינו בעל ערך תזונתי גבוה. אחד היחידים המתאימים לשימוש בסיגון ומומלץ ע"י רשויות הבריאות האמריקאיות.

פיגונית - אמשר לפגן בלב שקט

- ביועס ואינו נספג במזון בזמן הטינון, כי ניוזן לטון בו בטמפרטורות גבוחות במיוחד ובזמן
- אינו חביל כולסטרול בנלל היותו שמן צימחי. יציבות ועמידות גבוהה לחימצון במתפרטורות הגבוהות של הסיגון. (עמידות גבוהה מזו של
 - שמו המניה). • בעל ערך תזונתי נכוה.

לשתן הכותנה יתרונות נוספים מעבר לתכונותיו

- אינו גורם לצרכת ולטעמי לוואי בלתי רצויים
- אינו גורם להיווצרות ריחות לוואי בזמן הסיגון.
 חסכוני מאוד, ניתן לשימוש חחר שוב ושוב מבלי
 - לפגוע באיכות הטינון.
- אינו נשרף מאחר והוא בעל נקודת עישון והצתח גבוהות ולפיכך בטוח יותר בשימוש.
 - קל לניקוי לאחר השיגון.

שמן כותנה מזוכן

לונאלול, תשמ"ז 18.9.1987

עריכה: דניאלה בוקשטין עורך גרפי: יורם נאמן

מעצבת: יעל תורן

גרמיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition "פַ פּפו כל הזכויות שמורות ל מעריב (מינים בי

סטארין - היתרון הטבעי

שמן הכותנה מכיל סטארין - שהוא מרכיב מבעי

בשמן. הסטארין מצטיין בתכונת יציבות גבוהה

וניתן להבחין בו כמשקע לבן או כתרחיף בשחן הנחלי. ככל שטמפרטורת האיחסון נמוכה יותר

נוכחות הסטארין תבלוט יותר. עם התחלת חישם

השמן ועלית הטמפרטורה יתמוסס הסטאוין ויתה

את חלקו ליציבותו של השמן ולתכונותיו

כיצד להשתמש בטיגונית?

למלא כשני שלים מתכולת הסיר ב"טיגונית".

להכנים בהדרגה את המזון, לסגן עד קבלת גוון זהוב.

טיגון קל: לחמם "טיגונית" בכמות המספיקה לכיסוי

תחחית המחבת, לטגן את המזון משני צידיו, אין

להשתמש ב"טיגונית" במקום מרגרינה או חמאה. בכמות של שני שליש מהמצוין במתכון.

מאחר ו"טינונית" אינו מתאדה – ניתן להפחית את הכמות עד למחצית.

"סיגונית" – שמן כותנה מזוכך עומד בדרישות התקן

הישראלי. ארת בבקבוק משופר ואמום לחדירת קרני גול במסרה לשמור על איכות חמוצר לאורך זמן. "פיגונית"

מיוצר ע"י מפעל "מילומור" בהשנחת רבנות חיפה תהריה

מיוצר עיי מילומור

לחנום לדרגת חום של 170 מעלות.

צורך להוטיף שמן בזמן הטיגון.

ו אויפון תוא אחד תיהלומים אם לא חקו־הי־נור – היהלום השרי חנדול בעולם – בכספת של קרן תל-אכיב. המפעל תישווני של צ'יץ', שמנסה לתקות את סיפור ההצלחה של קרן וחלם (כל הוכויות שמורות לטדי). לפי ה"פורבס", מגזין העסקים הקות של ארה"ב, אריסון הוא אחד העשירים הגדולים של ושיקה לא רק בקנה־מידת יתודי. מיליארדר שעשת הרבה כסף האמה האהבה. יאיר. לפיד כותב עליו. בילי מוסקונה־לרמן קולטת משל נתו. התרומות שלו לתל-אביב סוגרות מעגל, לא מכסות על ו מישן. ני איסון גדל כאן, למד ב"הרצליה", לתם בלטרון בתש"ח, הלן לצאת לארח"ב לחפש את מזלו. למה נאלץז מפני שכאן לא נתנו לתום נשרון, מרץ, ידע וניסיון שנצבר במשפחה לעסק פרטי. תוח שות. זה קרח בימי המדינה הראשונים, ימיה האדומים של מג'י, נשיופה פרטית היתח מלת ננאי, לא הירידה. צי"ם, חברה לשוות מפשלתיה, חנקה אותו. איפה היא ואיפה הוא. יצא לשחות וסיקה עם 10 דולר בכיס, לא חיפש טובות מהממשלה. רק שלא שת. אחוי קשר כושל עם חברת הספנות של מאיר הלוי שהסתיים וזשורית, לא באשמחו של אריטון, תפס גל משל עצמו ומאז הוא שף והנ. המגע שלו עם ישראל מוגבל היום להרבה סימפטיה שמששות לסחוו ילדותו התליאביבי שמתורגם לתרומות נדיכות, 'דיה נים הכספי שלו. רק לא לעשות כאן עסקים.

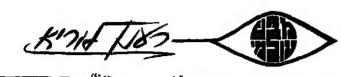
שושים של פרשת אריסון מכצבצים גם מתנובתו של ראש ו והשעצה המקומית יבנאל לכתבתה של שרית מוקט על משבר הקמים נמושבה הוותיקה, שפורסמה ב"סופשבוע" שעבר. מולמ לי בראשית השבוע, היה קולו מלא חדון כנגד העוול הנורא מתח מקום. וברניל, זוהי לא רק דעתו אלא גם של זועמים אחרים . זמ אלו, נעצם, חורה האיש לאחר שניטיתי לרדת לפשר מצוקתו, השל איננ קשור כלל לאסונם של החקלאים. מה שאיום באמת הוא שו שומט קצרצו שלעיני הכתבת לא הזדקר נינדור של עצים . מודקרים דודרים", היא כתבח, וראש המועצה זועק חמס. מא הא אחראי לנוי של המושכה, לא למצבם חבלכלי של בניה. או מי שמ יע גינואל יותר גינות ועצים מאשר דרדרים. אבל לשרית מקיש עין לא מוניצימאלית, ולכן הדרדרים שניקרו על דרכה קיבלו מי משפעות מעבר לבועניקה. כי מי שקורא את הסיפור מבין כמוה ינוֹ הפלאות יבואל מתה. אפילו שהמועצה המקומית תמשיך מתקיים ולנטוע עצים בכספי ממשלה, שנתמכת בכספי סיוע מושה פאמרקה, נו ממה שאריסון עושה שם בעבודה קשה.

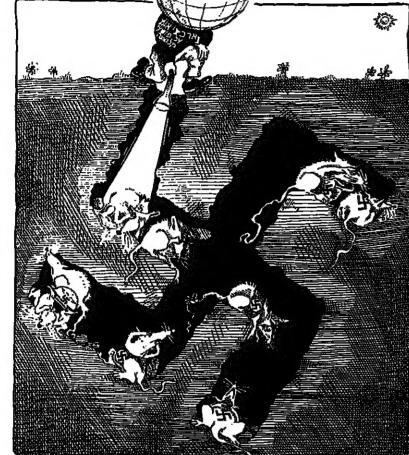
מש: עור ויצמן כחיפה. כתבה מש' 8-4 צילום: ראובן קסטרו. 36 שטח פרטי, רלף קליין

מאת מיכל קפרא וו אנא היה אומר מאת נורית ברצקי מאת חלמה אדמון 41 כל הקופה מאת יוסף פינקלסטוו לעם חל־אביבי, היום שני מיליארד 46 חיים בזבל מאת עמנואל רוזן 50 שמרנות, עד קו חמכפלת מאת יהודית חנוך מאת מאיד עוזיאל 55 הנרוסקום 56 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר 57 מנטותאוז

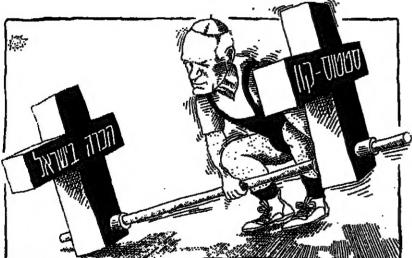
מאת ואיר לפיד ו הילדה מרחוב פנורמה: מאת אביבה מץ מאת יהונתן גפן ו מקפר ז, דות סוף מאת סימה קדמון סוול "סומשבוע", אל עמק השלום שית נולי פרידלנדר אומלה כליכו פאת כילי מוסקונה לרמן 60 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת נבריאל שטרר

בעריכת גבריאל שטרסמן

"זהירות! אור בקצה המינהרה!"

מלחמת חורמה

5 សងខេត្តប្

JIMD

כמעט שנה לבחירות. הוא כבר רץ. יום בחיפה עם עזר ויצמן. חיפוש שורשים במחוז ילדותו ומסע הסברה דחוף לשלום. הקסם האישי שלו רץ אחריו מעל הראש כמו ענן. עזר, 63, מודע לענן הזה, וגם לעוברה שהרחוב צועק בקלות רבה יותר אריק־אריק מאשר עזר־עזר. האיש קולט אהבה כמו דוד־שמש וגם יודע להחזיר. לפעמים קצת שורף. בין הכרמל להדר ולשכונה הערבית בעיר־התחתית,עזר מחבק, צועק, מנשק, מקלל, מחייך, סוחף. סחבק של כולם.

מאת מיכל קפרא צילומים: ראובן קסטרו

"כשר בטחון של הליכוד, אם לא הייתי מתפטר, הייתי צריך לעמוד באריאל ולנאום שהפלסטינאים הם נוראים, והירדנים מנוולים. אני הייתי יכול לעשות את זה?"

כשאני שומע" אנשים שאומרים שעארפאת רוצה להשמיר את מדינת ישראל, אני חוטף היסטריה של צחוק. כמה דיוויזיות יש לו?"

בגין רצה" שהכניסה ללבנון תהווה משקל נגד להסכמי קמפ דיוויד ולשלום. בגין אמנם הכיא את השלום, אכל לפי הערכתי הוא התחרט על־כר, ולכן היה בעד מבצע שלום

מתפטר הייתי יכול להשאר ולהיות גם היום שו בטחון. אבל כשר כטחון של הליכוד הייתי צויך לעמור באריאל ולנאום שהפלסטינאים הם נוראים, והירדנים מנוולים. אני הייתי יכול לעשות את והו*

שר כלי תיק, אורח העיר חיפה. מערכת הבחירות די רחוקה. וככל זאת, ויצמן, פוליטיקאי משופשף, יווע ויצמן: ישתוק, שתוק, תפסיק לעשן ותוריד שהרחוב צועק בקלות רבה יותר אריק־אריק מאשר עזר־עזר. הוא יודע שיותר פופולארי לירוק על עראפאת, ולירוק בכלל, מאשר לכלוע בנחת את הנחל הרירי. מכחינתו, אולי הקרב החל. בלי שאגות קינ, כלי אותות פתיחה. אכל משהו כניסוחים שלו מרמ. "זו תהיה מערכת הכחירות הכוטה כיותר שהיתה אי־פעם. יש ללכת לבחירות בעוצמה רבתי. לנוא לבוחר ולהגיר לה ארוני, אתה צריך לבחור - א

מלחמה או שלום". בתרגום חופשי: ליכור או מערך. למחרת, כבית בקיסריה, יצביע על הגינה, על ליכודנים: "אם היית נשאר כליכוד, היית יכול העצים, ישאל איך הים, ויחכה כאכת לתשובה. יפתח מגירה, הנה, כשהיה ילד קטן. מכט תמים. הנה, אכא, אמא, הרוד חיים ויצמן. "אם הם היו רואים אותי מצטרף ל'חרות' הם היו מתפלצים". אחרי חיטוס כמגירה שניה, הוא מתעכב מול הפינג'אן שקיבל מתנה מסאראת. ואתריכך מול תמונה של הבת, הכונניה של סבתא. ושטיח פרסי מבית ההורים. ועור תמונה - של הבן, שאולי. שמונים והמישה אחוזי נכות. עזר לא הליכודניק מאבר את הסבלנות. בעל חנות מרבר. נמנע מלגעת אבל המבט מסגיר. כל החיספות

הסחבקיות, ההומור, נעלמים במלה אחת: "כואב". אחר־כך הטלפון יצלצל. ועוד פעם. ועור פעם "אין שקט", הוא אומר, ויודע כמו כל פוליטיקאי פה משמעותו של שקט.

ביום הקודם, בפתח עיריית חיפה, מחכות לשר שתי תלמירות מבית־ספר אליאנס. כונים ליד בית־הספר, וזה עושה להן המון רעש. "את עושה ספורטו" הוא שואל את העלמה המוטרות מהטרקטורים. העלמה לא מתכלבלת מעולם האסוציאציות המוזר של כבוד השר ועונה: "סקוש". ויצמן מחייך. לא מסכיר מה הקשר בין רעש לספורט.

בלישכת ראש העיריה מחבים לו עתונאים אוכלים ענכים, שואלים על הלביא ומעצכנים או "תפטיקו כבר עם זיהום האוויר הוה", הוא שואנ הרימשמעית. העלו לו את הסעיף. אבל לכרווי ואגטיח חקטנים שעומרים כסרר מופתי על המנשים יש תכונה מרגיעה. שחקנית הסקוש וחברתה עוד מהכות בחוץ. רוצות שהשר יסלק את המרקסורים. אנל (המשר בעמוד הבא)

ויצמן: "מה אחה נואם כמו מוסוליני מהמירפסת. בה. ב־1980 עמדתי על פרשת דרכים. אם לא היתי אתה גיבורז בוא, בוא תרר לפה". הניבור יורר: "פעם החזקתי ממך", הוא מטיח

> ויצמן: "היום תחזיק משהו אחר". ליכורניק: "היית בין התומכים הכי גרולים של הלכיא, מה קרה, האנ" עשרה קילוי.

הליכורניק מתיישב, חוכך כרעתו אם להיעלב, "כאיש צבא אני משתחווה לפניך אבל ..." ויצמן: 'תשתחוה גם עכשיו". ליכורגיק: "איפה עור של הליכוריו אתה עובת את

הליכור כגלל שלא קיבלת את תיק האוצר". ויצמן: "בחייך, מה אתה מקשקשו בגין הביא את השלום אבל אתרי שהוא התחיל לקלקל אותו השארתי אותך לו ולו אותך".

להיות היום ראש ממשלה". ויצמן: "אתה מעריך את ארנס על שהתפטרנ" ליכודניק: "בטח שאני מעריך".

ויצמן: "אז למה אתה לא מעריך אותי שהתפטרתיו בשבילי, מפלגה זו לא מסגרת שבה משיגים הישגים אישיים. אני עזכתי את הליכור והלכתי לבר".

ששומע את הויכות, צועק לעזר: "זה עוכר ממפלגה למפלגה". כמעט טינה. במידרחוב לא סולחים למי שעוב את המחנה הלאומי והצטרף למערך. רק דיאלוג אחד, כיום אחד, וככל זאת.

אחר־כך, נארכע עיניים, הוא אומר: "אולי יכולתי להיות ראש ממשלה, אכל לא הייתי. כיום קיימת ב'וורות' אווירה שלא הייתי יכול לשאת אותה, לעמוד

ליכודניק: "פעם החזקתי ממך". ויצמן: "היום תחויק משהו אחר". ליכורניק: "היית כין התומכים הכי גדולים של הלביא, מה קרה, האז" ויצמן: "שתוק, שתוק, תפסיק לעשו ותוריד עשרה קילו".

רחוב מלצ'ט מספר ארבע כחיפה עמד עזר ויצ־ מן, השר כלי תיק, והציץ מאחורי גור האבן על _ הכית כו גרל. טרים אישי לחוך הזכרונות. התרפקות חסרת מעצורים. "חסר לי עץ זית אתר", הוא אמר. העוזר הכדואי של השר ניסה להמר על איזה גוע כרות. לא. הזית שעור חיפש, נעלם. "אכל השער נשאר אותו רבר". ליטוף. "הנה עץ הארקריה שסבתא קיבלה מתנה". נגיעה. "פה טיפסחי". טפיחה. תמישים ששים שנה אחורה. השר נוכר. הצלם מצלם. נם את האצבע שמשוטטת כאויר. המארה, ראש עירית חיפה, אריה גוראל, נשאר כמכונית. שהשר כלי תיק חפש את השורשים שלו לכר.

כמעט שנה לפני הבחירות. כמעט עשר שנים לבואו של סאראת לירוסלים. כמעט חורש לאחר החלטת הממשלה על הפסקת פרוייקט הלביא. חיפה שקטה, לא מתרנשת שתאריכים. עור – כן. נבוה, צנום יותר, שנון ברגיל, מרשה לעצמו להפגין עייפוח קלה רק כתוך המכונית. אכל גם שם הוא לא מווחר על סעילות ידנית, ופנפנף שלום קטן וטבעי לאיזה נהג חיפושית, שכמעט מתעלף מאקט הקירכה הכלתי־צפוי. הקסם האישי שלו רץ אחריו מעל הראש כמו ענן. לא וו. חעשה פג, לא יעוור. עור וייצמן, 63, מודע לענן הוה, צועק, מקלל, מהבק, מנשק, מחייך, סוחף. סחבק.

הרחוכ אוהב אותו. עזר ויצמן קולט אהבה כמו דורישמש וגם יודע להחזיר. לפעמים קצת שורף. במרכז המסחרי הוא מסתובב כמו בכית, במטבח. נכנס לחנות נעלים. הובנית פתרגשת. "איך זה למכור נעלים:" הוא שואל כטבעיות של מכר ותיק את הזכנית המעסעפת כהתרגשות. היא לא עונה רק מחייכת. עזר מספר לח ששים לו בעיה עם נעלים. כפות הרגלים צרח, וארוכות. היא מכיסה כהודונות אידקין בכפות הרגלים הבעייתיות של השר. הם כבר חברים. "כמה ילרים יש לרז רירה ישו מה הכעל עוכהז ים אלפיינו שקל בתורשוי

כסופרמרקט שואל לקוח שלא מתמסר בסלות: "לא שמעתי תרשות. כבר התחילה מערכת הבחירות: ויצמן לא מתרגש אכל גם לא מתלחנ מהסורר. בפתח השנדישוריה, ווא רואה זוג שמחקשה להחלים בין קוקולר עם קצפת לעיפת בצק לכנה ולא מוגררת. מחלכטיטו" הוא שואל אותם כטון אכהי. 'כן", הם שונים לו, "נו, תארו לעצמכם מה זה כשצריך לתחליט

רק פצם אחת, במידורות, תלכת האהבת צעיוה 'תניד, מה כדה לרד הציניים למעלה ליכודניק על מירשמת. ריאלוג.

7 Biagaio

במספרה במרכז המסחרי: מערכת הבחירות התחילה, בלי שאנות קרב, בלי אוחות פתיחה.

של טיול שנתי. הנמל מוכיר לעור את בגרי הים של הכתורות כימי ילרותו. "זה היה עם שמלות כאלה", הוא מדנים עם הידיים. כדרך לשם, כמקום לשיר את שירי ארץ־ישראל, מדברים על עראפאת. גם כן נושא

"כשאני שומע אנשים שאומרים שעארפאת רוצה להשמיר את מדינת ישראל, אני הוטף היסטריה של צהיק. כמה דיוויזיות יש לוז כמה מטוסי אפ.16 מבחינה בשחונית וה הדבר האחרון שמראיג אותי. זה אייב? אהר ששם פצצה כפודאשפה זה אדם חלש ולא אדם תוק. עארפאת הוא אוייכ פוליטי, אכל רק עם איייב עושים שלום. ואם הוא יכיר ב־242 ר-338 ויכריו על הפסקת הטרור, אני אדכר איתו. אשב איתו. הדתנגרות לתהליך השלום כאה מווסר כסוצן לאומי ממררגה ראשונה". כמה ימים אחרי זה, כשעראפאת כעו שקיבל מכתב מעזר ויצמן עם הצעה לקונפררציה ישראלית־פלשתינאית, ויצמן הכחיש.

נמל הוא סוגר חשבון עם בנין: "כל הזמן מאשימים רק את אריק בנכונותו להיכנס ללכנון. לפי הערכתי נכונותו של כגין לא היתה קטנה יותר. הוא רצה שהכניטה ללכנון תהווה משקל נטר למהלכי קמפידיוויד, משקל נגר לשלום. בנין אמנם הביא את השלום, אבל לפי הערכתי הוא התחרט על כך, ולכן היה בער מכצע שלום הגליל. כבר כומן ניהגל המשארומתן על חסכם השלום, אמרתי לאישיות אמריקאית חשונה מאוד טישבה בביתי, שבגין יחתרט על ההסכם תוך כלכלית כלכר, או בשחרור הארץ, אלא כעיקר שלושה־ארבעה חודשים. האישיות אמרה לי: תוך בהרגשתו של יהודי בארץ ישראל, בשחרור נפשו של שתים עשרה שעות. כי על מה כעצם חתם כנין, ראש האדם. יש צורך להתנתק מהתסביך הזה של לקום הממשלה הלאומני או הלאומי כליכך, נחטכמי קספדיווידי לאור שמטליצים על אישונוציה, הסטטוס הסופי של יהודה ושומרנן יוחלט לאחר חהליך של משאיומתן. על וה בגין תתם. כגין המציא את האוטונומיה ואתריכך נכהל. מי שנותן לגיים פטורה וה וציח עוול נוראי להסית את עם ישראל נגד השלום.

עור לא מרכה לרצר על עסקיר הפרטיים,

לא את הגטו מהיהורים,

בבוקר ולשאול אם זה טוב ליהודים או רע ליהורים. או מי מסרר אותנו היום? זה שאני עוסק כנושא השלום כליכך הרכה לא עושה אותי פחות לאומי מגברה גאולה כהן. כשבילי אי־הרדיפה אחרי השלום היא כיטוי לאי החשתחררות מהגולה. עוד כימיו של חוי כבר אמרו שאפשר להוציא את היהחדים מהנטו אנל

עזר לא מתכלכל: "יש גם שרוו". ים כחול, רוח, הכרמל ממול. כמו פוסטר.

החלטתי לעזוב. הלכתי לכר.

"השקפת העולם שלי היום היא אחת וברורה: איך

הציונות אינה כאה לידי ביטוי בעצמאות

"בהפגנה נגר הלביא קראו לי ערבי. אוי למי שמתייחס כך. נוצר מצב בו כל נסיון לחיות

שמנוהלים כיום על־ידי חברת נאמנות. אבל כבעל סדר היום לחדץ. נמל חיפה בוער יותר. כמו במסלול אניה יש לו סנטימנטים לנמל ולמיפרץ הטבעי הזה. "כששואלים אותי איך התגלגלת לים, אני עונה: תיל־אוויר למלחמה וים לכיונס".

כחדר הארוח של מינהלת הנמל תולה על הקיר תמונה של האניה המצרית שהכיאה את סאראת

"אללה ירחמו", נאנה ויצמן, וניגש להתכונן כה מקרוב. "יש שני ש'ינים שמראיגים אותי: שאננות ושיגרה", הוא אומך. "ויש עוד שי'ן – שמיר", מתחכם אחד המארחים.

אדער כך עולים לספינה שעושה לשר סיור בנמל.

גם מחשבותיו של ויצמן מפליגות. שהשתחררתי מהצבא לא הייתי במסגרת פוליטית. כשנת 69' הצטרפתי ל'חרות'. כדגוריון שאל אותי מה אגי עושה שם. היו לי סיכות שהכיאו אותי לדרך שונה. אבל כשראיתי איך סטו מהסכם השלום ואיך שם לאחר הבחירות יש לבחור במנהיבות ברורה, משתמשים בהיסטריה ובפחר של עם ישראל מהגויים,

לכסס את חמרינה כמרינה נורמלית כלי לאבר מהייתודיות שלה. כמו שדורי חיים ויצמן היה אומר: 'עם ככל העמים אכל קצה יותר'. ער היום היינו שקועים רק כקצת יותר. ומרינה נורמלית תיווצר רק הצופר המשטרתי. התעשיין אליאס מטר, מכר ותיק בעזרת שלום. ואל השלום צריך לבוא מתוך כוח ולא מתוך פחר. וזה ההבדל ביני וכין הליכור.

עזר", אומר צעיר אחר. חנווני שמנמן מוציא מנש

צדקה מתחילה בבית. חבל שהיום טוכ יותר עם הערבים הופך לאנטי לאומי".

בגיו המציא את האוטונומיה ואחר־כך נבהל. מי שנותן פקודה נועו' ובאמצע אומר סטופ – שילך הביתה".

"אני נץ במלחמה ונץ בשלום. יונה זה דבר שמפרפר".

"לי ברור שאם לא נשיג הסכם שלום, ניגוד

למלחמות. העולם הערכי לא יחכה עד ששמיר, שחו

או ארנם ישנו את רעתם. כמקרה כזה, עד סוף המאה

אנו עלולים למצוא את עצמנו שוכ במלחמה. מי

שיכול לשנות זאת, זו מנהיגות תוקה שיורעת מה היא

לו עורף. הממשלה העכשווית אינה מסוגלת להביא

רוצה. היתה מנהיגות שהביאה שלום, אבל מיד פנתה

שלום. זו ממשלת הקיפאון הלאומי, ולכן יש חשיכות

גדולה כליכך לבחירות. צריך להרגיש בעיקר את

נושא השלום. ללכת כצורה קשה וברורה. תקוחי

שמסלגת העבודה תרכיב את הממשלה הבאה. אבל נו

החלטית. גם למפלגת העכורה יש בעיה במנהיגות".

כשביל מה צריך את זה", מקטר ויצמן על

מקבל את פניו יחד עם הרבה אחרים. לחיצת יד

חיכוק, אפילו נשיקה. "אצל הערכים לא נתוץ לן

שמירה", אומר אחר הנכבדים סמוק מעלבון על הליווי

המשטרתי. כולם מסביב צועקים לו "אהלן עור"

ומנסים לתתתרות בהפגנות אהבה. "כל השכונה נער

סוכריות ענק. בקבוקי שתייה מציעים את המשלתת.

אבל העיקר וה הפלאפלים. עם פטרוזיליה והרכה

טחינה. וייצמן לוקח בים. "ארהא, ארהא", הוא נאנה

מזווית העיד הוא קולט לוח ששיבש כבית הקפח

של אבוישקארה. "מישהו רוצה לשחקו" הוא שואל

"סה זה לא התעשייה האווירית",

אפילו אורו וורקים עליו מהמירפסת.

בפה מלא.

ניידת משטרה מפלסת דרך למכוניתו

של עזר בררכה לוארי ניסנאס. שכונה ערניה.

י שרוצה יכול למצוא אמביציות.

יין חצי יבש מומלץ להגיש קר, 'גראנש רוזה n'w 4.89 "הולך" מצויין עם כל סוגי האוכל קברנה לבן* יין רווה יבש המיוצר מענכי קברנה n"w 6.99 אדומים בתהכיך ייצור עול יין לבן מבחר יינות לבנים · para מומלץ להגיש צונן 'הוק מעולה"' יין חצי יבש, "הולך" מצויין עם נבינות מותכוח, מתאבנים ורגים n"w 3.25 ממולאים עבדת לבן* יין לבן יבש, "הוּלך" מצויין עס n"w 3.95 ארוחות דנים וגבינות אמרלד ריזלינג* יין חצי יבש בעל ניהוח עשיר "הולך" מצויין עם דגים, בשר שף ובשר עגל n"m 6.49 מבחר יינות אדומים מומלץ להגיש בטמפרטורת החדר יין חצי יבש, "הולך" מצויין אדום עותיק עם גבינות חריפות, עוף n″w 3.25 'מעולה" ובשר שכל קברנה אדום* יין יבש כעל ניחוח עדין "הולך" מצויין עם מרקי בעור וכל סוגי n'm 4.89 הבשר האדום. יין יבש כעל ניהוח ומעם עשיר "הולך" מצויין עם בשרים אוזמים וצלי. 6.49 ש"ח פמים סירה* מבחר משקאות לבר שלך п″ш 4.59 לבן, אדום או יבש ורמוט*

יקבי כרמל מזרחי מכינים לך חג שמח...

n"w 2.69

n'm 4.15

ס"ש 5.75

n''w **4.99**

עכשיו מבצע היכרות

20% הנתה

n"w 8.39

TIME

 $\label{eq:controller} \hat{\boldsymbol{\beta}}_{i,j} = \left(\begin{array}{ccc} \hat{\boldsymbol{\beta}}_{i,j} & & \\ \hat{\boldsymbol{\beta}}_{i,j} & & \\ & \hat{\boldsymbol{\beta}}_{i,j} & & \\ \end{array} \right) \left(\begin{array}{ccc} \hat{\boldsymbol{\beta}}_{i,j} & & \\ \hat{\boldsymbol{\beta}}_{i,j} & & \\ & \hat{\boldsymbol{\beta}}_{i,j} & & \\ & & \\ \end{array} \right)$

וודקה 45°. הוודקה הרוטית הראשונה בארץ. 4.19 ש"ח לקוסוסובה" **40° ארנו n"w 3.29 ונגל נילנט. האפורם, די וירו רומיניון הברנדי המלטף, ברנדי מעולה מיוצר עפ"י ידע צרפתי דומיניון* n"m 12.79

* תכולה 250 מ"כ "יי תבולה 250 מ"ל

מבחר יינות מתוקים

מבחר יינות תוססים עדינים

בוסקה אפרסק* הלהים הבינלאוםי, יין חוסס

יין ארום מתוק ישן טשן

יין אדום מתוק מובחר

יין אדום מתוק משובח, "הולך"

יין מתקתק תוסט עדין, חצי יבש לבן או ורוד (רוזה) הנלך מצויין עם

כל דבר - כל סיבה מובה לפנטויה

מיוצר בחהליך ייצור של שמפניה

עדין, במעם אפרסקים,

מומלץ להגיש קר מאד.

מצויין גם עם מנות אחרונות

ין היובל**

"טופז זהב

כרמל 100*

פנטזיה*

יין הנשיא*

מומלץ להגיש צוגן

Oa -

00

מבחר יינות רוזה -

Histole 6

מחולת קינג השלישי בעת ביקורו ב"יד ושם": "אני לא יכול לתבין איך רצחו אנשים שלא עשו דבר לאיש". (צילום: יוסי זמיר, "סקום 80").

אבא היה אומר

אבא, האיש שהיה לו חלום, היה מנהיג שחורי ארה"ב מרטין לותר קינג שנרצח באפריל 68". הבן, 29, פליטיקאי מקצועי, גדל בצל ענק אבל לא חש גימוד. הוא כן מתכוון לנסות להגיע לבית הלבן "אם העם ואלוהים ירצו". לישראל כא השבוע עם קבוצת מנהיגים שחורים צעירים ביוזמת הליגה למניעת השמצה של בני־ברית. אצלם במשפחה, אומר מרטין השלישי, קשר אמיץ עם היהודים זו כבר מסורת.

מאת תלמה אדמון

"הו, בטח, בטח. אבל אני משתרל לבטא אותה בצורה עניינית". קינג, שני לילריו של מרטין לותר קינג, מנהיג השתורים בארה"ב שנרצח באפריל 68', הוא פוליטיקאי. כך הוא מגדיר את עצמו. אנשים שצפו בו כאן לא קלטו הילת כאריזמה מסכיב לראשו העגלגל. הוא מתנסח כצפוי, בשבלונות לא מחייבות, עפעפיו מכסים מכס מנומנם, חסר התייחסות אישית. הוא נעים וחרישי,

אפוף בעננה מתוקה ושתלטנית של מירגילות. כשהוא מחייך, נהפרת גומה אליפטית בלחיו הימנית. השמש הקופחת על חליפתו המחוייטת מציירת אגלי זיעה על מצחו ווצא לא מתלונן, גם כשהסיור ב"יד ושס" מתארך. להיפך. הוא מכיט בכל תמונה ותמונה, איומה ככל שהיא. קורא את כל המלים שמתחת לתמונות, צופה בכל הסרטונים המזוויעים, מתחילה עד חום, על פניו שרועה הכעה של תלמיר שַּקרן־צייַתן: אחרירכן הוא ממשיך בשיחה שנקטעה בדיוס בהמשך למלה האחרונה. לעולם לא יאמר: אז איפה היינוז

קינג לא פסח גם על ה"יד לילדי השואה". לפני שנכלע בחדר המרטים שאל את מי שכבר יצא משם: מה זה הרעש הזהו אחר כך התייחר עם קולות הנהי הנורא. כשיצא משם ענה: "איך אני מרגישו פגוע, כואכ. אני לא יכול להכין איך רצחו אנשים שלא עשו דבר לאיש. בעיקר אני לא תופס את רצח הילדים. אני חש כאכ עמוק וצער נורא".

זאפים, צעיר יחורי-אמריקני תכול עיניים, רצה להתנאות בקינג השוור ארגן ביוומתו חסרת המנוח של ליאונרד זאפים מהליגה למניעת השמצה - במשלחת שלו הפעמן אבל במידה. הוא לא בנה על גניבת הצנה. לכן הגביל את המגעים של מרטי החביב עם העיתונות. לותר קינג צפה בעיתונות המורחפת ממרפקו, לא חמיד בנימוס, והשים עצמו כלא רואה. הוא איש זהיר, שנולד תפור לתוך שם עוק המתקשר למלים חובקות אופקים כמו חופש, צרק, אהכה, שוויוו. לוכר אביו ניקבע יום זיכרון לאומי לאמריקנים.

יש איזו טקסיות מובנת מאליה, המיה עדינה ומתמרת סכיבו. כמורגל, הוא מחזיר נפנון חי לזוג אמריקנים שמוהים אותו ברחוב ירושלמי. באשר יפנה צמור אלין מישוד. כשהוא מוצא עצמו פוסע לכד במעלה איות שביל על הר בפאתי ירושלים, הוא פונה מיד לאחוריו, שולח יד קלה למעלה, כמעט קשה לקלוט את התנועה, ומיד קרב אלין מישהו. ידיר שוכ, או בדרוד. בדרודו, אייויק פארים (כו

טרת השחורים שיצאה מפתח מלון "לרום" בירושלים משכה את עיני נהג צונית, והוא תפסיר אל ההגה: ועכשיו יש להם אפילו מועמר לנשיאות כשריקה אני, אם הייתי לכן באמריקה, לא הייתי רוצה שיהיה לי נשיא שצר ברוק כמו שפה לא הייתי רוצה שערבי ישב בבית של הנשיא.

לונג יצדי גאה מפרס, לראשו כיפת משי לבנה עטורה חוטי זהב, לא הזרמן ליב שמיםין לותר קינג השלישי לכוס קפה ושיחה על עניינים ברומו של עולם. לנוה מתקשה למצוא זמן כדי לשמוע את דעותיו המוצקות של הנהג הירושלמי ינין מקש המולד המנגדר של כל גוע ובוע. בין שיחה שנתארכה עם שמעון פרס לא פענים במרחפי מוזיאון יד ושם ומשם לשיח דינאמי שבין יהודים אמריקנים ישוים אבייקנים, ואו, כוריוות, לרוממה, לטלוויזיה ("זה הומן"), קשה היה לקינג, או מוה אינים שחורים צעירים שסכבו השבוע בארץ, למצוא זמן־אות לבהג

מל מפני שלקינג יש דווקא נכונות לשרת את עמו כבית הלכן. "אם העם ינה או אלוהים ירצה, אהיה נשיא בכוא חיום", אמר חמש רקות קורם שנהג ישנת אפר פה שאמר. והמלים של זה גם זה אברו לחלל האוויר היכש של ושית אם נא קינו, כפי שהקפיר להסביר, כדי לחדק את הקשר עם הישראלים, תו פימום כמה מוזם.

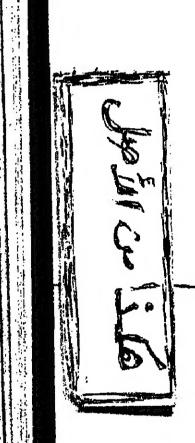
ו בימיו בישואל בליאו דוואי ל אינו בניברית בארהיב. זאנים הזמין את לותר קינג להצטרף למסע שהוא שני בארה בארה בה האפים המשין את קווע ערב אינה בארה שחורים בהיגים שחורים בהיגים שחורים בהיגים שחורים בהיגים שחורים בהיגים שחורים בהיגים שלהם. מצר אמיים, מצרף אליהם כמה יהודים ויהודיות איתנים כאהבת ישראל שלהם, לוים מול אינים במה המרים ויתוריות איותים ביו תליאביב לירושלים שרים בולם ומביא אותם לנקודות הנכונות כארץ הקורש. בין תליאביב לירושלים ישות ניבים אתם לנקורות הנכונות כארץ הקודש. בין וזי הדב האומר, ישות נאומר, ישות נאומר, ישות נאומר, ישות נאומר, ישות נאומר, ישות מוציא אותה. הייתי אומר: שמע, לני, אני תושב שלא נהנת כשורת ישות הייתי אומר: שמע, לני, אני תושב שלא נהנת כשורת ישות הוא אותה. הייתי אומר: שמע, לני, אני תושב שלא נהנת כשורום ישיתי מוציא אותה. הייתי אומרו שמע, לני, אני חושב שלה בווחו מקר לה וחות אבל זוני מצב היפותטי לגמרי", הבהיר לותר קינג באוטובוס מצת להשלטל בין מלון סוגלטה (ארוחת צהריים ושיתה פתוחה בין שתורים האים לאון לרום.

און משול בבלל לודש שינות?

אחכא אלהטרוניי

11 yraealo

אחות האכו, הוא גם העוור המכצעי שלו. קינג קורא את אליו את אייויק להתיעצויות מלוחששות כנוגע לבעיות קטנות וגרולות. אייויק פותר את כולן, כשהוא נע בקלילות ומבריק עיניים ממזריות על סביבותיו.

לא דומים השניים. לותר קינג מתנהל ככברות עדינה. כמו דובון חמוד. לפני שבע שנים, הוא אומר, החל להשמין, כגלל הנסיעות המרובות ואהבת המזון שלו. מה הוא אוהב במיוחר? בשר. כשר מכל סוג. ג'אנק פור. "אמא שלי אף פעם לא יכלה לסרב לנו כשהיתה חולפת איתנו מול אחת המסעדות ואני הייתי רואה דרך החלון

יך אמא שלך גידלה אתכם, אותך במיוחר? לא היה בובד ציפיות על

אמא אמרה לנו תמיד שאין עלינו שום חובה לבוא כמקום אבא. עליכם להיות אתם עצמכם, אמרה לנר. אני לא חי בהתאם לציפיות הסביכה ממני. ברור שאני מקווה שהפעילות הפוליטית שלי מוליכה אותי בררכו של אבא, אכל הדתחיכוייות שלי הן קודם כל כלפי משפחתי, אלוהי, ועצמי, כמוכן". מורשת נורטין לותר קינג מקויימת בידי המשפחה כמיפעל. בכירת הילרים,

יולנרה, אחראית על תוכניות חינוך מיוחרות המועברות במכון קינג כאטלנטה. הכסיס היה ונשאר – אטלנטה. האב נולר בעיר וניסבר בה. המוזיאון שנכנה סביכ קיברו היה לאתר מקורש. נשיאת המכון היא קורטה, האלמנה אם הילרים, שוויתרה על סריירה של זמרת כדי להתמסר למימוש חזון שוויון הזכויות של בעלה. רקסטר, הצעיר ממרטין, פנה לעסקים. הוא הבסים הכלכלי של המשפחה, שאיש מבניה לא נישא עדיין. כרניס, הצעירה, לומרת משפטים ותיאולוגיה. לכל מעשה מטרה. לכל פעולה כיוון. המשפחה הואת צמחה לאור סיסמאות כמו "אם אין לארם חוון שעליו הוא מוכן להקריב את חייו - אין לחייו ערך רכ".

אתה זוכר את היום שכי אבא נהרג?

יהייתי כן עשר. ישבתי וצפיתי כטלוויזיה וכתרשות הודיעו שניסו לרצוח את מרטין לותר קינג. בהתחלה זה לא היה רצח. הוא הרי חי עוד שעה לאחר שנפצע. הייתי מבוהל מאור. לא הבנתי מה קורה. אנשים נכנסו ויצאו כבית. אמא נסעה לממפים, לאבא. אני אסילו לא זוכר מי נשאר איתנו אז. אתרי כמה ימים התחלתי לעכל את זה. כאנתי. לא הכנתי איך מישתו ירצה להרוג אדם שהאמין בפילוסופיה של אהכה והמיף לה".

You may היום אני מביו. מחלוקות יהיו תמיר. אבל, כמו שאבא היה אומר, disagree, but don't be disagreable.

הסכנה, סכנת החיים, היתת עניין מוחשי בבית? דיברו על והז 'אף פעם. כעיני, אכא לא עשה שום דכר שונה ממה שאכות אחרים עשו. כל החברים של הורי עסקו בפעילות חברתית. תמיד היו ביחר בהפגנות. אני רק זוכר שיום אתר, כשהייתי בכתה ג', כא אלי ילד לכן ואמר לי: אבא שלך הוא עכנד כלא. זה פנע כי קשות והציק לי. נכיתי כל אותו אתר צהריים. כשאמא שאלה אותי מה סרה, ציטטחי את הילד. אמא אמרה אבא שלך יושב הרכה נכתייטותר והוא ימשיך ללכת לכית סוהר, עד שהעולם יהיה טוב יותר. מאותו יום חשתי גאווה בעוברה שאבא שלי נאסר לעתים קרובות".

"אבא היה מנהיג, לא פוליטיקאי. הוא פעל מחוץ למערכת. אני עובר בתוכה. אהיה מאושר אם אוכל לממש עשירית ממה שהוא השיג. אם העם ירצה, אם אלוהים ירצה, אהיה נשיא ככוא היום".

"דיעתי שהוא יטלפן אלי מנית־המוזר, כפי שעשה חמיד מיד לאחר שנאמר", כותבת קורטה קינג בוכרונותית. האשה הואת, סכלנית ומסורה למשרה נעלה, היתה ראננית ככל אשה. בלי שפץ מבוכה צלצלה לנשיא ג'זן קנרי, לילח אתר כשבעלה אחר לטלפן מאתר כליאה צפוי, דווקא בכירמיננהאם, דווקא אלפמת קינג נהג לבחצר את לוע הארי האפל ביותר כדי להניה כתוכו את ראשו החשוף. כלילה שבו נרצח קנרי, קרבה קורטה אל בעלה וכך היא מספרתו, אחזה בירו ושמעה אחוו אומר: "זה מה שיקרה גם לי. אני אומר לך, זאת חברת תולה".

תוסר המתר שלו מן הבנות הצפוי והיה חלק מהתעלות רותנית של אדם שהלך עם החוון שלו עד הסוף. אוצי בדור. אחריו לא קם כמודו לשווורי אמריקה. לא מקרב ידיריו ולא מתוך משפותו המצטטת אותו. משפות קינג, היה כתוב בעיתון, ביקשה להנון את ג'יינוס ארל ריי, רוצחי של תאב. הסובלנות האינסופית של קינו האב היתה תכונה כמעם בלתייאנושית. פרם נובל לשלום שהוענק לו היה רק אחר במאות אותות כבור והנקרה שוכה כדם. היה משהו כמעט מתגרה באופן שבו שיתר לפתח השלום והאוצוה. כשבנו ניבב עם רעיר מסכיב לאש ובתמיד באוהל יומוך, ייד ושם", הזא אוהו בירי העומרים מימינו ומשמאלו כמחווה שוורמת ברמו. לחש תפילה משחתפת, לא אישית, לא אנוכית, תפילה למען האנושות. הוא מקיים טקס שנירכש עם חלב אם.

אבא זיה לוקה שותך למצעויי ההאנות שאירגן בערי איהיבו כן, לפעמים. אני ווכר ארוע מוקים מאור נחיי. בראסיון שנות השישים לקח אחזי לעיידה קשנה בפלורהיה, מנטיאונוסטין. היחה שם קהילה עם דעות קוזמות קשוחית. צעיעו בויחת וראשי ופעם ראשונה בחיי ראיתי שיקלוקסיקלאן. דם לא

היו אלימים, אבל הם הבהילו אותי כגלימות הארוכות שלהם ובצעקות ילנו הביתה". היו שם כלבי משטרה. כלבי רועה גרמני שמאומנים לנשוך, אם צריך. הם לא פגעו בנו, אבל המראה האלים שלהם הפחיר אותי. לא אמרתי כלום, אבל אבא הרגיש. הוא גוגן עלי בגופו בצורה כזאת, ואמר מלים חמות, שמיר חשתי נות הרגשתי עטוף בהגנה שלו.

"אני שומר עוד התרשמות מאבא באותה נסיעה. הבחנתי אז ביכולתו המופלאה להתייחס לכל ארם. לאנאלפבתים ולדוקטורים באוניברסיטה. היתה לו יכולת מופלאה לגרום לאנשים אומללים לחייך. כשהיה מדבר, היתה קרינה כוקעת מפני האנשים המאזינים לו. הפוקוס היה עליו ורק עליו". ואיך היה עם ילדיון חיה לו זמן בשבילבם?

"וה היה זמן איכותי, לא כמותי. 15 רקות איכותיות כיום היו חגיגה כשבילנו. מישהו מאיתנו היה מבחין כו עולה בשביל אל הבית, ההוא היה נראה עייף כליכך, בקושי נושא את התיק שלו. זה שהבחין בו היה צועק: 'אכא מגיעו', וכולנו היינו רצים לולת. ברגע שראה אותנו היה מתמלא באנרגיה חרשה. הוא חיבק אותנו בהמון רגש, אחר־אחר. הוא נתן לנו להרגיש כל־כך טוב". איך ביליתם ביחר?

"אבא היה שתיין מעולה. היינו הולכים לכריכת השתיה. הוא אהב גם לרכוב על אופניים. עשינו טיולים ממושכים על פני האוטוסטרדה התרשה שסללו ליר ביתנו". היום מתגוררים האם ובניה באותה עיר, אטלנטה. עשר רקות נסיעה זה מה. פעם כשכוע הם נסגשים לארוחה כאחר הכתים.

תה חש שיש לך תכונות אומי דומות לשל אביך? "לאבא היה לב ענק. הוא היה מלא רגש והבנה. בעיקר ראג לעניים ולמדוכאים. כמוכן הזה אני אולי קצת דומה לו. אני מודאג מן המצב של העניים בחברה. לכנים ושחורים. אחי ואחיותי שסובלים. באמריקה

למה אתה מתבוון?

"אני וושב שבישראל יש הרבה אנשים עניים. זה מראיג אותי. יהיו כאן יותר ויותר מוכטלים. צריך לבסס את הכלכלה, ככל מדינה, על שלום. תעשייה של שלום, לא תעשיית מלחמה. אלימות מולירה אלימות".

למת חשוב לכם הקשר עם יהרות ארה״ב ועם ישראל? "אצלנו במשפחה זה מסורת. לאכא היה קשר אמיץ עם יהודים. גם היהודים וגפ

השחורים סכלו תמיד מאפלייה. אנחנו יכולים לעזור הרכה זה לזה. הכל הדרי". זה מתקשר לשיחה שהיתה לך היום עם שר הדנין של ישראל? "עם פרס דיברנו רק עשר דקות. אחרייכן ישבנו הרבה שעות עם יוסי ביילין.

שמונים אתוו מהשיחה היה על דרום אפריקה. אנחנו – השחורים כארה־כ – מוראנים באופן טבעי מהטיוע של ישראל לררום־אפריקה". בשעות הפנאי שמותירה לו משרתו כמנהל מחוז באטלנטה, הוא אווזב לשחק

כרורסל. בשבת, הוא נהנה להיוכר, שיחקו חברי המשלחת נגד קבוצה של נערים ירושלמים כמגרש סמוך למלון. מה עור הוא עושה בזמן הנותרז "אני הולך הרבה לסרטים. אני אוהב קולנוע מגוון. סרטי מסתורין, אימה סרטים הסטוריים. אני הולך לכל סרט מרובר שיוצא לאקרנים. אני יוצא לאכול עס

נברת אחת שאני מיודר איתה כרגע". אכא שלך אמר לאמך כיום פגישתם תראשונה, שמצא בה ארבעה עיקיים שהוא מהמש באשה: אופי, אינטליגנציה, אישיות ויופי. גם אתה מהמש אשה

"יצאתי עם כמה נשים. הייתי סרוב לאחת או שתיים, אבל עדיין לא מצאתי את האשה המתאימה. על אשתי יהיה להיות סבלנית. סבלנות זאת התכונה התשונה ביותר במקרה שלי. אני מחפש גם יושר, יופי, אופי. זה לא אומר, כמוכן, שעליה להיות נקיה מפגמים, כי אין אשה כואת. אכל בעיקר עליה להיות סבלנית. לא תמיר

היא תוכל לנסוע איתי לכל מקום". קורטה כותבת על בעלוב "למרטין היתה גישה אמביוולגטית כל חייו לגכי תמקידן של הנשים. מצר אחר האמין שהנשים אינטליגנטיות ובעלות יכולת כמי הגברים, ושעליתן לכהן בעמרות סמכות ותשפעה. אבל כשוה נגע לו באופן אישי, הוא חשב על אשתו כעל עקרת בית ואם ילדיו. הוא צימה שמי שתינשא לו תהיה ככית ותמתין לו".

יש לך נטיות מוסיקליות כמו של אמא? "פעם ניגנתי בטרומבון, במצוצרה קצת. אני יורע להלום בפסנתר. יש לי שמיעה מוסיקלית, אני שלט לחן ויורע מיד לנגן אותו. אכל תווים אני לא מסוגל

תמונה ב־Weekly Review תושפת בעמור הראשון משפחה עטומה חיוך רוגע. דצמבר, 1963. חודש אחרי רצח קנדי. על הקיר, מאחורי המשפחה, פורח טאפט ללא רכב. מעבר לכתמו של הילד מרטי יש חרים מוגף. תחושת אלימות לא חדרה מכחנץ. מרטין לותר קינג השלישי, קיצוני מימין, מחייך כמו שצריך למצלמה ילר בן שש שעריין אינו מבין עד כמה חלום צריך להיות גדול כדי שחלטו המזערי ימומש. כין החוון למעשה, הוא שרוב יותר לאחרון. הנאומים שלו נמטרים בנימה רדומה מעט, והם יותר צפויים ורצופים מלים מימיות מנאומיו של אביו המותי, אבל בן ה־29 לא חש גימור חחת הצל הענק של לחזם הרוח שתוליד אוחו. המעשים הגדולים כבר נעשו. לותר קינג השלישי לא נרתע מאפראריות יומו של מנהל מחויי, אחד משבעה, כמתוו אתר ממתוות אמריקה. הוא גאה בעובדה שגם למשרה הוו, הראשונה כחייו, לא מונה, אלא נכחר.

אבא היה מנוצג, לא פוליטיקאי", הוא אומר, "חוא פעל מחוץ למערכת. אני עובר כתוכה. אהיה מאושר אם אוכל לממש עשירית ממה שהוא השינ. חדרך עוד

תלמה אדמון

parfums GIORGIO ARMANI

שרי. ירשתי מאבא הרבה אמביציה

חו של תד ארוסון, שרי, תיא ממנהלת של קרן אריטון. השיחת אתה מתחילת כדירה שכורת שטאחורי ככר דיווגוף, המשמשת להם מגורים בעת בילוי חופשה בישראל. חדירה כמעט ריקה מרחיטים. נמצאים בה גם שלושה הילדים ותעוורת הקובנית. השיחת נפשכת בבית־קפת סמוך, ממוזג ונעים. פונולוג. "נולדתי בניו־יורק. אני זוכדת שההורים שלי

עברו מאור קשוז. אכא שלי חמיד סיפר לי, כשהייתי קטנה, איך הוא הגיע לאמריקה עם ארבעה דולר בכים ואכל שבועות שלמים רק פיצח. אחדיכך החורים התנושו. גרתי תקופה עם אמא שלי בארץ, עד ניל גז וחצי, ואחריכך חורתי לגור עם אבא שלי ואשתו השנייה, לין. עם אבא והאשה החדשה נותי עד גיל זו. אחריכן החלטתי לבוא לארץ לעשוח בגרות וללכת לצבא. הייתי מאוד ציונית ורציתי לעשות משחו. בצבא וחנו לי פרופיל מסווג ותמקיד מאוד לאימעניין, והחלטתי שבשביל ניוב טתם אני יכולה להשאר באמריקה. חתמתי על טומס 25 וחטברתי לחם שאני מאוד מתגענעת לאכא שלי באמריקה.

"מאז ניל 19 וחצי אני חית בארצות הברית. בשנת 79' התחתנתי עם כחור קובני וילדתי שלושה ילדים. הוא היה קשור לעסקים של אבא ואחריכך הקים חברה מצליחה משלו. אחדי כמה שוים התעשנו. היום אני מנוזלת את קרן אריקון. קרו שתורמת לכל הקרמת בכל מעולם. אנחנו תורמים תרבח מאוד לקרן חל־אביב, ולחומורת נדולת שאנחנו מקימים במיאמי.

"מאכא שלי ירשתי הדכח מאור אמביציה. אני מעריכת אצלו שהוא יכול לדבר עם כל אחד, גם עם אנשים פשוטים, וום אני ירשתי את זה מתוו. עובדה שאני יבולה לבוא לארץ ולהסתובב עם שורטם בים כמו כל שאר האושים, ואחריבן בסיאמי ללכת למסיבה חביימפוארת ולהתנהג במי

"אבא שלי תוא מהדר עם אנשים, יש לו צוות שעוכד איתו מבר 30 שנה האא מאוד מכבד אושים ווע נקשרים אליו. אם וזקאלי אוש, כווא יגוד שכל ועוצלווה שלו זה מול. אכל אני אומרה שווז בולל שוצא יודע לקבוד מאוד מאוד קשונ. לא ראיוני עוד בן־אדם שעובר במי אבא שלע כל הותן ואא קומן מנוקום למקום בעולה אוויה אמריקת, המורח, כדי לעשות מסקים: אופדי שלו לין מטעה איונו לכל בקום. יהילן מקום אינו שמביא אום לכל בקום. עם הבעות הווי הלעותי

נוגע בנ'אוק־פוד, לא בבשר, לא שותה ולא מעשן.כל בוקר הוא ולין הולכים שעה על חוף הים. הוא בן אדם מאוד מאוד טוב. לא מתערב בכלל בעניינים של מישהו אחר. לא אמר לי עם מי להתחתן ומתי לחתגרש. אם שואלים אותו את דעמו הוא אומר, אבל לא בכוח. הוא מאוד אוהב לדבר עם אנשים על ביונק. וה תעניו שלו. חדבר שהוא חכי אוחב לדבר עליו וה טפורט, לפעמים גם על אמנות. חבר מאוד טוב של יעקב אגם שצייר לנו אניה שלמה. האניות שלנו מאוד מאוד מפוארות. חכי־מפוארות באמריקת. אבא שלי מאוד גדול בעסקים. כל חומן הוא נכנס למגזינים של הכלכלה בשורות הראשונות שמציינות כמת אנשים שווים בכסף. "תוא גם זת שמפרנס אותי חיום, כלומר דרך

"לאבא שלי יש אופי מאוד חזק. מוא בו 33

ושומר מאוד על חבריאות שלו. חוא טבעוני. לא

תחברות. אבל כשחייתי קטנת הפילוסופית שלו חית שכל אחד צריך לפתח אחדיות. בגיל 14 עבדתי בשביל חכסף שלי. מכרתי בבודגר־ראנצ'ינו. חיום אני מקבלת ממנו כסף בגלל שהוא יודע שאני אחראית. הפינוק שלי הוא שיש סביבי כל מה שאני צריכה. יש לי בית , דשא, בריכה, עוורת, מטפלת. אני תכננתי את חבית, יש לי ששה חורי שינה ועוד הדרי משתקים וחדרי ארוח. את הילדים שלי אני שולחת לבית־ספר יהודי פרטי. 3,000 דולד לשנת לכל אחד. 20 ילד בכיתה עם שתי מורות.

"בעיקרון, אני עושה חשבון. חצרה היא שיש לי הוצאות מאוד גבוהות. אני גרת במיאמי בשכונה שיפם אחוז מחדיירים כה הם יחודים. יש לי שבנים מצוינים. כולם שם רופאים, עורכי־דין. התבדל בין כאן לשם חוא ששם הכל מת כלילה. כאן מכל יותר חופשי. מתחילים איתי ברחוב, אני מסתובבת בפאכים עם חברות, בלי לפחד, עד שעה מאוחרת בלילה. כשעות ששם חולכים לישון. מת שאני אוחנת בארץ, שכאן תאנשים חבירו אותי עוד לפני חבשף. כאן האושים לא מדברים איתי רק בנלל שיודעים מת חסטשום שלי. שם נורא קשת לי לדעת מי הם החברים

אני אוהנת מאוד לרקוד, מאו שהתגרשהי תחלטתי שאי יוצאת לבר, ום לסיטים וום לרישורים. אם אני נרושה וחיה באדו"ב, וה לא

NEW PROPERTY OF THE PROPERTY O

Rineain 16

יוד עם עוד שותף, היינץ גרץ, הקים מאיר

תר אריטון, לפי התיאורים, היתה ילדות 🎝 פיננסיות. 'הוא היה ילד מאוד שתקן, מופנם", אבל אומרת אומתו, "כולם ירעו שהוא חכם, אכל

לפשמת הנפטר. האריטונים ניסו לחלחם בהסכם נקיו הנשמט, ווכשלו.

נין, מצירו, החויק את החברה עור כמה שנים שורה משונה לצים" ועוב את הארץ בעקבות שורה משונה מאר שתולל בנו ברצמבר 1952. הבן, תד ולין אריסון עם צ'יעץ' "קרן חליאביב היא משום משתו שאני עושה בשבילי".

יפער מתעמוד הקודם)

אני הולכת שם למועדון ועושה איירוביקס. פם

יש חברות בגילי שאני מבלח איתן. חבילויים

תלויים בעמדת תכלכלית שלחו. לכל תשכנות

שלי יש בריכת בחצר. אז אחרי־תצחריים אוחנו

מרימות טלפונים ומחליטות באיוח בריכה

להתאסף עם הילדים. יש כאלה שאין להן כסף,

ואל אנחנו הולכות סחם עם חילדים לאכול נלידה

על חוף הים. וחברות שיש להן כשף, איתן אני

נוסעת לשבוע על ה'קרוז ליין' לבתאפח'ס.

בסעטוש הכלכלי הגבוח שלי אני לא מכירה הוכה

אנשים. אמילו חברות שיש לתן תרכח כסף

מסתכלות עלי מלמטח. יחד עם זה אני חיה צווע

"בתור תחביב אני פעילה במגן־דוד־אדום."

מרגישה טוב לעזור לאנשים, מרגישה דרך זה כמו

בן־אדם עצמאי. בארצות־הברית אני מוומות

להובה קוקטיילים. שם כמובן אני מתלבשה

לגמרי אחרת. שמלות ערב ארוכות, תסרוקות,

תכשיטים, מייק אם, כל מה שצריך. הקוקטיילים

מאלח הם שואו נמור. אני יודעת שאי אנשר

ליצור שם מגע עם אף אחד. אבל יוצרים קשרים.

בקוקשיילים האלח, שאבא שלו ולין עורכים,

פנשתי הרבה מפורסמים: למשל, את חוזה לואים

רודרינו שעכשיו קוח דירח כבנין של אבא שלי.

"את אבא ולין אני לא רואדו הרבת. רבו מאנד עסוקים, אנו חושבת שאני רואה אותו פעם בחודש. הוא באון אותב אל הבלים שלו אבל אין

לו הרבה זמן אלשם מיש לו המון מסיבות. ונסיעות, נפנישות, הם יפולים לחוור מאירופה

בשש בערב ובשבע מוזמנים אליוום שישים איש לארוחת. ככת חם חיום. וחם מחויקים צווה

מיוחד של אנשים שישמל בקייטרינג אבל בשנו שקבות אף אחד מהמשנחות שלו לא תיה במשו בנית, יש לי מול שיש לי שכנים וחמרים והם

הומים אותי ותילדים לחמג אצלם. היה מאוד

"בבר 10 שנים אני מבקרת בארץ, ועוד לא

האלחתי לחכיך מה בדיוק קורה כאן בפליטיקה. באבריקה אבא שלו רפובליקאי וגם אני כמות. נסו דיונו היא בסדר נמור. תיא חוקה מאוד גם:

מחות כושת ככר זה בשבה ההיום חודול שלי תא נילה על שמרידים בהיצליה מיתה:

בילי מוסקונה לרמן

ומומין אותי לקונצרטים שלן.

של, התאהכ, והתחתן עם ארה לבית אברוטין – שמה שנחרה כנשף פורים בתחילת שנות העשרים, למלנו אמתר של תל אביב". תואר מקביל פחות או העו למלכת היופי בימינו.

צימן את חברת "מאיר דיזיננוף ושות". חברת ספנות שאש העיר הראשון של תליאביב שימש לה כשלט פינו, למרות שלא היה מעורב בעסקים באופן פעיל. 'קיה במידה של או חיינו טוב", אומרת אביבה טמיר, אותו של תד אריסון, "אבא היה דמות פיננסית האנה ניישוב, וחיינו ברמה שהיום אפשר לכנותה לשמיר על צניעות". תיקה, ממתבר, נשמרת עד היום. חברת הספנות של הצימנים היתה שווה הרכה מאוד כטף. הם היו, לפי מ להמדה, אנשים עשירים.

שלווה ביחם, נינוחה, משוחררת מבעיות הגלג התכלכר. השקם של אז מאפיין אותו עד היום. אומר אומר הוא לא עושה רושם", אומר עם ישראלי שלו, יאם היית פוגש אותו במסיבת קשיל הית שוכה אותו ברגע שהיה מפנה את הגב. התצים שקט, לא עושה עניין מהכסף שלו". סביר למיק אנכ, שלא היית פוגש אותו במסיבה ההיא. ניקרן התכופים בארץ, אריסון מתחמק, בעקביות, מהועים רשמיים. נצמר למשפחה. בעצם זה לא אוין, איטון לא מתרשם מעושר, גם לא של עצמו,

כשסיים את הנימנסיה "הרצליה", נסע ללמוד אליקטורה כאוניברסיטה האמריקנית בביירות. אחרי את לימרים אות פרצה מלחמת העולם השניה, הוא חצים לצכא הבריםי ולקראת טוף המלחמה שרת עון השלושי של הברינדה היהודיות. בגרוד הכיר את שר, מי שיהיה מאוחר יותר אחר מידידיו החנים ביותר, ובעלה של אתותו אביבה. ב־1945 של אניו. המשבר לא היה רק נפשי, הסכם השותפות לף צרימון לבין נרץ אמר שבמקרה מוות של אחד האותנים, תשאר החברה כבעלות השותף שנותר מרים והא יהיה מאייב רק בתשלום קיצבה ועירה

מו מבר אותה ליצים ועוב את הארץ בעקבות

איך בריוק התנכלו לו הממשלה ו"צים": "הייתי רוצה אריסון (מימין) לתת לזה להקבר סוף סוף", הוא אומר. בכל מקרה, בטיסה. "אני לא הטראומה היתה חוקה כדי לגרום לכך שער היום, יכול לדאות את למרות ההיקף העצום של עסקיו, אריסון לא הקים אף מפעל בישראל. לתרום כן, והרכה מאוד. להשקיע לא. עצמי פורש מן העסקים. אילו חשבתי שאני

מסוגל לפרוש,

בית בארץ וחי

בו חלק מהשנה,

אבל אני פשוט

לא יכול".

ארן גרץ, עלה על אניית הקיטור "אכרהם גרץ" כחיפה

ומינה את עצמו לרכ־החוכל שלה למרות שלא היה לו

רשיון רב־חוכל. הוא השיט את האניה לכיוון ניריורק

ומלביים שלח מברק לראש הממשלה דור בן־גוריון

שכו הודיע כי יטכיע את האנייה על 19 אנשי ציוותה

אם לא ימונה אביו לשר התחבורה, ומייר. הצנזורה

הצליחה לעכב את פרטום המברק עד שנסע האב

למונטריאול ומשם טלפן לבן ואמר לו שהוא זוולה

מאור וימיו ספורים. רק אז החזיר הבן את האניה אל

משעשע פחות. ב-1948, כשפרצה מלחמת השחרור,

התגיים תד אריסון כקצין הקשר של תטיבה 7. אתרי

המלחמה הוא ניסה להקים חברת ספנות משלו, ונכשל:

"שמו לי רגליים", הוא אומר. המרירות בקולו לא

שהתה ער היום. "ניסיתי להקים חברה עצמאית. 'צים'

התנגדה, והממשלה תמכה כהם. גולדה ריברה או על

סוציאליום והפריע למפלגת הפועלים שניסיתי להקים

חברה פרטית. עשו לי סבוטאז' די רציני. זה היה אוצרי

המלחמה. הרגיז אותי שאחרי שנחתי מרמי בשכיל

היום הסיפור הזה מצחיק את אריסון. אז זה היה

החוף ונלכח לטיפול.

הייתי קונה

השנים הראשונות של אריסון בארה"ב לא נתנו שום רמזים לגבי העתיד לקרות. הוא עכר ב"אל־על", מחלקת מטענים, ואפילו למשפחה שלו לא היה ברור אם הוא תוור לארץ או לא. אכיכה: "הוא כא לארץ מדי פעם. לא ידענו אם הוא החלים להשאר שם או לא. בכלל, כל האווירה כארץ היתה או שונה. המושג ירידה' לא היה קיים. אני לא יורעת עד כמה הוא התכונן להשאר שם וער כמה זה פשוט יצא ככה".

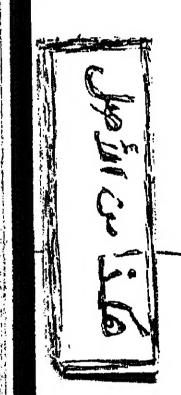
המרינה, זה מה שעושים לי. החלטתי שאני לא רוצה להתחיל עוד מלחמה, ועזבתי". אריסון מסרב לפרט

חרי כמה שנים ב"אל־על", אריסון הרגיש שהוא מוכן כבר לאפשרויות הכלתי מוגבלות. הוא אסף קצת כסף והקים חברה לתוכלה אווירית. הקשרים שצבר ב"אל-על", יחר עם הכשרון הטבעי שלו לעסקים, הפכו אותה, במהירות, לחברה מצליחה מאוד. "אריסון", אומר אחד ממכריו הישראליים, "למרות השקט שמאפיין אותו, הוא טיפוס של מהמר בעסקים, וכגראה שהוא יורע להמר וגם לזכות". אריסון לא מסכים עם הרעה הואת: "ריקלים, למשל, הרבה יותר ממני. אני קונזרווטיבי. מסתכן פחות. לא יכול לעכוד על חובות ב־1966, אריסון מכר את חברת ההוכלה האווירית

והשתמש בכסף כדי לחזור לתחום הטבעי שלו -הספנות. הוא הקים חברה חדשה, ה"מיאמי טרוול קומפני", שהפעילה את שתי אוניות המעכורת של מאיר הלוי: "בילו" שנסעה כקו מיאמי־ג'אמיאקה, ו"בילי" שעברה על הקו לאיי כהמה. בנוכמבר 1966 הוכרו הלוי כפושט רגל ואריסוו הסתכר בשערוריה הראשונה והאחרונה בחייו. במקביל לנסיונות לפרק את עסקיו של הלוי הוריעו פרקליטיה של ממשלת ישראל ש"נילי" אינה כשרה להפלגה. אריסון, שחשב שמרוכר בבעיית ביטות, הופיע במשרדי חברת הכיטוח עם צ'ק על־סך 24 אלף דולר, אכל נאמר לו שהוא יכול רק לתת את הכסף כתשלום ראשון על חובותיו של הלוי. הוא, כמוכן, טרב. בסופו של דבר החרימו הנושים את האניה. אריסון המאוכוב והמרוכרך הצפרף כמעט מיר לחברה נורבגית שעסקה בהפעלת אניות 'קרוז' (מסעות גופש) בקריביים: "כל החיים שלי היו מלאים עליות וירירות מהטוג הזה", הוא אומר. "ולמולי תמיד אחרי כל ירידה באה עליה גרולה (המשך בעמוד 79)

17 HISESID

התפורו בעולם. אבל לא. יש התיכות בפנ-סיה, כקופצות אלינו כתוסשים.

פנורמה, מסגיר את הגיל שלו. ילדה יפה של חיפה העוכרת. מלכת היופי של ישראל לשנת 1964. סגנית סניה של מיט יוניכרס. מה אתם יורעים. אמא שלה ויהלומים. גם היום יש לאמא שלי חנות תכשיטים אומרת שאת השיר התוא חיכרו עליה. רונית צוחקת. ברוצוב הרצל. אנא עזכ את התכשיטים וסוור במוצרי לא כטוחה שזה נכון.

לפני עידן הפוסטרימריה, כשתחנת אוטוכוס היתה רק תחנה, רונית רינת חייכה כאיפור מלא עם חסרוקת גבוהדגבותו וכתר על תראש מכל אוצריים של אוטובום. חיפה יצאה מגדרה. מלכה אמיתית.

עכשיו רונית כחופשת מולדת, כבית אכא-אמא במקום הכי יפה נמרכו הכרמל. בית רביקומתי מאוד. מנרל־פנורמה. מה שחיפה בנתה כדי להיות כמו תל־אביב. על משקל מגדלי־רור ומגרלי־פנקם. בית של עשירים ממש, אומרים נקנאה מחולה בהתפעלות החיפאים של נוה־שאנן. עם שומר וטלוויזיה במעגל סגור, שטיחים בכניסה וחנייה תתיקרקעית. לא כל אחר יכול להכנס. לא לפני שהשומר עוצר בנימוס מיני בתי־ספר. בריאלי ובנימוסיה ביאליק. כשהייתי ומוויינ לפעלוו, לקבל אישור.

מלכת יופי. את הרלת פתחת אשה במיני קצרצר, התנגרו. הם לא חשבו שוו חהיה קריידה בשכילי. אמא פלטינה בשערות ומשקפיים. ELLIAL S

אותה ברווב.

רונית רינתיויינטראור הגיעה מלוסיאנג'לס לוקוונה משמושתית ומם בענייני עבורה. בושף הנוערבי של אמריקה היא חיה עשרים ושתרים שנה. אלא שומעבר מכוחלי הילס מוצח חדיף כשנרים כמנולי

भाजकांव १८

שבחיפה עוד שרו על רחוב פנורמה, הכל פנורמה ועל חיפה העוברת מסתכלים מלמעלה למטה, היה נראה אחרת. היום, פנורמה עיברת את מרירה משגעת עם ריהוט עתיק ועשיר מאור. הרבה שמו ליפהדנוף, והתתיכות של תיפה, חשבנו,

"אני דור שישי בארץ מצד אבי שנולד בטבריה. מי שזוכר את רונית רינת, התתיכה מרחוב אמי פליטה מפולניה, שהגיעה לכאן ב־39'. אני חשמל. יש לו זעות ליך הנמל. מצבנו הכלכלי תמיר היה טוב. יותר טוב מהמצב הכללי בארץ".

כן, אפשר להגיד. כסף אף פעם לא היתה בעייה אצלנו. אכל ידעתי להעריך אותו. כשהייתי ילדה עזרתי לאכא כחנות, והכרתי כל מיני אנשים. מכל השכנות. בתור דור שישי בארץ, יש לנו קשר שורשי למקום ולאנשים פשוטים.

"כהתחלה עוד גרנו בהדר. אחר־כך התקרמנו כמצב טוב מאוד. אפשר לראות, נכון? אמא שלי יש כעייה עם הציפיות כשהולכים לפנוש מישהי דוגמנות. היא אימצה אותי ומיפלה כי אישית. הייתי שהיתה משהו לפני עשרים ושלוש שנה. ועוד אקט גבוהה ורוה ודרעיון מצא תן בעיני. הדורים שלי לא שלי האמינת שח סתם קורם ליציכה והליכה.

התפונה הגיעה לארץ והתפרסמה בעיתונים.

"כשחורתי לארץ במטרה להתחיל את לימודי ההוראה, הומין מנהל הסמינר אותי ואת אמא כיום דכרים התרחשו בחייה מאז שכתר היופי הונה על הראשון של השנה. הוא הוציא את התמונה הואת מהמגירה ואמר שאני לא יכולה ללמוד אצלו, כי ככה לא נראית דמות חינוכית של מורה. תוא לא יסכים

שהסמינר שלו יודהה עם טיפוס מפוספק של דוגמנית. נולרתי ב־46'. בחיפה. את אבא שלי כולם מכירים בשבילי זה היה סוף העולם. קיבלתי את זה מאור קשה. בחימה. אדון רכטמן, סוחר ותיק כתכשיטי זהב לא ירעתי מה לעשות. "אבל אני מאוד מאמינה בגורל. אם זה מה שקרה סימן שהיה מכוון מלמעלה. עוברה. מישהו שלח תמונה שלי לעיתון 'לאשה'. קיבלתי מכתב לכוא לפגישה ותו. התקבלתי לתחרות מלכת היופי. התאמנתי אצל כפישליסטים היפאיים? לאה פלטשר, אשה נפלאה, ועליתי לכמה. המתחרה העיקרית שלי היתה או דפנה נוי, הבת של אנטה.

"תחרות כואת היתה מלווה כהרבה כאבי בסו שמעתי שהיום זה כבר לא אותו רכר. או לקחנו הכל נורא כרצינות. אני זוכרת שכששמו לי את הכתר על כחיים. עברנו לגור לרחוב פנורמה. היום תוורים שלי מראש הייתי צריכה להגיד כמה מלים. מול שאצל לאה פלטשר לימרו אותנו מה להגיד. כל מה שיצא לי אוסמת הפצי אמנות וריהוט עתיק. אני למרתי בכל מהפה היו כמה משפטים של ציונות שאני מקוח לייצג את ישראל בעולם בכבוד ועוד כל מיני רברים כאלה. בת 17, מישהי כאן חשכה שאני צריכה ללכת לקורס הפרס לא חיה כסף, אלא מתנות מכל מיני חברות. בגדי ים, שמלות, תמרוקים, וכמובן מכונית 'כרמל'

לכיני. היא נבחרה למקום השני.

כולם אמרו שהתחרות על המקום הראשון היא בינה

מי שזוכר את רונית רינת מסגיר את הגיל שלו. היפה של חיפה העובדת. מלכת היופי של ישראל

לשנת 1964. סגנית שניה של מיס יוניברס. היום נסיכה בבוורלי הילס. הסתבכה בחוב

של מיליון דולר ויצאה טוב. ככה

וה כשהבעל רופא נשים עם קליניקה פרטית.

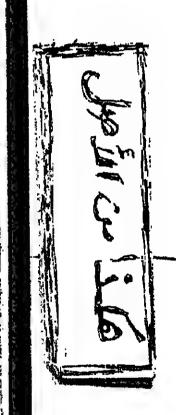
מה שיש לה להגיד בחופשת

מולדת.

ונסיעה לתוצות מיס יוניכרס במיאמי. "ילרה כת 18 מחיפה בדרך לעולם הגדול. בשבילי הכל היה חדש ומלהיב, אבל גם מאיים. "עשיתי את הסורט אבל בעצם רציתי להיות בפאריט, בדרך למיאמי, פגשתי את מלכות היופי מכל מורה. נרשמתי ההתקבלתי לסמינה העורל רצה אחרת. העולם. בערבים היו המארגנים עורכים לנו מסיבות בפח שלא הילדה מאו. המעריצים לא היו מהרים בסוף הקורם בערכה אצלנו תחרות יופי של כל הבנות עם דיפלומטים. כהתחלה הכל התנהל על פסים שלמדו גם בתלאביב ובירושלים, אני נכורתי למלכת קורקטיים. בשעות המאוחרות יותר הם התחילו וגרונמניות. הפרס היה נסיעה לפארים, ללמוד שם להשתכר ולשלות יריים. אני ביקשתי שיקתו אותי דוגמנות. נסעתי. במהלך הסורם בפארים צילמו אותי בחזרה למלח. היו עוד כמה בנות שהצטרטו אלי. אבל התלכת בבנדיים על מסלול עם שקית חול על הראש. חלק מהכנות נשארו. למחרת הן קיכלו מעטפות עם (תמשך בעמודוג)

משכוע בחיפה: "אני עדיין ילדת בנשמה, ביישנית". צילום: סמדר בהן 19 มเลยอย์ด

and the state of t

לסגור עיסקה בגובה 30,000 רגל

בדיוכן ברגע רונכון תגיע טעודת העסקים

בייאל על עטקיםיי תהנה מטיטה בחברתם של אנשי עסקים בכירים, מקבלי החלטות ומובילי ישנ-קרוכ. בקיצור: אנשים דומים לך, היודעים להעריך שירות משלה ויכולים להרשות זאת לעצמם. זה מתחיל בבידוק (CHE(K-IX) ניפיד כומל וזרועופה.

במטוס, תוך התרווחות בכורסאות חטרות, לגינות משקח על חשבון חבית ועיון בכתבי-עת

המשובחת... ובקינות... יתכן שכבר ייסגרתטיי עיטקוז. עכשיו תחנו יחד מסרטי הוידאו או

מצלילי המוטיקת, במיגוון תכניות חשמע וחצליל.

ואגב, בטיטות לארצות-חברית ועכל לבחור במחלקת העסקים תמורת תוספת של \$225 בלבד (\$245 - ללוס-אנגילס). סגרנו עסק.

ELTUALTKI

הילדה מרחוב פנורמה

נעם בי לא קיבלתי כלום. האת היתה סטירת הלחי הצפות שלי בעולם הנדול. לקוח שלמדוני.

למו שני היה לא פתות עצוב. בביריורק היתה צ פיוק התערוכה העולמית. המארגנים של תחרות מדיתיתות היו מביאים אותנו לביותנים של היצונים כנים מערוכה, מצלמים אותנו מכל זוויות אפשרית. צו לתערוכה עצמה לא נתנו לנו להיכנס. אני צח: נכה זה לא ילך. ארגנתי מרד של כל הבנות, תוף לו היתה להם ברידה. הכניכו אותבו לתערוכה. מצבוני את כל הקטעים של הביצול".

בית וכממקדינת לא זכתה בכתר העולמי. רק מנית שניה של מים עולם, אבל מספיק מלכה נפניל לגיים אותה לשרות ה"בונדס". התתימו שונה על תונה הופעות לחצי שבה. הקטע של תיו עה להמעצב ברחבי ארה"ב, לנאום ולהלהיב ה ניתרים לתח כסף לישראל. את הריבית שלה ענה כשבתופעות האלה הבירה את בעלה.

זצונוס דאג לי לכל. אפילו הכינו בשבילי את תשבים אני שנאתי את זה. הרגשתי שואת לא אני. ות משאמי בארותת ערב של 'בנייברית', ראיתי הם צמצים למיפורים אישיים על הארץ. מיפרתי להם ל באנו שלי שבא מפולניה ואיך הוא התחיל את מים נצין מתחלה. זה מאוד מצא חן בעיניהם. עם מתלתי לאטילאט להכין את הבאומים שלי לנו. צילו שהבנתי שהם בכלל לא באו לשמוע אותי. שון וש לראות איך נראית מלכת היופי של

"עה הברתי את כל המי ומי בעולם היהודי סהצוים לשדך לי כתורים צעירים אבל שום דבר מים מה לא השבתי להשאר בודיל. באוצי הבשפים שנישלם היתה קבוצה של צעירים שבאו לתרום ליצאל גם אחר כל הערב הסחבל עלי. הוא מאוד מוק בעיני. באותו ערב לא תחלפנו כולה. הוא היה ש שונה, בחורה ממשפחת מקם פקטור, הבעלים א ובח הענק לתמרוקים. אחרי הנשף, הוא ניסה לפין צחי, אבל היתה עלי שמירה חוקה ולא נתנו לו ת האפן פלי. הוא חייב לכל בחי המלון בסביבה,

ל שור אותי. זה היה ג'ק. רופא גיכשלוג כן 36. ישנו שלושה שבועות ותוא ביקש אותי וחצ כלוסיצענלם. זה לא התאים לי אז. קודם כל תיילוצר לצרץ לשרת כצכא, ותרץ מזה עוד הייתי את ל השנה עם הבונדם ההיתי הייבת להמשיך סובנית שלהם, הבטחנו לשמור על קשר. בכל לוושון אלין הנעתי בסיור שלי, חיכה לי זר פרחים

נגד יקר! אלף דולר זה לא וקר מדי ולא זול מדי. אני לא אקנה שמלה של נינה ריצ'י נעשות אלפים דולר".

שתי לארן התעיימתי לצכא. אבא שלי רצה ידו לי שות שוב לבות. אני לא המכמתי. רציתי נש כולם אבל כשרק הנעתי לשירונות, עם לאטי פמש ענקיים כדי שלא יכירו אותי, הבנתי שלוי, מיד כשנילו מי אני, תחלימו להראות לי כה הנם צמתי אמה לי ששולחים אחני לסורס של לפון חישים כבחיל. צלצלתי הביתה, התחננתי ללפולאנא שיעור לי, אבל הוא אמר שכבר מאוחר ביושוק פתרון אתי ועא גם אמר שניק שלח לי מצפ מיפה ללוס אנבלם, והדרך היחידה להחלץ יחוק ויא לתניד שאני מתחתנת ושלא כדאי להם ושקינר לא היתה לי בדירה זה מה שעשיתי.

האנגלית שלי היתה לא כליבד, ולא רציתי שהוא יגלה "רודיאו". קומפלקס של חנויות מאוד סנוביות שלא את זה. אבל הוא לא התרגש. הגיע לכאן והציע לי כליכך הלך להם. באתי אליהם עם רעיון איך לשנות

נישואים. הנא לא נראה לי אז מבוצר מרי. היה צעיר את התדמית. הכאתי תומורות ומופעי רחוב, קצת כמראה שלו ובהתנהגות, למרות התכדל של 17 שנה ישראליות לכל האווירה הקפואה שלהם, וזה דוקא בינינו. אני זוכרת שנסעתי לשרה התעופה לקכל אותו. הצליח. בעל המקום התלהב וביקש ממני לעבוד אצלו המתכלתי דרך הזכוכית על האנשים שהגיעו, ואמרתי באופן קבוע. ככה חררתי לעולם יחסי הצכור לעצמי שאם הוא ימצא חן בעיני, אתכה לו. אם לא, בלוס־אנג'לס. אסע בחורה חביתה ואשאיר אותו שם לבר. כשראיתי "בשנה שעברה אכי חלה. הוא שכנ כנית חולים רמכ"ם. כשבאתי לכקר אותו, זראיתי באיזה מצב נמצא אותו, מעבר לוכוכית, ידעתי שוהו זה. הבסים שלי היה אז כשיבטה שכנגב. ג'ק נסע איתי. הוא היה לן כבארשבע, וכל יום היינו נפגשים ומרברים דרך הגדר. אחרי שבוע החלטתי שאני מתחתנת איתו. ובאמת, כעכור עשרה ימים התחתנו. התברים שלי

בצבא צחקו ממני. אמרו שזה לא יחזיק מעמר. שאחרי

העולם הגדול: שכעה חדרי שינה, תשע אמכטיות,

בריכת שחיה, סלון, חדר משפחה וחדר אוכל וזוג

עובדי תחזוקה. בית קטן ששווה שני מיליון רולר

בשוק התופשי. רונית ילרה לו שלושה ילדים, למרה

בקורסים שונים השכלה כללית, ופתחה גלריה בה

הם התחילו אז להתפרסם בכל העולם. כלוס־אנג'לס

עוד לא שמעו עליהם. נסעתי לאיטליה, למרחי את

הפילוסופיה שלהם – ג'ינס וחולצות טי במקום בגרים

מהודים. את החנות פתחנו כאולם תיאטרון ישן, יחד

עם אחי ועוד ישראלי. זה היה משהו מיוחר. כולם

דיברו על התנות הואת וכתבו עלינו בעיתונים. זה הלך

שינעון עד 81, עד ש'פירוצ'י' נכנסו למשכר וגררו

אותנו אחריהם. אנתנו השקענו בעסק הזה מיליון דולר.

הבית שלנו ועברנו לגור כדירה שכורה.

תרוב היו תובות שהיינו צריכים להחזיר. מכרנו את

ולילדים שלנו. לא לתה רגש גרול מדי לחומריות.

במיותר כשגרים כבוורלי־הילס, שיא התומריות. אני

זוכרת שהכת הקטנה שלי בכתה, שעכשיו החברים

שלה יותר לא יבואן אליה לישון. היא היתה רגילה

לארח עשרים ילדים ככל פעם. אני אמרתי לה

שלהיפך. זה המבחן האמיתי בשבילה, לברוק מי באמת

תבר ומי לא. עשינו ניסיון. היא הומינה את החברים

וכולם הגיעו. סיררתי לתם שקי שינה בסלון והיא

יזה חיה משבר. כספי וגם נפשי. שיעור טוב לנו

"ב-78" פתחבו סניף של 'פירוצ'י' בכוורלי־הילס.

במקום הכידהכי בלוס־אנג'לס, 600 מטר

שנה אברה ממנו. עובדה שלא".

מכרה עבודות של אמנים ישראליים.

בית-התולים, החלטתי להפעיל את הקשרים שלי והקמתי את קבוצת ירידי רמכ"ם בחוף המערבי. לא מזמן הקונטול בלוס־אנג'לס הציע לי לקחת על עצמי את ארגון חגיגות הארבעים למדינת ישראל בעיר. ביקשתי ממנו יום למחשבה, והסכמתי. הרעיון הוא להביא מהארץ תצוגת אופנה ישראלית. הארוע יתקיים בחורש מאי במלון 'סנצ'רי פלוה'. אנחנו מצפים לאלף ק רינסראוב, רופא בינקולוג מצליח איש. אורחי הכבוד יחיו כל הנוצצים: אליובט טיילור, במדורל-הילם, לקח אותה לשם ובנה לה בית. גולדי הון, סילבסטר סטלונה, פרנק סינטרה כוב הופ, לינדה אוונס ועוד. כרטיס יעלה לא פחות מ־250 מרובע של כל מה שהופך סינדרלה לאשת דולר. את הכסף ניתן לאגורה למען החייל. זה יהיה הרבר הכיימרוכר בעיר".

"המשבר היה שיעור טוב לנו ולילדים שלנו. לא לתת דגש גדול מדי לחומריות. במיוחד כשגרים בבוורלי"הילס, שיא החומריות".

זה עוור לך לנקות את המצפון? בכלל לא. המצפון שלי נקי לגמרי. אני חיה מצויין. קשורה לארץ ער הסוף אבל החיים שלי זה בוורלי־הילס. חיים באופן מאוד פרטי. יש לנו חברים אמריקאיים, כושים וישראליים. לא נוצצים. אכל כולם מכירים אותי שם. אוהכת שמסתכלים עלי כשאני נכנסת לאיזה ארוע. כותבים עלי כעיתונים. אנחנו שיייכים לפי ומי של בוורלי־הילס. אני מתלכשת ככה שכולם תושבים שהבגדים שלי יקרים מאור. אכל זאת רק התחפושת שלי. לא מפריע לי לא להתאפר זלא להתלכש שכאין לי מצבירוה. את הבגרים שלי אני קונה בכל מקום. לא עושה עניין. אני אוהכת ללכוש דברים מיותרים. מאוד אוהכת ללכוש בגדים עתיקים. תחרות וסרטים אותם אני קונה ירישניה. עכשיו זאת התקופה היפנית שלי. אני נהנית כשאומרים שאצלי אף פעם אי אפשר לרעת איך אופיע. בגר יכרן אלף דולר זה לא יקר מדי ולא זול מדי. זה בדיוק מתאים לי. אני לא אקנה שמלה של גינה ריצ'י בעשרת אלפים דולר: זה כבר מוגום. חוץ מוה אנוגו מטיילים הרבה בעולם. אני עושה סקי. מארחת במסיבות גג סכיב הג'קווי שלנו. לא משעמם לרגע".

בוה קרה לילדה ההיא מרדעת פנורמה? "אני עריין ילרה בנשמה. ביישנית. נשארה כי האהבה שקיבלתי מסבי, אותה אני עכשיו 'מחזירה לאנשים שקרובים אלי. בסך־הכל השינוי הוא חיצוני בלכר. הגעגועים לארץ ולחכרים מאותה תקושה, לא

אביבה מץ 21 साजहरी

אחרי שהתאוששו מהמשבר, בנו לעצמם בית תרש, לא יותר קטן מהקודם. באותה סביבה. רונית לא מגלה איך מתאוששים ממשבר של מיליון דולר, אבל זה בנראה קל יותר כשהבעל הוא רופא נשים ומיילר וגם מבתה עם קליניקה פרטית וקהל לקחות מקהילת בוורלי־הילט, מה שבטוח שמשכורת שניה לא נחוצה להם. גם עכשיו יכולה רונית לבלות את שעות הפנאי

שלה במשימות התנדבות. בשעבותי בשביל שירוצי, עשיתי להם גם את לני ללום אנגעם לא מיתרתי לנסוע. נים יחסי הציבור, זה מצא תו בעיני והחלטתי להשאר ופר לי אור לא כליכן עניתי לו כי בתחום בבווילרהילס יש פרכז קניות מאור ירוע –

מאת: י. גרינברג

ביקורת מסעדות מגלה הכל על היין שמגישים לך במטעדות ועל כל מה שכדאי לדעתעל היין הטוב שעל יד האוכל • בקבוקי יין אישיים של כרמל מזרחי פותחים אפשרויות חדשות בפני אניני המסעדות.

מתי ביקרתם לאחרונה כמסעדהו האם קראתם לפני כן את מה שכתבו אודותיה עמיתי אניני חחירו טביר להניח שכן, כי היום, כל עתון שמכבד את עצמו מתכבד במבקר מסעדות שסגנונו הציורי ממריץ את מיצי קיבותינו ומפעיל את פטמיות הטעם שעל הלשון, או מותיר בעדינות מאיזה ביתיאוכל ירחק שומר קיבתו. מנהג זה של ביקורת מקצועית ראוי לכל שבח ואין ספק שיחרום לעליית רמתו של המטעדות בארע חקודש. אכל, מה על והייון פרי הגפן הנפלא שמבלעדיו הארוחה אינה ארוחהז מדוע בדרך כלל נכתב מעט כל כך על משקה האלים:

מה אכלנו ומה שתינו

עונג רב אני מתענג שעת שאני מוטל בעצלות על כורטתי קורא בשקיקה על מנות פתיחה מתאבנות, כמו למשל: חצילים אווריריים מקושטים בטבעות כצל דעונות, גויזי בזר טרי אר מתמצים

תיאבוני נובר והולך כאשר אני מניע אל המנות העיקריות ואני קורא על רטבים מעשי אופנות שורקחים באהבה. אבל כאשר מגיעים אל היין, תש בדוך כלל – כותה של עט הסופרים ואני מתכבד בקריאת דיוות עצוב כמו:

הלהיש האחרונ: בוטקה אמרטק יין מוסט עדין עם ניחורו אפרטקים בשלים ושעם אמרסקי גןיערן

ארותה טובת מתחילת בפנטוית אישית של כרמל מורתי

לבן חצי יבשנ

באיזה ייו לבחור.

לקבל כלל בכוסות.

המשפחה האישית –

מי "הולך" עם מה

לפני שבועות אחדים ביקרתי לכן, חלק מאיחנו משוט ויתר על במסעדת דגים (שמחמת כבודה לא התעווג או טרח לחומין כוס יין. אבל, אזכיר כאן את שמח) ביפו. שאלתי את כוס וקוץ בה. לעיתים טעמו של היין הוערה החיווית ששרתה באדיבות את מוזר משחו... שכן, לך חדע מתי פתח שולחננו איזה יין יש לה להציע. "מיד המרוג הוכבד את הבקבוק ממנו מזג לך. אברו", השיבה העלמת ונעלמה מאחורי או מת מהל בתוכו, רחמוא ליצלו. לא חלפה דקה והגברת חזרה ואמרה:

"יש לנו יון אדות או יין לבן..."

להיות מצחיק למדי.

הנכונת ובזכון הכנתאים.

בנקבוקים אישיים

הקודיש בשורה חדשה:

(תקניות) אחת של יין.

שבערית

שמכיל ג' ליטר.

ולמי זה טובז לכולנו.

ותחיל לפני שורים כוס יין ווברך:

שוף"שוף ייו

ואם זה לא היה עצוב זה יכול היה

נם עמיתי אויני החיך: הניע הזמן לתת

ליין את הכבוד שמניע לו. הניע הזמן

שנם אתיוו בוי ישראל ידעו כיצד

להעשיר סעודה ביין חוכון בכפות

ומדוע אני נוענק דווקא עכשיוו

כי בימים אלה ממש מכיאים יקכי

מכחר יינות משובחים בבקבוקים

"כומל מורחי" אל המסעדות בארץ

אישוים – שפכילים קצת יותר מכוק

ומדוע זה טובי מיד תדעו, אולם לא

ברון היקב שהקים חברון ווטשולד

שאחרי 105 שנות בציר חביא לעם

שראל את מה שקיים כבר שנים רבות

בכל מסעדת אירופאית שמככרת את

עד עובשיו כאשר חשקה ופשנו ביין. היינו נאלצים לחומין נקבוק רגיל

רבים וטובים פשוט איום מקוגלים

להערות לקונם כמות שכוו ביחוד אם

סועדים בשניים ומה גם שמחירו שי

בקבוק רגיל במסעדת אינו צווע כלל

ועיקר). אם ככל ואת הזמנת בקבוק יין

מצאח את עצמר משאיר (בעצב רב) חלק

ניכר מפנו בתוך חבקבוק או לחילופין שותו יווער ממו שבעצם רצית.

וזה לא הכלו מה עושים כאשר אתה אוהב יין אדום כות או אחר ווונתך (שטעמה עימה) נפשה יוצאת אחרי יין

עכשיה כאמר, יש בקנוקים אישיים ויש סיבה טובה להרים כוס. תשאלה מיתידה שעוד נותרת היא

אם משקה נפשך בפוטויה תוססת לחעשרת הסעודה הכעית גדולה עוד יותר. במקרה כזה תיית נאלק לחסתם בבקבוק של 1/ ליטר או... לווחר על. התענוג, שכן פוטזית אי אפשר היה

שנה את דעתו.

ארבעת הבקבוקים האישיים של היינוה הוניים של כרמל מורחי

שלושה תוססים מעדנים או, בקיצור, יין לכל טעם ולכל מנה שבתפריט.

פנטזיה – הלהיט התוסס: יין תוסס לבן או ורוד (רוַוּגַי) שעעם

חמתקתק־עדין הפך אותו ללהים יקבי "כרמל מצוחי". פנטויה "תולכת" מצוין, בעצם, עם כל מאכל. זהו יין שתופן ארותה רגילה בתכלית ל...פוטויה. ובכלל, ובירותי ורבותי, כבר אמר המשורר: "כל סיבה טובה לפנטויוד"...

בוסקה אפרסק – תבשורה החדשה מבית בוסקה

להיט עולמי יתיד ומיוחד שהגיע נה עתה ארצה: בוסקה אפרסק. יין תוסס עדין יחיד מסוגו עם ניתוח אשרסקים משבר וטעם אצרסקי גן ערן. בקיצור, אתבח מלנימה ראשונה. את מיינות התוססים – אסור לשכוח יש לשתות כשהם קרים מאד, או (ורק או) ההנאה מושלמת

סובניון לבן:

יין לבן יבש, בן לוויה נפלא לדוים צהוכנת או לתבשילי בשרים מעודנים כמו ענל ואמילו עוף.

אמרלד ריזלינג:

יין לבן חצי יבש שכאילו מלד כדי לחיצמד לפירות הים, למעדני דנים למיניתם עשויים ברוטב, או לגביוות שאתם אוחבים. אוהבי היינות החצי יבשים נהנים ממנו גם עם תבשילי

קברנה סובניון סלקטד:

יין אדום משובח ש"הולך" מצויין עם כל ארנחה (או, כחם כך, להנאה בכל עת). נווכלין לאוהבי יין אדום.

שחוא בעצבו – למרות שבו – בנוון "רווח", יען כי הוכן לתפארה מעובי קברנה אדומים. זהו יין שולחני מיוחד במינו המשמש כן לוויה נמלא לכל סוני זאוכל. אני, אישית, ממליע עליו בו לנו ש"מצהור" שאים אוחב יין. קברנה לבן

עכשיו, נבירותי ורבותי, כשאתם ובקרים במסעדה מומלצת, אל תוחרו נכון לעכשיו, אמשר כבר לדרוש מן על התעווג שמשלים כל ארוחה. יש המלצר אחד ממנחר של ארבעה יינות. בקבוקים אישיים, לחיים.

A State of the

The state of the s

וף, אורוזי תל־אביב, רומאים יקרים, הקשיבו לי. לא נאתי להלל את הליצן, באתי לקבור

או נושאיז. נושאי הצחקותיו שמתו לפניו.

ביום כו עוב הליצן את העולם המצחיק

בגשותק לכיוון העולם המנוחך וובא – קראת בכל

משוים על אודות גדולתו ונסיכיותו, נדירותו

עשוניתו (מה ותו). הדדיו שידר את מערכוניו,

מצלו נמבט בחדשות, שהוא בדוך כלל מבצר

סשעת הפוליסיים, שמעת על מסידונו של הליצן

הלך פאיתנו הסדל מכולכ", אמר בדרן נמוך. 'נשה לא יקים ולא יהיה", אמר במאי שכמהו

מוקים ידועיישם שבמשך עשרים שנה לא

ביע לו תפקיד אמרו שזו ברשה וחדפה שליצן כזה

ה קינל תפקיד במשך עשרים שנה. פיליטונאי

וצומו כתב שרק בתו"ל הכירו בגאוניות הנפטר,

עדן מניל קינאה, צרות עין חווסר־הברה. דרך

עב שתו פיליפונאי זוכה בהכדה בעיקר בחו"ל

עדונים וכן הלאה

לעד רבות על המספיד.

קות יוסנו עם כינים.

פון כלל כשיא הקיץ.

למני לשרים שנה למניו.

עדן הצרה הואת עדיין לא הכירו, לדעתו,

משרם אתה לא שומע הרבה על הבפטר, אבל

שנת לג שיחק כמעט ולא עבר. כושה ותרפה".

שוק לא להללו - משום שאין מלים לחנדיר את

לפוני הוב שלא היה לו מתחרים כארץ זבת חלב

עלת ביום אני בא לא להספיד את הבושאים שלו,

ונושאים של הליצן היו; ממא"יניק מוזיקן, הקלאי

שות שומר נחמר, פועל עבורי. וכל אלה מתו.

יקל משמצם שמבין את הנושאים המוצרים הללו

של ביל ביריורק או מתובר לויריאו ולא מסוגל

זים צינו יכול לשים את האצבע על תאריך

מדע שם שואם לא היה כמא יניק וקן ששר יתושו

מו אשר במף נאם טוב. ומי ראה כיצר הופכת

שה נפקם אכל מוד, לשכונת וילות מפוארת,

אשאן נפי חבורו שושר נחבד יכול להיות אבין רק

יים מומחית, ועל פועל עבויי אני בכלל לא

מא, רופאים יקים, הבנידה הבדולה שהדבה את

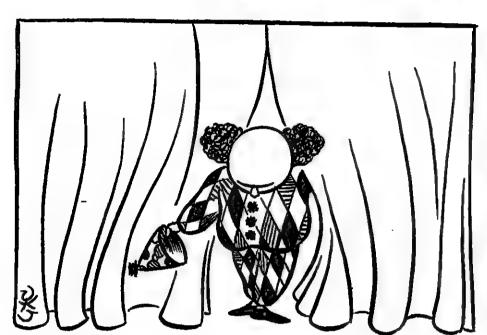
לים המיקים קום אותו, וגם הקהל. אבל קורם כל

לושאים הנושאים הנפלאים של ארץ ישראל

לינו מי שלא ראה ליצו, שנושאי הצבהו מונחים

צ לנחק מנושאים מחים. רק לבבות.

יות לונו כי וה מביא לי דמעות לעיניים.

מצני בכיתי, משום שאכן היה זה אמן דגול, משת, תם וישר. והעם אהב אותו. מבדול עד קטן,

משול דת, גוע, וליכוד - כולם נתנו לו כבוד. מומחשינס למלתמת לבנון, שבה אף אתר לא כי אני לא שולט בערבית, רק בערבים. אני מניה שכוקר אחר קם הליצו, שדרך אגנ שלם עם אף אחר, וככל זאת נכנסנו בדתו והשמדנו הכרתי אישית כאדם גבון וישר, שלא כרבים ממספידיו, וראה שוא עושה פארודיות על דברים הלוויה היתה ממלכתית, עם שרים תכבדים, שכבר אינם, הוא ידע שתפקידו החברתי של הליצן מלפה פרד, כוצם המעיק. הליצנים בוטשים אותנו הוא להציב מראה עקומה מול הקהל שלו. אכל מה עושים כשהקהל עקום והמראה ישרהז המראה של צנעה בדרנים תרבותיים עמרו דום ליד ארון

הליצן החכם היתה נפלאה אכל היתה לה צרה אחת השום שתצב בהיכל התרבות. ובדרך תרבותי, גם בדולה: היא שיקפה אנשים שכבר לא היו קיימים. לדות שבר דום ליד ארון, סוחב צחוקים. כבה זה. מסומות נשבחים, מיתולוגיה שנתלשה אפילו מספרי זו ועדנים מילמלו "אמן ממדרנה ראשונה, ועשרים המיתולוגיה. דפים ריקים. משאלו את הילוה שלי מה זה מפא"י, והיא תסמים. תשאלו את הילד שלי מה זה "פלמ"ח" והנא יניד לך שמרובר כלהקת קצב חרשה, כשה ותופה למיו למחן לכן, היום, כהצטבן בחות המספירות, אני כא לא לקבור את קימר

מין מאשינה כואת. לכן, כשאתם כוכים על הליצן, בכו גם על תנושאים שלו. על עצירתו המופלאה והממיתה בארץ שכבר הלכה ללא שוב, על התנחלותו בחלל הריק בלי כל רצון או יכולת להתקדם אל הימים הנוראים הבאים, שגם כהם יש נושאים המשוועים לראי עקום ולפארודיה כובה. בשפה האנגלית מכנים לעתים את אמבותו של הליצן בשם Stand-up Comedy. שם זה יכול להתפרש כ"קומריה בעמירה" או "שלימה מדמותן" אכל גם "אמנות עומרת" כלומר, אמנות שלא נס ליחה, צועדת עם הזמן על מדרכת הצחוק והשיכונה,

עד הסוף המר. כמובן שחליצו יכול היה להמשיך כנושאים קלאסיים, כפאנטומימה – האמנות הגוסטת אבל כמה אפשר לראות כךאדם הולך נגד הרוח, או משחק את גר מול עיניר על הכמה עד הרושיבה של וזגינו שהוא נהיה זקן, ללא מלים. לא, הקהל הוא חזיר לא לא על אנשים שנכחרו ומקומות שנמתקו, אלא על כאן ועכשיו. לכן את מר מולייר צדיך לעכר לאיוו אמת המתאימה לומננו, או לאכר אותו ואחרי מותו לאמרו

ימוליה היו ברופוס, ובתשום כידוע לכם הוא אדם "אינה בזברו, מולייר כזה גדול, ולא משתמשים בו..." לאור היו ברופוס, ובתשום כידוע לכם הוא אדם "אינה בזברו, מולייר כזה גדול, ולא משתמשים בו..." אתי בני רומי, הלוך לי את אוזנכם, ותרשו לי אחי בני רובי, ולא הצגתו מנחים אחי בני רובי, ולא המינה הצגתו מנחים אלי המונה אחי בני רובי, ולא המינה לא רק את הליצן הרגול מרבבה, אלא גם הארוע: רק עכשיו נסטרנו מהמרוזות, ועכשיו אותו את הצלחה המפא"ינים הוקן את הכושאים שלו. שמתו הרבה לפניו והשאירו אותו מה הארוע: רק עכשיו נסטרנו מהמרוזות, ועכשיו האר אתר כני לא לבד עם כל המפיקים האלה שתמיר יודעים מה העם זה.

יאהב בקיץ הבא. הנושאים שלו מתו, והליצן הנפלא מדבר ככה במסתה. על פועל עכרי אני לא רוצה לרבר הזה, מסיבות השמורות עימו, לא עשה כל מאמץ להשתנות, לפרוץ אל הנושאים החדשים שנולדו וחיפשו ליצנים מאמצים שיפנקו אותם קצת, שיוציאו אותם מכיצת הומן העומר אל הנחל הזורם, אל העתיר.

לכן, אם אתם ליצנים – אתם חייבים ללמוד משהו מההספר הזה, ולא לתת לנושאים שלכם למות לפניכם. ואם אתם לא ליצנים, אני משתתף בצערכם.

פני כשבועיים נערכה פלישה נוספת של שרצים מתוצרת כהנא אל עמק חפר שלנו. הפיהרךבי הזה העו להכנס לאחר המושבים, ושני בערים מאור שוופים, אחר מהם עונה 🎩 לשם אוריה ויודע גם לשתות, הפליאו בו את מכותיהם. הם נתנו לו להכין שעד שהוא יטפל בערבים, הם יספלו בו.

היצור ראה שמושבים כצרות גם בלעדיו, ויצא אל העיר הגדולה, שבה דווקא יש לו שגי אוהרים אנאלפאכתים שקוראים את העיתון שלו. הוא עבר בשוק העיר, שם הורבקו מכעוד יום פלאקטים עם דיוקנו המפורש של המכחיל, אבל אמרו לו ששני האנאלפאכתים שלו בים, לכן מיקם הרבר הזה את רמקולו בחוף "סירונית" בין תחת של נתניתית במלוא פריחתו לסוכת המציל.

דמונויע מיצמץ לצרפים, ומיד ניסה לסכסך בין קשן, הדא רצוה ליצן שצוחק איתם עליתם ועל עצמו. שני ערבים שניםו להתחיל עם שתי ישראליות. היועץ מיהר לחסכיר לו שמדובר בשני גרמנים שמנסים להתחיל עם שתי שוודיות, זהרי אין לו שום עניין לטפל בשוורים, לפי שעת, אבל הוא בבר היה ברייס, ונתן את הקטע הפרבארטי שלו, על שפת הים התיכון שחשב שראה כבר הכל.

dichter registere Andreas und erwiel ritieb up executivitat

to the real content of the content o

אלוף עמוס לפידות מעביד אח הפיקוד על חיל־האוויד. הגיע לו לגמור את התפקיד יותר יפה, אומר מכר וחיק מהחייל. פרשיות פולדד, הלביא והקיצוצים שחקו את האיש שלוקח ללב כל דבר ברצינות וביסוריות. הדעות על סגנון פיקודו, חלוקות. היחסים עם מחליפו – מתוחים. לפידות, בשיתה בלעדית, אומר: "יש לי תחושת עצבות, אבל זהו צער חיובי ושבעי. אני יוצא בהרגשה שובה מאד. אין לי שעם מר. אין לי שענות אל אף אחד".

אאת סיאה קדאון צילואים: ראובן קסטרו

ה סיום שיש כו עצב, אמר חשבוע מישהו נחיל־האוויר. "הגיע לעמוס לפי" רות לגמור את התפקיר, יותר יפה. אבל השתרכב לו הלביא, והשתרכב לו פולארר, וענין הקיצוצים שחלף על חיל־האוויר כמי סומת הוריקו. ורווקא", הוא הסקר, "דוזקא משום שהיה לוקת כל דכר כליכך כרצינות ובימודיות, והא כליכך התעייף. והא פשוט נשתק. זהו מקדה קלאסי של אום שלא היה צריף להיות כליכך הרכה שנים בתפקיד". אלוף לפידות, שבועיים לפני העברת הפיקוד על חיל־האוויר, לא מסכים עם הרברים. "יש לי תתושת עצבות, אבל זהו צער חיובי וסכעי", הוא אומר, "אני יוצא בהרגשה סוכה מאר. 34 השנים שוייתי בחיל האוויר, זה כל החיים שלי. הגיע הזמן לעשות שינוי. נכון שקרו כמה רברים בשנה האחרונה. הפולמוס העצום סביב הלביא, ופרשת פולארד שכולנן היינו צריכים אותה כמו חור בראש. אבל אין לי טעם מר. אין לי סענות אל אף אחר".

לפני חמש שנים, כשתתפנה לתפקיר, היו לפחות עור שני מועמרים. אבל לפידות היה המועמר של דור עברי, המפקר הקודם, ורכים מקרב הקצונה הבכירה בהייל צידרו במינויו. בין עברי ללפידות היה מן המשותף. שניהם שייכים לקבוצה המוזה מוערת של מפקרי חיל האזויר, בניגור לאנשים כמו עזר ויצמן ומחליפו של לפירות, מתראלוף אכיהו בן נון. לפירות, כקורמו, אינו מהמנהינים הכריזמטים, הסוחפים, שנסמעים בין פיקוריהם כאתר מהחבר'ה. "הכרחי מפקרים אחרים לפני לפידות", אומר אתר מפיקורון, "הסגען של עמוס הוא מיותר. שקט כזה, נינות, אבל ימודי ער תום. הוא מין אכא שכחה".

אדם חכם, אומרים עליו מחיל־האזיר. נעים הליכות, נוח לשיחה, ידירותי חם, יש אנשים בחייל שנטר לפרש את ה"איזי גואינג" שלו כחולשה. אולם תתאלוף (מיל') פנחם עיני, ראש מינהלת פרוייקט הלביא, אומר: "זה פשוט לא נכון. לפירות ומיל') פנחם עיני, ראש מינהלת פרוייקט הלביא, אומר: "זה שיודע לעמוד היטב על דעתו". עייני עבר איתו צמוד במשך שגתיים, משנת זל, כשלפידות היה ראש להק אויר ומפקרו הישיר. "אני לא יכול לחשוב על כנתיים יותר מתנות של עבודה עם מפקר", אומר עיני, "ההתאמה ביניגו נכעה בעיק" משני דברים: הימולת של עמוס לתת עצמאות לפקודים שלו, והצורך כלי בעצמאות הזה והדבר השני, זו היכולת שלו לתת אמון והדצון שלי להיות נאמן

עיני מתאר מערכת יחסים קרוכה כיותר, "וזת לא אומר שבעיניני תחום העיסוק לא היו כינינו חילוקי רעות. אני זוכר מקרה שבו היתה רעתי שונה לגמרי מרעתו כדל לפידות, והוא לא קיבל את דעתי. ביקשתי את רשותו לערער על והדולמה אצל מתקר חיל האוויר. הוא אישר את זה ללא שום בעיות. מי שמתרגם את זה כחולשה, מנצל את זה לרעה. אני דיוחותי לו, עירכתוי אותו, ותויעצתי איתו- ולכן, כשאומרים לי שהוא חלש, מושכ לברך קודם אם לא מרובר בפקור שלו, שמנצל לרעה תכונה מאר חיובית".

(המשך נעמוד מבא)

"ההרגשה היא
שלפידות לא לחם
תספיק בתטה הכללי
בכל תה שנוגע
לקיצוצים", אותר קצין
בכיד, "שהוא נחן
לשחוק אח
חיל"האוויר שחיקוח
יתר. שהיה יותר תרי
תתלכתי בתקום
שהסחובבו בו יותר
תדי נוכלים".

אדם חכם, אתרו עליו

בחיל האוויד, נוחן עצולאוח לכפובים לו, נוח לשיחה, ידידוחי וחם. ולין אבא שכזה.

הין אנשים שפרשו זאת כחולשה. אחרים הגיבו: מי שחושב כר, מנצל לדעה תכונה

חיובית.

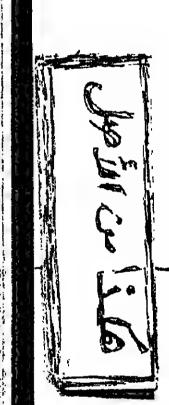
יש הטוענים שרווקא בתצבים של קבלח החלטות חשובות תהידה ונחרצח, לפידות היה איטי עיקול דעת. עיקול דעת. צריך שדברים יילעסו נהוגן לפני שיחלים, וזה לא תמיד לגנותו.

. 25 Bidedi

menin 24

Justin Con S. La

מעריר אח עצמי כאי שאקשיב, בעיקר לצעירים, ואוכו להשחכנע אני תאתיו בפידבסים שתגיעים מלתטה, תחא ."הש"ס"

מפקד חלש, יאמר עיני, הוא מפקד שמחלישים אותו. "לרשות מפקר ברמה של מפקר חיל־אוויר, שיש לו מטה רב עוצמה ואדיר מימרים, עומדים קציני מטה

מוס לפירות, 53, נולר בכפריסנא וגדל ששת הימים כבר היה ממקר טייםת "מיראו".

קבוע והא מה כטיימת אחרת".

משפחות האנשים שנפלו כשכי המצרי עוד במלחמת ההתשה. מנחם עיני היה אחר מהם. "היכרתי מקרוב את לפירות רק כשחורתי מהשבי. הוא ואישתו עמליה טיפלו כמשפחתי בצורה נפלאה. מאז הקירבה התהרקה".

שמואל סתוי, אביו של טיים שנהרג זמן קצר לאתר המלחמה, מספר שלפידות היה זה שהביא לו את הכשורה האיומה. "הוא היה מרוכא. מרי פעם היה מגיע, יושב ומשוחת איתנו. ככל הזרמנות שהיתה לו, מצא חיל־האוויר מצא זמן לכקר. ותמיד עם הרבה חום

שרה ססובר היתה מזכירת לשכתו כמשך השנתיים שהיה מפקד בסים, ושנה נוספת כתפקיד שבו לוקח לו יותר זמן להחלים והוא לא נותן שידהקו בי, המשיך. "היה לו יחס חם ומאר מתחשב כמשפחות השכולות. הוא התעסק כזה המון. הם היו בראש פשוט צריך שדברים יילעם כהוגן לפני שהוא מחלים, העריפויות שלו, דוחים כל דכר אחר. ככלל, הדלת אצלו תמיר פתוחה. יחר עם זה יש כו משהו מאר ביישני וסגור שמלוות אותו מילדות. הוא אדם שמעורר שיקול הרעת ואת האחריות שהיו כרוכים בכל יחס של ככוד. אבל לא מתוך יראה, אלא מתוך הערכה. הוא לא היה אף פעם אחר מהחבר'ה. יש בו משהו מרוחק, אבל לא כדי לשמור דיסטנס. לא מתוך סנוכיות. לא כדי להגידו אני חשוב".

לפידות שלח פרחים לאישתו כצירוף פתק יפת. שהוא

אך אחר לא הבטית שחתיד

נוביל עם תערכות הנשק שלנו.

שוצטרך לחת לו תשובות כדי

שביום בו ניפגש יהיו חנאי

המבגש למובחנוי.

"היג 25" זה איום חדש

עשה ימי עיון לבכירים ונשותיהם. שקיים נוהל קבוע

יש בתיל־האוויר אנשים הסכורים שלפירות לא קיבל את הכבור הראוי למסקר החייל. שלא היתה קיימת היראה המתכקשת כלמי נושא התמקיר. שהוא הרכה עבודת מטה וחשיבה קולקטיבית. אבל זה לא לא היח דמות סמכותית כקודמיו. שכשתיה מבקר מונע ממנו שלא לקבל את דעת הרוב. כשהוא משוכנע בטייסות, לא היה מעורר את אותם גלי הערצה בצירקתו, לא יווו מדעתור. קצין אתר: "בדיון ברמה של מתבקשים. שטייסים צעירים לא סבכו אותו בחררת - תתראלופים, הוא נותן לכולם לרבר כמבלנות אין סן קורש. "הוא מתייחס אל אנשים לא כאל כוחיארם, אלא ואי שולף משהוי מקורי, שאף אחר מהם לא אמר, כלי כאל בני־אדם", אומר אחד ממקוריו. "הוא רגיש, הם להתעלם ממה שאמרו קודם. פשנט אין אצלו משחק וממחן, ובעיני זו העוצמה". ופקוד אחר מוסיף: "הוא מכור. הוא לא מהאנשים שנכנסים לחור ויודעים את פשוט אוהב אדם. קטנים כגרולים, מפקדים כפקודים. הסיכום עוד לפני שהתחילו לדבר". שומר אמונים לכולם, לא שוכת אף אחר". בתציימה המ מוכירים את פרשת פולארד. אביאם סלע קיבל, שמקשיב, בעיקר לצעירים, ומוכן להשתבבע. אני לרעתם, גיכוי מלא מלפירות. הוא לא השאיר אותו

מאמין כפירבקים שמניעים מלמטה. מהשטה. מתא הפייס. להרבה רכרים שאני מטיך להם ומשוכנע כוב. מספרים שלפירות עצמו נהג להתקשר לכל קצין הגעתי בשכנוע די עמוק מהמון שיחות ודיונים עם בכיר כיום הולדתו ולברכו. שבשמישהו עלה בדרגה, אנשים, מהרכה שכבות ונילאים".

ומה טפל ומה לרעתו יכריע את המלחמה".

א"ל (מיל') מנחם עייני: "באותם הרברים שהתעמקתי עם עמום, הירידה שלו לפרסים לא היתה מוגזמת כעיני". קצין מטה: "הוא איש מאר יסורי, רייקן וקפרן. הוא נשע על

אלוף לפידות: "אני מעריך את עצמי כמי

הח"כ לשעבר דוד גולומב מכיר את לפידות שנים

בחייל, של התייחסות אל האנשים בכל ההיבטים. ואלו אינם דברים שמו השפה לחוץ. לפירות לא מתעום ביחסי ציבור. הוא מתעסק כמוצר, לא באריוה". לפידוה עצמו, רואה כאתר מהישניו את אווירת העבורה שיצר בשנות כהונתו כמפקר החייל. הוא אומר: "אני מאר מעריך יחסי עבודה תקינים ואווירה חיובית. יש אווירה כזו היום".

אלא שיש כחייל אנשים שבעיניהם אין הרכרים האלה ההישגים החשובים באמת. הפטוענים שדווקא זמן להכנס, ועור היה מתנצל שאין לו יותר זמן לכוא. כמצבים של קכלת החלטות חשובות, המחייכים הבדעה הוא התייחם כמו אכא טוב. אפילו כשכבר היה מפקר מהירה ונהרצת, לפירות איטי ומגלה עודף שיקול־דעת יסוריות שאינה במקומה. קצין גבוה במילואים מנסה להגן עליו: "לפידות הוא ארם תושב. יש לו כושר ניתוח מעולה. הוא מאוזן, ומחלים כזהירות רבה אולי אבל אראפשר להגיר שהוא לא מקבל החלטות. הוא וזה לא תמיר לגנותו. האיטיות שלו לפעמים עיצבנה בקצב של חיל-האוויר. אבל אי־אפשר שלא לראות אה

רבות. הוא זוכר פגישה עם לפידות ודוד עברי במטה של פורום פגישות ערכון לנשות המפקרים על החייל, כשהיה חבר ועדת הכספים ב־78. כולם המתרחש בחייל. שהיו אצלו ארועים מיוחדים לילרים. התרשמו מהדרך שבה הציג לפירות את צרכי החייל. בשיוות הפרידה שלו עכשיר, אומר קצין מטה בכיר, "הוא הציג בסנינו תמונה מאך כחירה וענייניה, המוטיב העיקרי הצורך בשיפוח של כל פרט ובפרוסורציות מרוייקות, מה חשוב ומה לא, מה עיקרי

בחייל יש חולקים עלין. "השרגשה היא שלמידות לא לחם מספיק במטה הכללי בכל מה שנוגע לקיצוצים", אומר קצין בכיר, "שתוא כתן לשתוק את היל האוויר שהיקות יתר. שהיה יותר מדי ממלכתי כמקום שהפתוכבו כו יותר מרי נוכלים. המסה הכללי וה לא מקום שכולם מתחשבים כבעיות לאומיות. וחיל האוויר עבר שחיקה כבדה מדי. זה שחק את המוראל. ליותר מדי אנשים יש הרגשה מתורבנת, (תמשך בעמוד (13)

כדי לעזור לו, להמליץ בפניו, לתת לו פתרונות. אנשים כאלה עלולים, לעתים, להגיע למחשבה שהם עומרים בפני עצמם. אם הם מטרידים את המפקר כלחשוב על הבעיה, כלהעלות פתרונות וכהחלטה על הפתרון, אז המטה מחליש את המפקד. ואם פקוד אומך לי שהמפקר שלו חלש, השאלה שלי תהיה: מה אתה עשית כרי לחוק אותו?"

במושב חבצלת־השרון. כשניסה להתקבל לקורם טיים, נרחה מטעמים רפואיים וגויים לתותחנים. חודשים סטורים לאחרימכן התגבר על הרופאים, ובסוף 54' סיים את קורסיהטיים כחניר מצטיין. "אולי הוא לא מהטייסים הטבעיים", מעיר עליו מכר מחיל־האויר, "אכל יש לו קצב התקדמות איסי ויציב שמביא אותו להישגים". הוא החל לטוס על "ספיטפייר" ו"מוסטנג", והיה בין" הראשונים שעברו לסילון. ב־61' כבר היה סגן מפעד טייסת ונשלח לברפת לקלוט את מטוסי ה"מיראנ"... בשנים הבאות פקר על טייסת "אורגאן" ובמלחמת מהראשונים שפתחו את המלחמה.

במלחמת ההתשה גמר תואר ראשון כמתמטיקה וסיסיקה באוניברסיסת תליאביב. אפיוודה מתחילת 1970. "אני הייתי סטודנט באניברסיטה. און אתת על המרצה, השניה על מה שקורה כחוץ. יושב נהרצאה וועש הריח אומר להתקשר לטייםת. אומרים לי 'כוא'. אחרי שעה אני בררך לטוריה, אחרי זמן לא רכ בקרב אויר מעל רמשק. כשנכנסים לקרב, צריך להשליך נתיקי דלק. נתיק אחד מושלך, השני נחקע. המטוס יוצא מאיזון ואני כקושי משתלט עליו. מסתכך עם 'מיג' על הזנב, מצליה להתחמק, גורר עצמי לנחיתה ברמת־רוד, הענין מטופל, לוקח את המטום לבסים, מחליף כנדים ואורי שעה שוג בהרצאה כאוניברסיטה, בין נערות בנות 18". חודשים ספורים לפני מלחמת יוטיהבפורים קיבל את הפיקוד על בסים חצור.

יים כמה נקורות שיא בחיל האוויר", אומר לפידות. 'כשאום געשה טיים מכצעי על מטוסיקוב, כסהוא מנוקר על מכנה (של מטוסים), כשהוא מנוקר על טייטת, על בסים. נתפול מולי וככל התפקירים אלה הצלחתי להיות גם כומן מלחמה. רק כמפקר חיל האוויר לא נלחמתיי.

במלחמת יושיהכקווים, כמסקר חצור, וזא המריא לטיסה מבצעית באחת השיימות שספנו אכידות משות. גם מפוסו שלו נפנע מסיל, והוא נאלץ לנחות ברסידים. יוצין ככיר במשה החייל אומר: "עד היום, גם במספר חיל־וואוויר, הוא טם על כל המטופים, ובעיקר נסייטות שיש לוק בעיה. זה אצלו ענין שכשנרה. כל

מלחמת יום־הכפורים הכתה קשה כבסים חצור. כמו בחייל כולו. טייסים נהרגר או גשבו. כני כיספתותיום המשיכו להתנודר בכסים. היו שם גם

NEKN: 7X-2051 תופרת לך מלתחה המרבים האישים שכראי זכונת תפירה אוטומטית, סופר מודתיו וחע חופשית לשרוולים מנג'טים ומכפלות ממה מומגרמים ותפר שלישיה מחוזק לבדים סינטטיים. זב תפרים אוטומטיות. קלח ונוחה להפעלה.

התנור שחולך 'עד הסוף' בשכלולים: מבחר תוכניות,

משטח מסתובב, תא אפיה ענק, לוח הפעלה

אלקטרוני חכם, תפוקה woor, מערכת אבטחה

מושלמת וכמוכן. תו תקן ישראלי – וגם אמריקאי...

למסיבה מיקרוגלית

- 6322 – חנור המיקרונל

הגדול מבית

BHOTHER

להתחיל איתה 1109 - האישית המקצועית למחשבי PC צב חדפסה PS מסו על טיך רציף רביל.

וללת .כסטנדרט כתב איכות (DLO).

1

A Street Spice See

יהדור השלישי בתנור סיקרוגל. משלב אפיה

קונבנציונלית ובישול מיקחגל. המאפשר הכנת כל סוגי

מאושר ע־י מכון התקנים הישראלי והאמריקאי.

המאכלים באיכות מושלמת.

מרכזי הדרכה

לחמרי תיקרוגל

NEKU!

יגולדי שווה זהב

ימשפט חבונת המוינה

האופנתית

תל אביב • ירושלים •

חיפה • פתח תקווה •

כש טורבו גל במבצע

האחרים מחוירים

המיקרוגל הראשון בעולם

אוצרי איכות לפיתולתשרד

לעומחו

המבשל אופה ומשחים-בו זמנית!!

אלחשודסאם צמודה אליך בכל

וקום. קלה, קומפקטית

הכתבנית המשופתתית

אאמכונת הכתיבה הניידת האלקטרוגית

או: 840 ש"ח במזומו

גל ולה לא על השבון התכונות – זיכרון. מיקה סבולטר, היקון אזסומטי, מבחר גלגלי

מפסה ומה לא... עכשיו הזמן ל־10-XA השתית המשפחתית... 10-XA מתאימה גם

מסקנוים, תלמידים ולכל שיכוש.

נצעי ראש השנה של

ואפשרים להתחיל את

ייי בקצח אצבעותיך

לנדם אורות הסוכן הקרוב

אילפנא החוכן הקרוב איניםל (ישראל) בעית האפער 3. קרית אריה, פייח (צות נהה), אל:225921

brother

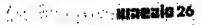
אמביםל/BROTHER

השנה ברגל יתין:

רב שימושית ונוחה לחפעלה (נם למתחילות). מגוון הגמאות וצבעים, יקורים ותחרה. 2 מותחי הוט להשחלה 2 חוטים צבעוניים וסרניתם לסרונין.

רשלומים? אשראי גמישן

מסכר אחד

שבנלל הקיצוצים הפסיקו להם את הטיסות כשהם היו עדיין במלוא כושרם". ואחריכך הוא מוסיף: "כדי להתגבר על הרגשת המועקה שהיתה להרכה אנשים. היה צריך יותר ממנהיגות פשוטה ורגילה. היה צריך סחף, ומרץ, ולדעת לגעת כלבבות כרי שלא תיפגע הרוח. זה שייך לקטע הפחות מוצלה של לפידות, לחלק השני של שרותו".

מנחם עייני: "תקופת הפיקור שלו היתה קשה מנחינת חייל האוויר. תשפה של קיצוץ בתקציבים בצורה דרסטית, צמצום של יחידות עם מסורת והיסטוריה מראסית ימיו של חיליהאוויר. אבל כשום סנים אני לא יכול לחשוב על התקופה הזו כעל תקופה של נסיגה. אני חושב שחיל־האויר דווקא התקדם, אולי כתנאים הכי קשים שהיו לו".

אני שואלת את לפירות מהו החותם שלדעתו הטביע על חיליהאוויר, מה הוא משאיר אחריו. לפידות מציין כראש ובראשונה את נושא כטיחות הטיסה. "אפשר למנוע תאונות על־ירי כך שלא טסים. אכל כשטטים, אם לא רק 'מנהצים' את השמים, אלא גם רוצים להגיע לרמה גבוהה, כלומר לנצל את המסוסים ומערכות הנשק ער קצה המנגלה, מתחככים עם כעיות בטיחות. והאתגר תוא להגיע לרמה, ובכל זאת לשמור על בטיתות". זהו נושא, שלרברי לפידות, הינו רכיפנים ומורכב. אין כו נוסתת פלא. לא ניתן למצוא את התרגיל הכטות, או לחילופין את הסיכון, שאם מתרחקים ממנו מחוסנים.

"צריכים לדעת, שכשמתרמשת תאונה, מאכדים מערכת נשם שאין לה תחליף. שהיא יכרה בסדרי גודל

לחיות עם הפילים

לוף עמום לפידות על חיליהאוויר כעשור אור מאוויר בעשור תבא וו לא עתידנות ולא נבואה. מה שיכול להיות בעוד חמשיעשר שנים, מונדר כבר היום ונמצא בתהליך של פיותות. מערכות נשק מתקדמות תכנסנה יותר ויותר. נעבור לשכנולוגיות מודרניות ומתקדמות. למערכות הללו יידרשו אנשים שיוכלו לתפעלן. למרבית המזל, גם טכנולוגיות ההדוכה, האימון ושישות ההדרכה הולכות ומתקדמות. משאלה שושאלה תמיד היא מה עם הפער, החולך ומצטמצם, בינינו לבין הערבים, כשהמכונות תולכות ומשתכללות. התשובה היא, שדווקא ככל שעוסקים במערכות נשק יותר מתותכמות,כך היתרון האנושי בא יותר לידי בטוי,

על אנשי החייל: "יש בחיל־האויר אנשים • יוצאים מהכלל. אבל באנשים צריך להשקיע. כל אוזר אחרי השרות הסדיר יכול לבחור אם להשאר בחייל. ואם הוא פמשיך בחיל-האויר, זה כאילו יש לי הסכם דו־צדדי איתו. כשאני מכקש שישאר בחייל וישקיע, הוא כמו אומר לי: בסדר, אבל אני רוצה להתקדם. והוא צודק. ואני צריך לדאוג שהוא יסכל את ות". ..

• על תקיפות כן האוויר בלכנון כפתרון לבעיות הטרור: "זו שאלה קשה ושבוכה. מי שמחליע את ההחלטות האלה, חוקה עליו שחושב שות תורם. אוזט, במידה מסוימה, רק קבלניט, ומבצעים את המשימות שחושלו שלינו, אחרי שעכרו את כל מערכת האישורים".

• על קידום הטילים הסורים והשפעתם על יכ דואוניר: "למדנו לוויות עם וה.

ממשיכים לבצע משימות שיור באומן רצוף". • על מטום ה'מיג 29 שקיבלו הסורים: "זה אומר שמשורים קמצו כיתה, אבל בקעורית יש אם. 15 ובמצרים אם. 16, ובעיראק מינ 29. ומ איום חרש שוצמדך להתמחדר איות. אף אחד לא מבטיח לנו שחמיד מביל עם מערכות חושק שלנו. אנחנו ונפנד לתת משובות כאלת, שכשיגיע היום ולפנש עם המטום, נדע ליצור את הנאי המפנש האלח לעובחניי.

Hacaio 28

שלא נתפסים. כשמטוס אפ.16 מתרסק, הלכו לאיבור 20 מיליון דולר. שלא לדכר על המקרים שמתלוות מעורכותו בהקמת הפרזייקט. "כל השנים האחרונות לכך אבירות כנפש. אמרתי לעצמי, ולאחרים, שצריך לעשות כל מה שאפשר על מנת לשפר את בטיחות ישראל. לא היו לי שום התחייבריות לגבי הלביצ. הטיסה. אם אני יכול לתמוך תאונה שמשמעותה אוברן נפררתי ממנו לפני חמש שנים". מטום שמתירו 20 מיליון דולר, שוה אפילו להשקיע הרבה בקורסי בטיחות, בהשתלמויות, בבגרים תסיני אש, ובכל מיני רברים שטיפלנו בהם והרגשנו אותם". שבמרינת ישראל יגירו פעם משהו טוב על מישה, נס יש היום, לדוגמא, שיחוף פעולה כין תיל־האוויר אם זה לא הספר", אומר מנשה קדישמן, אמן, חבר קרוב לרשות שמורות הטכע והאוניברסיטאות בכל הנושא של לפירות. "זהו איש רגיש ותכב. ואנושי. וצבוע. אתר של נדידת ציפורים. "אנחנו מחפשים מידע ומעודדים האנשים הכי מוסריים שאני מכיר". קדישמן מכר את פיתוח התורה הזו של מניעת סיכוני התנגשות שפעם כא לבקר אותו במלון בניו־יורק. "כל קטלנית עם ציפורים".

בארגון התייל, בהגדרות ברורות וטובות של סמכות לא סויטה. כשבאתי, הזיו הכל מתמיטה והזמין אותי ואוזריות. קצין מסת "בומנו של לפירות נעשה הרכה - לשבת. ובתוץ הסתוכבו הגורילות. והיית צריכה לראות ככל מה שנוגע להתייעלות וחיסכון. קיצוצים ככל מה איזה כבור הוא קיכל מכולם". שניתן. היתה מהפכה ככל מה שנוגע למראה הבסיסים בתיל האויר. יש לו רגישות אדירה לאטתטיקה, בכל בתיל האויר. יש לו רגישות אדירה לאסתטיקה, בכל הוב שירי ארק־ישראל, מוסיף קרישמן. אותב המובנים. הוא מקפיר על הופעה ולכוש. מאר פרנט אמנות. איש ספר. "אני זוכר, שכמה פעמים

> חיל־האוויר בסוף 82', התמניתי במקומו. מצאתי שהוא זו. פשוט הצלית להקים את הארגון הזה, וזו משימה לא קלה, שהיה כה המון פוליטיקה פנימית של וערי הצליח לנווט את הדברים כך שנבנתה המינהלה, הרי שעשה מעשה גרול. היום, בסוף דרכי במשרד הבטחון, אני לא מבין איך הוא הצליח לעשות את זה".

בתייל אומרים שהתקופה כה היה לפירות ראש מינהלת פרויקט הלביא, קרבה את המטוס ללככו. וזו הסיבה שהוא לא היה יכול להמליץ על ביטול הפרויקט, גם כאשר היתה לו אופוזיציה רחבה בתוך החייל, בין הקצינים הבכירים וראשי המחלפות. גם כשכל הנתונים כבר היו ביריו והצביעו על כך שהנוק מהמשך הפרויקט, גדול מהתועלת.

"כמפקרו של אביעם סלע. הייתי צריך לחת לו את כל הגיבוי. גם היום, לערות ההסתבכות שבראשית החסירה עוד לא הכרתי את מימדיה".

לפירות: "אין שום הוכחה שרוב האנשים היו נגד הלכיא. זה רבר שהתפתת כהדרגה. אצל אנשים שונים, התתנגדות התעוררה עם הזמן. ויש רכים שהם עדיין תשכים נלהבים. הבעיה היא לא כעית המשום לביא, אלא פרוייקט הלביא. ויותר מוה פרוייקט הלביא ועם ישראל". לפירות טוען שאין חילוסי רעות כיחם לשאלות שתיליהאוויר היה צריך לשאול את עצמו. "לא קיים ויכוח על התאמת המסום לצרכים ולמשימות שנוערו לו. זה מסום מצויין שהיה בפיחוח עליפי הגדרות ודרישות מכצעיות שלנו. מה שהשתנה הוא ההיבט הלאומי. מצד אחד ראו את הלכיא כפרוייקט לאומי, ואני חושב שהוא כזה. מצר שני תוא היה כולו על הקציב הכטחון, ורבץ כנטל עליו. למרות כל ההשמצות על תחליך קבלת ההחלטות, אין שום שרוייקט שעבר כליכך הרבה ריונים בכל הרצות, כולל החלטות ממסלה, והחלטות שרי בטחון. תשאלה היחירה שיש לשאול, היא האם הפרוייסט חשוב בראיה הלאמית. כן או לא. ולחו יש תשובה מעשית אחת -אם זה חשוב, ואם רוצים, צריך להשקיע בוה, גם . סכנפנו: ווציפיה היא לא האמריקאים

להשתלב בתחומי התעשיה כארץ. כן, יש לי הצעות". וה המושו הוה".

אנה לפעם מגיע לי.

והמשרד הבריאות קובע העשון מזיק לבריאות

לפירות טוען שהראיה שלו אובייקטיבית, למחת ראיתי עצמי אך ורס כמססר חיל האוויד ואזרח במרינה לא מרכה במלים, לפידות. מכרה של המשפחה

אמרה עליו פעם שהוא מדבר בשתיקה. הביע הומן המסררונות היו היו מלאים אנשי כטתון. והוא ישב תרומה אחרת שלו לחיל-האוויר, רואה לפידות בתדר, עם מכנסיים קצרים ותולצה פשוטה. חדר את,

והב שירי ארץ־ישראל, מוסיף קרישמן. אותב באו לכקר אותו מפקדים בכירים של תיליהאוויר האמריקאי. עמום ביקש מוני, נחם עייני: "לפירות הוא איש ניהול בלתי בחבר, לבוא לארוע. פשום בשביל שלא יהיו שם רק רגיל. לאחר שעשה את התואר השני שלו אנשי חיל־אוויר. משום שאצלו, הצר האנושי והתרבוחי (מערכות הנדסיות כלכליות) בסטאנסורד לא פוצת חשוב מהמקצועי. צריך לראות איזה ארבעה קליפורניה, הוא חזר והתמנה לראש מינהלת ילרים לתפארת גידלו הוא ראשתו עמליה, כרי להבין 🗷 🗷 פרוייקט לביא. זה היה ב־18'. כשקיבל את המיטור על איזה מין אנשים הב". סרישמן לא היחיר שציין עובדה

לא מרכה במלים, לפידות. הוא זהיר. משתדל לצ לשכוח אף אחד, לא לפגוע. לא לומר דכרים מיוחרים. עוכרים של משרד הבטחון, והקמת מינהלה המאחרת אני שואלת אותו על היורש שלו. האם חיל־האויר אנשי צכא ואזרתים. זה דבר ללא תקדים. אם הוא מסבל מפקר טוב. יאביתו בודנון גדל בחיל האויד", הא עונה לאחר דקות של שתיקה. "תוא עבר את כל תדוך. כמוני. מאד מוכשר. פיים מעולה. אני מאחל לו

מישהו המקורב ללשכת המפקד אומר שבתשונה הזאת מקופלת בדולתו של לפידות. היחסים בינו לבין אביתו כרנון ירועים, כלשון המעטה, כבתוחים. הנהירות הוו, שיקול הרעת, עומדים בניגוד

מוחלט לפרשת פולרד, שאולי יותר מכל תשפה את חיל האוויר לביקורת, ועירערה את הדימוי הסופרמני, את ההילה של הכל־יכול. אני שואלת את לפידות, אם כאשר נתן את האישור להשאלתו של אביאם סלע, ידע לצורך מה הוא משאיל אותו. אם כשנתן לסלע אישורים לנסיעות לארצות־הבדית, כשמלע כבד היה מפקר מצפה רמון, ידע לשם מה הוא נוסע.

לפידות מתנסח בוהירות: "זו פרשה אומללה שמוטב שלא היתה מתרחשת. הסתבך כה קצין שלנו, שהוא קצין מעולה. מישהו שהיה תמיד בתוד הוציה, בתקופות הכייקשות, והגיע להישנים כלתי רגילים. הוא מצא את עצמו במקרה כלימודים כארצות חברית. וסובך בענין. כמפסדד, אני תושב שהייתי צריך לתח לו את כל הגיבוי. גם היום, למרות התסתכבות, שבשלבים הראשונים לחקירה עוד לא הכרתי את מיסריה. הערכתי אליו לא השתנתה. מאד רציתי שימשיך למלא תפקידים כחיל־האוויד, וימשיך לתרום תרומה ייתודית. צר לי שזה הסתבר".

מעבר לרברים אלה, שתיקה. בשבוע הכא יעכיר אלוף עמום לפידות את הפיקור לאלוף אביהו בדנון. השמועות אומרות שלפני שנה תוצע לו להיות מנכ"ל רפא"ל. תוא פרב. "המשמעות של וה היתח", הוא אומר, "שאצטון" לוססיק את התפקיר לפני הזמן המתוכנן. זה גם לא איסשר לי לבחון אלטרנטיבות. ואחרי כליכך הרבה שנים בצבא, חשבתי שמגיע לי לשקול. אבל אלה שחציעו לי לא יכלו לחכות. מח אעשה בעתירו ארצה

לפני שנה, באחר ממסדרי הכנסיים, הוא אמר לטייסים הדשים: 'הגביהו עוף, אך אל ינבה לבבכם שבועיים לפני סיום תפקירו, אמר לי אחר מפשריוו אם יש מלים שמאפיינות את לפידות וכך נוכור אותו.

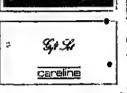
סימה קדמון

KENT

ל חושא ניין השומי. אתם ביובעים להנק לקיבץ של השומד הצער שחונג לנקין יום מולדת SQ חונים בבויסה לתחת

ים קצו בשוויצריוב חם אך לא ללכת לאיבוד באמצע האר

מתם בה דע אם תולכים כאך קצת לאיר מו לקוויו, לפני הנשבים.

אצי כן ממשיבים לנסוע על חדרך חסלר חומים יחלים לחניע לכאן פחברמל. ניות ורקפות בחודשות האונים, ועיריור יתים לכיוון בית אורן, שברים את נים צהובים בשדות המתוחים. עכשיו ליו אל כופל והצניה למותיקה (קרן בולט באן השופי תנבות. אמשר ורצוי לק מית ובנותו אלוקים ממשיכים ישר שוף את הפרחים הצהובים כדי להחמיץ

הה ביותר

סן יפ דבר מלא. לא צריך לחיכנים לחדר

טווס גרמני לשעבר. מתנדב צ'כי ואימו,

מים כאן ומעכדים את האדמה שחכרו

ב־1967 מתושבת יקנעם. חם טבעונים,

מגדלים בעצמם את מווום, מאמינים בש"

לום וכנראה אנשים חרוצים לפי השטח

המטופח. בדרך כלל הם מכניסי אורחים,

כמו כל כפרי שחי בבדידות, ומעויין לפ־

נוש אותם.

מאת נילי פרידלנדר צילומים: שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

פרומישים שנה קראו לום "זב" האוכל כדי לפניש את החברים. דיוויד מר הקלאיות פרטית בעמק. אחרי שחוזרים • החלינה: מרובים שנה קראו לום "זב" ועכשיו לא וזרים ולא ידרים ולא וזרים ולא ידרים ולידרים אפים אלא רמת מנשח. איזוד עשרות קיבוצניקים על הדשא. לפנייכן פל נבעה רבות ומזלים שנתפשו קבע בקיר תחיצוני של חדד האוכל אריחי מש, אינור של יערות ותיקים ושדות קרמיקה תמתארים את חיי תקיבוץ, בתר שתונשותו באביב. ובאמצע תארץ בין כמד אידוני ובבשרון רב. אל תחביצו. אוד מנישים תלכים פוצום לאיבוד בנבעות. ריכן כדאי לבקר בסטודיו של דיוויד

מודים וגם בסטודיו של כלי הקומיקה של משחג בארץ הרוחות היבשות, ומרגיר ניין מאיד ולאה, חברות חקיבוץ. תוכלו למה הששים שנה לקיבוץ עין השופט לחזור מכאן עם כלים יפים שנוצרו כאן מת לפתה את האיוור הזה לטיולים האלי גם עם פסל של דיוויד. השתים קצרים ברבב וברגל, עם הרבה ישת למיקמקים ולתמישה שלווה

• אל עמק השלום והביקהה:

שמאלה. דרך עבירה לרכב, שנסללה בשי טת "סולינג" כדי להבר את עין־חשופט

ליקועם. תחילתה בשטחים מיוערים שב ללבן יעות וחיקים בדדבי עמר, ליד יום העם הסשובלת – ואל בקינון כם ותו אמשר לחמש נוף יער מרטי לפיקניק. עם צידניות ומים שמביאים מחבית. אפי יין שקותבאת בין הגבעות. שר לראות את אפיקי הנחלים שהושמו

תאנה ותנת עדיין צובחים על נדותיהם. מהקפח של קיבוץ גלעד (אבן יצחק) אם מביותה צ תורו. בין זברון יעקב לי קשם ווסעים על כביש ואדי מילדו, ובצור דדך עער עולה ימינה ושמאלה לשטח הכר מ שיקה שנים לכיוון עין־השופט. יש יושר, אל הבקתה הבנויוה פאבנים בידי דילע-מסעים איבעה ק"ם פהצופת ואו דילע-מסעים איבעה ק"ם פהצופת ואו שניים שמאלה לרכת חשומט – קיבוץ חושר של עין־השומט. יש כאן נחלים וכר רה, שולחן וכיסאות ויש מים וקפה שמוד מ 4 מק הבל – ואתריו ישר לעין השר ת שניתוחום את השניות חוו יש עוד כים למטיולים. מחד, שבת, וגם בשבת שיה קישה קים אחרי צומת אליקים הקרובה, יכחינו לכם פה בדוך ויכוונו אתי יקהשופט, על כביש עין־השופט -סחד העמק, כבוש קצר ומפרחל, מיוער מש שנשבובחתו מטיולים, זו בו הפנייה

בחה מלחבות בלנגנות על כביש ואדי עדה (בין הדרך קצרה ובמשיכה לכיוון נהל חשופט. שלו לחדה מוים שמאלה, לכיוון יערי שלו הויה, ואחרו שבעה ק"ם מניעים שומט, אמרים ואליעור, שניצתו כאן מן לים בשם תומה ומוד אתרו פנייה ומארב בשנת 1937. מניעים לנישרון שלידו מתפצלה הדוך כאן המשוכים שלידו מתפצלה הדוך כאן השליד נחל משלים ושלידו ושלידו ושלידו ושלידו שלידו ושליד מידו שלידו שלידו שלידו השליד של משליד שלידו שלידו שלידו שלידו שלידו שלידו שלידו שלידו ושלידו שלידו שלידו שלידו ושלידו שלידו ש יין עין חשופט. אם מבשיכים יי שלידו מועבגל

למין יום (נולית 50. חונים בכניסח העורב העורים אל עמק השלום:

"המים בדשאים הוצים עם אלוני הדבובות המים כל "רבת השניים" ע"ש שני

"מים מילט על העצים) והקיטה שובדים – יואש ויצחק – שומלו כאן על העצים) והקיטה משבורתם בקיין 1936. לויכרם נטעו זוג המילטים בשטח, עכשיו קוראים ברשים שבולטים בשטח, עכשיו קוראים ליינים מלא לא צרין לחיבום לחדה למקום "עמק השלום" על שם אחווה

בציעורות וונם סלאים נענע משובלת, ועצי

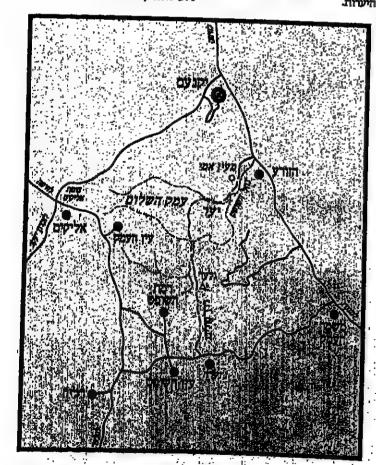
לה בשדות תפתוחים המלאים חוגלות, ובאביב תהיה מה פריתה של סחלבים, כל

בדב מלממורם בצוצנדו.

הולכים על דרך העפר הלבנה, בשולי נחל השופט שמחפתל בין גבעות תלולות מכר סות ביער אורנים צפוף. בתורף זוו מים פה מים רבים. הולכים בדרך העוברת בגדה היבנית של הנחל עד שמגיעים לשלט עץ של הקק"ל "לבריכה ולמפל". עכשיו אין מפל ואין בריכה, רק ביוב. אולי בחורף הם

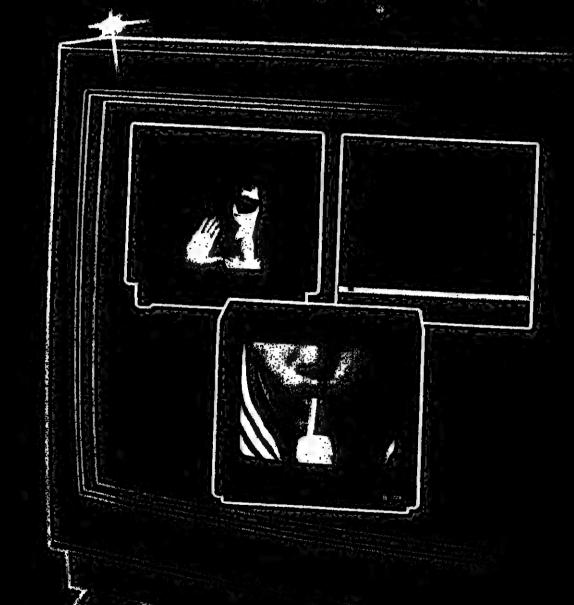
יוזורו. או ממשיכים ללכת עד למקום שד רך העפר חוצה את הנחל. עובדים לדרך שבגדה הנגדית ומגיעים ל"מעיין אמי" -מעיין עם ניקבה שנחצבה בתקופה הרו" מית, וסביבו גן שמנציח את כן קיבוץ תזורע, אמי. וכאן מסתיים הטיול הרגלי.

אל מעיין אמי מוזכביש: מל תבניסה לנזערה יש דרך עפר הפונה משכר העמק – עין־השופט, או להמשיך שם והגדר של קיבוץ הזורע, יש פנייה שמאלה. דרך עבירה לרכב, שנסללה בשיר מעיין אמי, ושם תיפגשו לאחר צעידה לתוך כביש ביער המביל למעיין אמי הקסת "סולינג" כדי להבר את עין־השופט קלה ורגועה של שני ק"ם בדרך העפר בין רוב אליו. לכאן יכולים להביא את המכו

31 Magaia

קיסרוויפנית עם מציגה את リカットンカルカカ

שירות ואחריות - חוסן אי,וי סי. מקבוצת כור סחר פנים בע"מ בם טל. 201622

לפד לקבל תעודת אחריות של חוסן --אי.וי.סי הפד לקבל תעודת אחריות של חוסן --אי.וי.סי

צליל תלת מימדי וחידושים אלקטרוניים מרשימים טושיבה - תמונה חדשה מקצר לקצה

התבגרתי באמת בחמשת החושם שהייתי בגטו בו

נולד בברלין, 1931. ב־39' ברח עם

משפחתו להונגריה, וביובי עלה

ארצה. בצבא שירת כעצין אימון

גומני. שיחק כדורסל (היה קפטן

ובחרת ישראל) עד 1964, ואז עבר

לאמן, בין השאר את נבחרת חנוער

גרטניה ועכשיו - בפעם חשלישיה

את מכבי ת"א נשור, אב לשתי בנות (תוילות) וכן, נד צאבן יחודה.

בפסקים והו כשבש את לוה הומנים. אבל לפנות ערב, כשאני יושב כנינה ויש קבח רוח האושר להיות לבר,

ביום של משחק, המשפחה יודעת שאני טאבה

כשרשבונה מנצות, לא קרה רבר מיותר. כשהמשחק

לא הלך כנש שבייך, יש לי הרגשת שנכשלתי וגרמתי

אבודבון לאוחרים, ואני ואור עצבנין, אבל וון לא גורם

בשקם - בשבילי זה מצויון.

נבתרת העתודה, הפועל היפה.

המועל ירושלים, ובחרון מערב

ני אותב להיות מאמן בקיץ כי בקיץ לא עוברים. ברמה שאני עובר, המקצוע שלנו מתיש, לפעמים מתסכל. אנשים מכחוץ רואים רק צד אהר של המטבע. פיוית, לא עובדים יותר מ־4 שעות ביום, אבל הראש עובר כל הומן, מה לעשות, מה לשנות, איך לתכנו, איפה לשפר. בקיץ חכל יותר רגוע ואני אוהכ לחיות בכית. המשפחה שלנו מאור ביוד. לפרות שהבנות גרולות. הן מכלות בכית הרבה. אנתנו ביחסים מאוד קרובים. הילרים בריאים ונבוגים, יש איפה לגור, המשפחה מוצלחת והה מה שתשוב לי.

הורי ראו את הקריירה הכלכלית שלהם כדבר החשוב ביותר, וראי תשבו שהם עושים ואת בשביל הילרים, אנל ילרים לא צריכים משרחים, מכפלות ונהגים אלא אמא ואכא בבית. לי לא היה נהה הששיע על יווטי לכיון. כשעבונו כבת אוות ממצב של עושך רב למצב שבו לא היה מספיק לחם לאכול, כבר לא היה קשר במשי ביני לבין הודי, וחו השאיר צלקת לכל התיום: שנים אח"ב, כשאמי חיה בארץ, לא הין ביניבו חיכוכים, אכל היה קשה לגשר על המער. לא היינו קרובים כמו שילריני קרונים אלינו. רווני והילוים אף מקם לא הפריעו לי בקרייות.

השנתי מה שרציתי - לחיות כין השובים כשחקן ינון - בעורת המשמחה. לפני 8 שנים עברנו לאבן־יוחרה, המושבה שרותי, אשתי, גרלה בה החלטנו שעוייף לילדים לגדול באווידה אונית, יותר תופשית, מתוחה ובשוחה ארם שמומש היסקוטקים, בתייקפה, חברה נדולה הכלוי כל שוב, לא נחצה לנוך פה. אני גם פת'א, לא הלכתי לוייססקים ובתייקפה ולא אזכתי לכלות כחברה עם חדבה אנשים. הבעיה היא שצריך לנסוע לח"א, המעמים דכות נתקעים

לחיכוכים ומתחים בבית. למשפחה יש רוטינה של התנהנות טבעית. יורעים לא להפריע, לא לשאול שאלות. וזו העורה שלהם. אנחנו נשואים מספיק שנים כרי שרותי תדע מתי צריך להשאיר אותי לכה לפעמים אני מספר לה את הבעיות שלי, אבל היא לא מרטנר לויכוח בנושא מהלכים ושקטיקה של כדורסל. מאמן כדורסל

בערב אנועו מדכים לשבת בתוץ, שומעים רדיו, תקלים, לפעמים רואים טלוויויה או ויראו. לא אחב את המוסיקה שרצה היום, אכל אף אחד לא שואל אותי. ודי בשבילי לא יוציאו עוד תקלים של סינסות אנדי וויליאמס או נט קינג של. כשמחתילה חעונה המתח עולה, ויש מתח כל

היום, בעיקר כשאני בבית וחושב אם עשיתי טוב, אין ולטול. עיקר העבודה זה לחכין הבל ולבדוק אם הכיוו נכון. לא האימון עצמו, להפך, כשאני בא לאימון אני רגוע. למשה במרתף יש שולתו ביליארך וכשאני מאה עצבני, זה מרגיע. לפעמים אני משחק עם רוחי סינגיסונג. עם הכן אני משחק כדורסל ולפעמים סנים. אני מתאמן על אופני כושה, לא יותר מחצי שעה כיום

הורי ראו את הקריירה הכלכלית שלהם כדבר החשוב ביותר, ודאי חשבו שהם עושים זאת בשביל הילדים, אבל ילרים לא צריכים משרתים, מטפלות ונהגים אלא אמא ואכא כבית. לי לא היה".

<u>מומנטי בשבילרו עונת שוקולד טובה.</u> ַ אַ*וּהַנוּאַבל האהוב עלי*רָז <u>אוכל סיני ואוכל הונגרי.</u>

ולבי צד לדו <u>על אנשים שלא יודעים מה הם רוצים.</u>

מתיתה נקודת תמיפנה בחיירו <u>עלייתי ארצה.</u>

אומי אתה מכבדו <u>אנשים כנים שמוכנים לקבל הצלחה של אחרים.</u>

מעצבן אותרו כשדברים לא הולכים כמו שאני רוצח.

מושראלו בעיניךז אדם פיקח שמנצל את פיקחותו לדברים לא ישרים. מוחויק אותך פחז זו חמדינה שלי, לטוב או לרע.

מותוספוס תנדול שלך: שבתקופת הלימודים לא לקחתי את זה ברצינוח

מוחפשה מעסו לא, ואני גם לא רוצה להתחפש.

ויו אשה ימה בעיניך: <u>אני אוהב יופי טבעי, אשה לא מאופרה.</u>

אים לכוצה מספת הייה רוצה לאמן: <u>אליצור נהניה והפועל הגליל העליוו.</u> מתעשה כשתמסיק לאמוז אולי אעבוד עם ילדים בספורט, זה מושד אותי.

"כשעברנו בבת־אחת ממצב של

מספיק לחם לאכול, כבר לא היה

ומתקרבים לרמו האמריקנית. אני קורא עתונים אכל

רק מעם עתונות ספורס, מקני שבארץ - עתונות

הסמורם אינה אובייקטיבית מסמיק, ותלוייה באהרת

העתונאי לקכוצה. זה לא כולל כדורסל, בשפח הוה

יומרגיש בו נות, אם כד למעמים יש ויכוחים. היא נוציה

להמעבר בתנויות לרהיטים ישנים ובשווקי משמשים...

אני לא. לא מסוגל לעמוד ולותתבונן במולגות לרגים אפילו אם דם בני 300 שנה, זה לא אומר לי כלום.

לעוכנת זאת אני אוהב בגרים שגעון שעולה לי זורבה

בסין ממש מחלה, מחלה לא שובת. אני הרבה בנסיעות,

ולפעמים, כשאין מה לעשות, אני מסתובב בתנויות

'הבית זה הסגנון של רותי, שאני מכבר אותו

קשר ממשי ביני לבין הורי, ווה

השאיר צלקת לכל החיים".

הרמה גבוהה הרבה יותר מאשר בגרמניה.

עושר רב למצב שבו לא היה

ליה כוקצו, כשבילי, זה הרפייה מחמתה. אני את גדפי מתח וסעולה. לצערי, בזמן האחרון רוב ול האת בווסאליים מרי. זה לא מה שהיה בארבע מה התחינן בגרמניה ראיתי קרוב לאלף סרסים. משרות און מבוד בדול, ויוצא שראיתי כמעט מ סק שמחוובר וצריך לתמש הרבה עד שמוצאים משתיון שלא ראיתוי, אני אותוב, למשל, סרטים עם ש מסמות ואת הגיימס בונדים (ראיתי כל אחר מו בעמים. לסני משחק, אני אותב לראות ופת מדון כלל מרטי מתח שלא צריך להתעמק מושה ל להשתחד בהבתו.

להוריה אני מסוכל לפעמים בתוכנית של ידון יות בשאמי ולפעמים ככלוויזיה הלימודית. היא יתר. יותו וה" ותוכניות אחרות. "ערב מת מעניין מאות ספאטי ועשור פוב יותו משל למול ים לבנון ו"מידל איסט" ויודן שלפה שבתי יותר מול השלוויוית, אבל שם והיו לי לווים נפתי הילה בתוכניות ספורם. התקציבים מלוים נבלים, וכל החרות כין לאומית משוררת ות שד השכלתי הספורטיבית בתקופה ואת השנה מאור ראיתי הרבה סקי, מרוצי מכוניות אוני מנשולים של סומים, וכרים שכמעט לא

בגדים וכשאנו רואת משת ישה - לי, לרותי, לחברות לין שלפה עדיה המחשבה הגלותיה שספתים אותם מפנרים ב-13 שנה בכל הקשור לתמימה. שלה לילרים - אני שנת שרה שלמורת זה כבר לא ל שנות הפורט בינו שנה בכל הקשור לתמיסה מוצא הן בעינו, ואחרכ זה שוכב באורן. עומן למורנל, אבל מבחינת איכות בזמנו היתה לי, חולשה גם לשעו גשו שות בוורטל, אנהנו עולים על אירושה ענויו יקר מאור הומסקתי עם זת באו בומנו היתון לן חולשה גם לשעונים, רק שוח

אוהב בגרים קלאסיים, סולידיים, לא רעשניים. ומכיוון שאני לא הולך עם חליפות, אני קונה לעצמי הרבה סוודרים. הבעייה היא שהיום האופנה מתכססת על שילוכי צבעים. אכל כשקונים בגד מחברה טוכה, אפילו כשהוא צבעוני, הוא נראה יותר סולידי מהרברים הזולים.

לא קניתי בגד. לדעתי, הבגדים כאן לא יפים. אני

"אומרים שיש לי חולשה למכוניות. בגרמניה, לא בעייה להחליף מכונית. שם קניתי לאשתי פורשה, שתמיד היה החלום שלי אכל לא יכולתי לנהוג בה. היא היתה קטנה עלי. בארץ מכוניות זה סיפור יקר מדי. או נגמלתי".

כמיוחד אני אוהב לקנות בגרים באיטליה, אם כי גם גרמניה השתפרה בתחום הזה. פעם קניתי בארה"כ. עכשיו הגעתי למסקנה שהאמריקנים מפגרים, לפחות כמו הישראלים, בכל הסשור לאופנה. לפעמים יש לי ויכוחים עם הבנות בענייני לבוש. בעיקר עם הקטנה שאוהבת להתלבש קצת זרוק. בררך כלל הילדים מנצחים והולכים איך שהם רוצים.

אומרים שיש לי חולשה למכוניות. בגרמניה, לא בעייה להחליף מכונית. שם קניתי לאשתי פורשה, שתמיר היה החלום שלי אבל לא יכולתי לנהוג כה. היא היתה סטנה עלי. בארץ מכוניות זה סיפור יקר מרי. אז נגמלתי. בגרמניה נסעתי פעמיים כשכוע להרצות באוניברסיטאות על אירגון כרורסל בבתי־ספר. וכשנוסעים למעלה מ־900 ק"מ בשכוע, במוג־אוויר לא נוח וכמהירות של 190 קמ"ש, חשוב באיזו מכונית אתה נוהג. במרחקים של הארץ, כל מכונית זה בסדר.

בגרמניה טיילנו בכל סוף שבוע לארמונות, פארקים ויערות כגרמניה ומחוצה לה. אני אוהכ נוף ירוק ומים, לטייל שעות ביער, לטפס כאוויר הצה. בארץ אני לא מסוגל להו בגלל מוג האוויר הדם והנוף המרברי, דברים שאני לא אוהב.

עכשיו אני בתשפת מעבר, מתרגל חזרה לכלגן המאורגן של חיינו פה, ומצשער שאני לא יכול להשפיע יותר לכיוון הסרר והנקיון הגרמני. נוח לחיות שם. מה, מעם לוקחים זכל ומעם לא, הקכלן יגיע או לא, למכנאי שהבסיח לגוא ב־9 תחכה עד 4. שם ותיים סלים ולא צריך להפעיל יותר מדי את וראש. פה, אם לא תפעיל את הראש כל הומן, תלך לאיכור.

אכל יש מה גם הרבה חיוב ועושים כאן רברים פנטסטים. התגעגעתי לחוצפה, לפתיחות הישראלית, לרמת האנשים, לצורת היחסים. שם הנוסח הוא הומנה לעוד חודש וחצי, לקפה (וכשמומינים לקפה, זה רס קסה, לא תה). מבחינה חברתית, ישראל עולה על מערב אירומה. הסגירות והמשמעת של הגרמנים יכולים לשגע מי שרגיל לבית פווח, לשיחות ברחוב.

מברי הסוכים הם אלה ששיחקתי איתם לפני 30 שנה, ויש גם חברויות אחרות, ותיסות. כגרמניה השחקנים ביקרו אותי שאני לא יוצא איתם לשתות בירה הסכרתי שאני לא שותה. אני גם לא מהמאמנים מרחק מטויים בין שחקן למאמן, אולי כמו כין קצין לחייל, בין מעביד ועובר. חשוב לרעת את הגבול, מצו שני, חשוב מאוד שחשחקנים ידעו שהם יכולים לפנות אלי בכל עניין, שתמיד יש מישהו שמעכן להקשיב.

ראיינה: גורית ברצקי

Binealo 36

עניין ישר מאור השסקתי עם זה מאו שחרתי ארבה צילום: שמואל רחמני

37 BIDED 10

מועדון מטיילי *מעריב*

הפלגות מעולם אחר באנית הפאר

אזור

במחיר בית־מלון בארץ, אתה יכול להנות מהפלגה באנית קרוז מפוארת בנמלי הים התיכון.

לצעירים, מבוגרים ולכל המשפחה

ארותות מלכים ביום 🖈 א קזינו

★ מרכז קניות ללא מס ★ מתקני ספורט כולל אולם סקווש א תומורת 🖈 א דיסקוטק

טיסה לונציה - ניתן לטוס בכל זמן לפני

_ החל מ־650 \$ ___ יציאה מונציה – 7.10 __

אשדוד – רודוס – פיראוס – רומא. 5 ימי הפלגה + 2 לילות במלון ברומא. טיסה חזרה ארצה בכל זמן

עיתונאי, טופר, פורש, "התופת", קיו

הברול, טראנספר, אנאבל־לי,

רוויזיוניסט, מתרגם, דמוקרט, שתי

גדות, "העורב", גדודים עבריים,

טריטוריה, דמוגרפיה, גולה, אוגנדה

משפטן, לח"י, גאריבאלדי, ליברל,

קארלסבאד, רומא, מגיני השפה.

מאטר, ועד הצירים, פאריט, העפלה

אוואקואציה, אצ"ל, נואם, בלשן,

דיפלומט, ניו יורק.

חיכ אליהו בן־אלישר

זיר זאב ב. בגיו

דיר יורם בק

דיו יוסף תלר

מר צבי לביא

חיב עוזי לנדאו. שיד אליותו לנקין

צייר דני לנין

עויד דן חון ויול

דיר יגאל עילם

דיר מאיה פעיל .

פר הלל (סם) קוק

🖈 בידור סביב השעון בריכות 2 🖈

ועוד שפע הפתעוח

סוכות

| ההפלגה ולשלב ביקור באיטליה. ונציה -קטקולון (יוון) – אלכסנדריה – אשדוד.

סוף העונה

_ החל מ־655 \$ ___ תאריך יציאת – 23.10

(חמשך מעמוד 35)

למינ נכון. החבר השני – שאול אוזביצקי שחי מוליה - הוא ישעיהו שתר שעשה דוקטורט מיחברות של גרמנים. יוחגן שכטר מלצביו הא אברהם הפנר עצמה וישונה עוד אותו – לא - נינקולוגיה שמתבוררת בשוויץ, כעלת

מצקת חיונית בחוזלט שכל הגברים מאוהכים כה. בצשים האלה, שהתפזרו לכל מיגי מקומות מולק תמילו את המרתון מאיתו קו זיבוק. בנים של המייקשת הועיד בורגנית בארץ־ישראל. והם לא מלוום לנער מעליהם את האבק של תחילת הררך. משנה הואת מחזיקה עמוק כזכרון מיקרופילם של אשו שפי ילרות כמה נילס הולגרסן ואווזי הבר, צין משנר, והקלברי מין עם הרפסודה שלו על תה תנה מכתבים ציניים אבל מלאי געגועים עד יצו מהלפים בין האנשים האלו שלמדו יותר בריאלי

וטר אמר שתא אוהב את האנשים האלה שהוא סוג ליות. את כולם. ובכלל, שאין אנשים רעים שק ולמען האמת הוא לא מאמין שיש אנשים רעים מים הוע והטוב הם עניין של פלוסים ומינוסים בקווג ומנע שבוץ מתחברים אנשים. אומר ושם את שנו את על השניה בשביל להראות קונשקם של מוח דבו. הכל עניין של קונטקטים. לפעמים שונחה לג מתאימה. אתה לא מרכר וכאותה בעימה מונאד לשני. אתה משתנה בהתאם לזולת שמולך.

נפצי שואלת אותו בשביל מה הוא משתמש מש עלכך הרבה מסיכות, שהדי ברור שגם דינו כ של ום הלק מיותבן שכטר, הפנר אומר: כרור תו צל השיכות הן כדי לגלות ולא כדי לכסות. לש או הפנים של שאול וגם את הפנים של דינו הלחל שכיר שהיא אמא של המנר. הוא אכן ביקש בשמוב את הביוגרפיה שלה בפולנית, כשאבא א שב כבר השני של המיטה הזוגית ומקליט את מש שלה לתוך הטיים. היא מספרת על הילדות לנפיםב, על החיים שלה בארץ ועל הולדת בנה ינה יותן, הוא אברמליה הפנר.

מ שתניש בלב וכתב בסמר, אמא שלו אכן מנה לפני שהסטר יצא אל המרפים בחבויות. מקשבילכל יותר חוק את החיים עם הספרות וקשה שוק קסן. גם היומן של אדון הפנר, בו א גבותמלה שיהיה כריא, נכנס לספר. ולא יון ל המכובים של שאול ודינו לשכטר, שבאמת ע שש ון אלידן ותיוקטור מקיימברידג' להפנר. מת שמע שהן ואריאציות על רמויות בחיים, לסולן מושיקף של הפנר עצמו, ולידן הרמויות משים וביניהן אמירות והתפלספויות, וקטעי את משומים. פומביות של מצב הנפש. כותב כמו ביני כנו קוושב והכל תפור גם. רואים את קו ב ופני מותר על החליפה האלגנטית, שלושה משחתב בנינס החלצה שיכולה להיות קרועה

תם וצ מלבר רן אלירן, וד"ר ישעיתו שחר, וו צון בריאלי בחיפה שמות כמו עדבה שכיט, חל ישיתו יובל. ב־נצ' התביים ללהקת הנח"ל עתר, חיים סופול, ונחמה דבדל.. מת יוד עם כלשנות וספרות אמריקאית. אחרי עליהם. על בופתי המתה, אמר לו יותר ממיל אחר.

תמוך בצילום סרט שלו (1972): מתאר את חחיים כמו שהם, ואומר 'כן' בכל זאת.

עובד סוציאלי כבית־ספר לחרשים אילמים. בסיטי . קולג' השלים את הפילוסופיה בתוספת הרבה קולגוע. עשה את הנסיון הקולנועי הראשון שלו שנקרא "שיטוט לילה" עליפי "סימור פשוט" של ענגון, וכחב את הרומן הראשון שלו "עיבל".

פרסים ופירטום העניק לו הסרט "לאט יותר"

שלור לפר באתיכרסיפת ירושלים ספרות הפנר צוחק צחוק גרול. הוצאות ספרים מכוברות עם החוצה בצורה מפלצתית ויעשה צרות. והבעיה מוניברסיטת ירושלים ספרות הפנר צחק צדוק גרול. הצאווי של שהוא עובר הפוליטית הקשה היא שאטור לנו להעמיד פנים שהוא עובר הפוליטית הקשה היא שאטור לנו להעמיד פנים שהוא עובר הפוליטית הקשה היא שאטור לנו להעמיד פנים שהוא עובר הפוליטית הקשה היא שאטור לנו להעמיד פנים שהוא אחר.

שלוש וחצי שנים בפארים קפץ לניוריווק. היה שם לא היה יוצא גם היום.

> שש שנים ישב בתוץ ער שנשבר לו וחור לארץ. פגש כאן יווני אחר שהומין אותו לאי הידרה לכתוב תסרים. יום לפני שעוב את האי פגש סטורנטית צעירה בשם יעל, חור איתה לארץ, התחתן וקבע בית בתל־אכיב. בשנות השבעים עשה את הסרט "דודה קלרה", וכתב את הרומן השני שלו, "מתכרותיו של יותנן שלאכט". ספר חובה בקורם לפסיכו־פתולוגיה באוניברסיטת תל־אכיב.

עליפי סיפור מאת סימון דה בוכואר, שייצג את ישראק וזכה במדלית כסף בססטיבל ונציה ובמדליית זהב בסטטיבל מלבורן. סרטו הארוך הראשון "לאן נעלם דניאל וקס" זכה להרבה שכחים בפסטיבל בניו־יורק בארץ והא ירר אתרי שבועיים מקולנוע "גורדון" בתליאכיב. "דניאל וסס", שנחשב למעין פריצת דרך בקולנוע הישראלי, לא מסספס הקרנות הוזרות אך מזרמנות בסינמטקים. הסרט הכא שלו "אהבתה הגדולה של לורה אדלר" יתעסק עם דמויות אירישאיות שהולכות ונגמרות. הרבה צחוק ורמעות אפשר יהיה למצוא שם. בשמתה השנים האחרונות הוא מרצה בחוג לקולנוע של אוניברסיטת תל־אכיב. הרצאות: אופטימיות על עשיית סרטים בארץ, שכוללות גם עמידה על הראש כתור הרגמה.

הפנר לא הופתע ולא התייאש. שמר את כתכיהיד וחיכה בשקט למאה הכאה. כשהיה בניו־יורק הציעו לו לעשות עור ניסיון אחר עם "כחר". יגאל שוורץ, עורך, קרא, הבין, והתעקש להוציא את הספר. יון פרר, עורך ההוצאה, אומר בחביבות שאם זה היה תלוי רק כו, זה

לי זה נראה 'לי

לא־מוסרי להיות

הרי כולם גומרים

ביהרסהי או בבית

הוא האמיתי

זקנים עם שקיות כיכי

חלויות. לעולם הייאוש

והאופטימיות היא פרי

מאושר מאוחה נקודה

שגימציי יכול לזרוק

כדור מחצי מגרש

ולקלוע. הוא אמנם

גם אני".

התאתן על זה הרבה.

של בלוטוח. אני

בסיוני. בסוכו עול דבר

פנר מסביר שספר, כמו תסריט, אי אפשר ליצור עם כפפות. זהירות זה שם המשחק. הולך חצי צעד קרימה וחוזר צעד שלם אַמורָה: "הוהירָות שלי היא להסביר לקורא שלא יתכלכל עם הגכולות של היומרה". לנושאים כמו מין או פוליטיקה הוא קורא "משהו גדול", ומשהו גדול, הפנר חושב, זה דבר מאוד מאור מסוכן. ואז, לפני שהוא מרכר על נושא "גדול" הוא עוצר את המלים בספר, כמו את הריכור שלו כחיים, ואומר: אנחגו הולכים לחצות כביש מארד מאור סראן, תסתכל טוכ, ארוני הקורא, פעם ימינה ופעם שמאלה.

- מכוה אתה כל כך נודר? "מהמרתפים הקטנים והחשוכים שכל אחד מחזיק בגוף שלו. אנשים לא רוצים לראות מה יש שם בריוק, עוצמים עיניים, ואו נוצרים זיופים רציניים. אכל לרוגמאות קשות בעיניני מין אין לי כוח להיכנס או בואי נדבר על עניינים פוליטיים. גם פה צריך להיוהר. נגיח שהמדינה היא בן־ארם, אישיות אחת, פרסונה. נניה שבעלי הדעות הימניות כמפה הפוליטית הם ה'אַיר' (בפסיכולוגיה, החלק הייצרי, התאוותן), בשהשמאל הקיצוני הוא הסופריאגו (השכל המרסן). ה'איד' אומר: אני רוצה את זה ואת זה ואת זה, והבעיה היא שצריך להיוהר מאור כשמנטים לסגור אן לרסן כששואלים אם היה קל לתציא את הספר החדש, אותו. כי אם מדכאים אותו חוק מדי, הוא יתפרץ

> "אנחנו עם נברום", כשפרינה ישראל פפחרת בחד פוות פפרינה פלשחינאית. כי הפלשחינאים הם בכלל לא כוח נגדנו. אז ממה בדיוק אנחנו בחרדה איומה כזאת, תשרון ועד פרס, כתו בן־אדם שתקך אוחו-גמד ותאו הוא תפחד מילדים בני ארבע. הציונות הצליחה יותר בבה שהבסיחה. יש בית לאוני וגם בונום בצורת שפה. לא לדאוגי.

39 HIDEDIO

סמינר מיוחד למדבר עם בשיתוף עם "שרשים": נאות הכיכר

למדבר יהודה והמכתשים. יציאה: 7.10 (סוכות) _

החר הגבוה בסיני

(בליווי גמלים)

למטיבי לכת לאזור ההררי סביב סנטה קטרינה. יציאה: 7.10 (קוכות) _

ספארי צלילה

4 ימים צלילות וטיולים לאורך חופי ים סוף, לל הפלגת צלילה לראס־מוחמד. _ יציאח: 11.10 (סוכות) _

בצפת בסוכות

הסמינר יתקיים ב־13/10–12. בצוותא בתליאביב

חופשות וטיולים בארץ

מרצח: מוש סביר

הקהל מוזמן

מרצה: טלי זיו

פרטים: "מועדון מטיילי מעריב" מערכת "מערינ", רח' קרליבך 2, חליאביב, טלי 419207:00 פרטח ברציפות בין השעות 8.30 עד 18.00

טיול קומנדקרים

מופשה וטיולים ברכב פרטי וברכב מדברי לכל המשפתת באזור מדבר יהודה (פנסיון מלא):

ראש השנה שמחת תורה 23-26/9/87 14-17/10/87

מועדון מטיילי מעדיב

למאחרים להרשם!

* מצי האי האיברי. וג יום. 6.10.

★ ספרד - פורטוגל. 15 יום. 10.11.

* ספארי מיוחד בקגיה. 12 יום. 6.10.

* המזרח הרחוק. 30-37 יום. 10.61 19.10 ±

(לקראת טיולי דרום־אמריקה)

★ מצרים. 8 ימים. 10.7; 10.9.

* טיונופש קניה. 12 יום. 6.10 *

* דרום אמריקה. 33 יום. 9.41.

י 20.00 – אימפרית האינקא – 20.00

כניסה חופשית

סגנון אחר

במרכז

לתיירות מדברית

מצוקי דרגות

* תורכיה - מסלול קלאסי. 18 יום. 5.10.

נותרו מספר מקומות לטיולי סתיו 1987

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

איתר הטיולים מלאים

במוצאיישבת, 19.9.87, בבית צווני אמריקה, רח' דניאל פריש 1,

תליאביב, יתקיים

ערב הרצאות

ארכיטקטורה, כיבוש ושלטון בצל פולחן השמש.

* ספרד - פורטוגל והפירינאים. 20 יום. 1.10; 20. *

🖈 בחודשים: ספטמבר, אוקטובר ונובמבר, גיתן להזמין חדרים על בסיס חצי פנסיון במחיר של 45 ש"ח לאדם בחדר זוני כולל כרטים כניסה למרחצאות עין גדי (בכל יום) (פרט לתגים:)

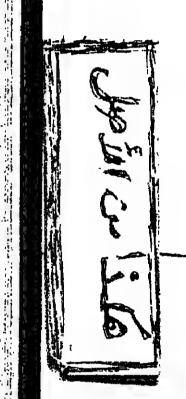
> קורם גלישה שלב א' 11/7–5

בוועדון בדיאות כויפורו ורורווה עם דוכינה בינו

25-30/10

חופשה וטיולים

14-17/10:7-10/10

הפנר: "רק בחדר לטיפול נמרע ב'איכילוב' חתיים הם לא בנאליים".

סדיל סטיי לאד הוכיעה הנדולה. ע או קוב לעשות לעצבו יתסי ציבור על־ידי מתן וציונה לעתונות, ובעיני תו המעקיפים הוא נותר

תומשקשים נותר סידל סטיין בנוד תעלומה:

מאלתושוים הנדול כיותר בעולם.

מל הא יודע בוודאות שהוא עומר לנצח.

"עם הלכו. הוא תמיד בפינה, כיפה שחורה מכסה על שיערו הדליל, לוגם

אין העתנות ודברט מאקטול, סטיין מתחבק מהודעורים. עוצמתו טמונה

לפר חיו התלחו של סטיין ודא מהמרהימים כהיסמריה המודרנית - הן

מווס דינוסים זו מבחינה אופיו המיוחד ורבקותו במצוות היהרות. מר איזאק מאו נינוסים זו מבחינה אופיו המיוחד ורבקותו במצוות היהרות. מר איזאק

שומר מיושברית עסקים אדירה, גם הוא יתודי שומר מצוות, אך מעולם מיות על ענמו כמ ענמו להבי מל הרבי מליובאוויטש...

- מואוספימיות שלך נובע איזה רוחב לב כלפי תוח עם השינעון לא מחביאים הרבה כאבים?

אני אוהב את אוזר, כמאי סרטים יפני שלא מוייף.

מעבר לכל האכזבה הוא משאיר אותך אופטימי. "כספר שלי, אחרי 600 עמודים כתבתי ארנקה עמורים שהם ההיפך הנמור. חשבתי לעצמי, מה הולך כאןז אני זה ה־600 עמור או הארבעה האתרוניםו נוכה לי שאני יכול להגיד, וסליתה על סמיכות הפרשיות האיומה, שזה כמו עם ראסקוליניקוב בהחסא ועונשר. הוא הופך מרמות א' לדמות ב' בעזרת מוניה. או מי ה

ראסקוליגיקוב, א' או כ'ז שניהם כבראה. כמו שהיה רוצה להאמין. גם הוא לא פונקציה הוא

בילי מוסקונה־לומן

- אתה כל הזמן מהייך. יש הסבר לאוסמימיות לי. ולכן, אברינידל יעשה שלום מעייפות כי גם הוא רוצה הכיתה. וכשאני רואה כטלוויזיה את הנשים האלה כאירן עם הגלימות השחורות, והשיניים החשופות ועוויות של רצת, אני אומר לעצמי: אני הרי מכיר אותה. אחריכך היא הולכת הביתה ומבשלת

"אני זעיר כורגני. פוחר הרכה פחות מכל המרתפים האפלים כי יש לי אשה וילדה. שכטר בספר, זה אברהם הסגר מינוס הילדה, וזה הכדל אדיר".

כל כססר הזה, כמו ביכוחברותיו של יוחנן של שלאכטיי, אתה מתעסק עם עקרות. ממה נובע העיסוק האובסטיבי בנושא הזה? אני תושב, אני עוד לא בטוח עם התשוכה הזאת, שזה כגלל שאני גכר. גכרים לא

זאת לא לידה. לא קרוב אפילוד. – ומהן כל התיכות פנדורה שאתה מזכיר סביב היזכר־נקבה"? מאיפה התיוה הואת בספר שייויון גדול זה דבר נורא, וזיון פתם - דבר נחדרו״

יכולים ללדת כאמת. נקורה. אני ראיתי בפעם

הראשונה את הילדה שלי כמו מאחורי חלון ראווה.

"מוכירה אחת ב'כתר" פגשה אותי במסררון ואמרה לי: 'אהה, אתה זה שכוחב על דברים שאנשים אחרים לא מעיוים לחשובו' כשהמין היה חטא, היה הרבה יותר קל לאנשים. או היתה דרמה. כשהמין היום תוא לא חטא, אלא סתם קישקוש קל, דבר שאין בעיות איתר, אתה שואל את עצמר: אם לכולם כל-כך קל, למה לי כל כך קשה? הרי: אתמול היועצת לסקם לשאת את מעוברה שאני אשם כוה שזה כל כך קשה.

בשבועון נשים אפרה שוח בכלל לא כיג־ריל. זה כלום, צ'ים צ'ק. או איפה, לכל הרוחות, אני לא בסדרו לעומת זאת, בתקופה שהמין היה הטא היה יותר סל הרי זה הדבר הכיישהן שיש. אתה נוגע כפו בלבה, שלבה זה רכר כל. למרות החת נורא. וזה לא מכתרר

המשר מוזעמוד הקודם)

מכלבלים את האיראולוגיה שלהם, שהיא צודקת, עם האמנות שלהם, שתפקירה לתאר את המצב כמו שהוא, לא את המצב הרצוי. צריך להיות צורק בתיאור ולא צדיק. זה בסדר להרגיש את הרגע הות של המרגרית. אל תרובה שאתה לארג' ואז (אולי) תהיה יותר לארג'".

דבידיאלית לחיים ועא הנברוות.

פחר מוות ממרינה פלשתינאית, זאת נכרווה. כי הפלשתינאים הם ככלל לא כוח נגרנו. אז ממה כריוק אנחנו בחרדה איומת כואת משרון ועד פרס, כמו כךאדם שתקף אותו גמד ומאז הוא מפחר מילרים כני ארבע. לא לראוג, באמת. הציונות הצליחה יותר ממה שהבטרחה. יש כית לאומי וגם כונוס כצורת שפה. הכל

"כשביל הספר הלכתי לעשות תחקיר על הערבים. התגלגלתי עד היותר קיצוניים, ואיתם היה לי קל לרבר, ועל רבר אתר הטכמנו. שהמנהיגים שלהם ושלנו הם לא כליכן. בעצם, די הרא. כשורה הראשונה של המנהיגות יושכים המגעילים. גם כשורה השלישית והרביעית זה לא זה. כשורה הרביעית יושכים הטוכים, ואת אלה הורגים כל הומן. שאלתי את האדם שריברתי איתו למה כל־כד מעט ערבים. ישראלים מצטרמים לאשיףו תראה, הוא אמר, לפני מלחמת השחרור שלכם היו שלוש מתתרות. כמה אנשים השתחשו בשלושתו יהרז כמה החזיקו נשק בירז וכל זה כשכלילה יכולתם לחזור לישת אצל אכא ואמא שלכם ככית.

"אתה חיפאי, הוא עור אמר, מל־אכיכ כשבילר ומ

לא לגיטימי. כותו רב והוא יכול להתפוצץ. אבל אסור שהמשפט הזה ישים אותי ימינה על המפה הפוליטית

"הַבעיה אצל חברי השמאלנים שהם מתחסרים.

נעמי, דמות בסמר החדש, מדברת על ההרגשת דמעורבבת הואת. שהכל מסביב ובתוכנו כליבך מבולבל, מסובך, מתוסכך. לגביה התגובה

"אנחנו עם נכרוטי. כשמרינת ישראל מפחרת

לא גלות. אבל בשבילגו ביירות זה גלות, וכווית היא 'ושורף שם, זיש דרבה רעש, אבל איזה אידיום הולים גלות רחוקה. כל מקום שהוא לא הביון שלך זה גלות. אתה יודע איך קוראים לערבים הישראלים בכיירות: שוב עם בנאליות. ואנחנו הרי נפות בלי בנאליות. רס יהורים: מפני שהם הולכים במכנסים של אתא. ככה הם בחרר לשיפול נמרק באיכילוב' החיים הם לא רגילים מהכית. והכמודות שלנו נחשכות למופקרות כנאליים. החיים שם זה מה שקוראים כספר 'ויון גרול'. בסנה שידה של ביירות, בטח של כחיון. בכה הוא ענה ולכן יויון קסן וח בסרך:

הטכרונית הזאת שלד? "זוהי החלפה בעיקרון. לי זה בראה לא־מומר

להיות פסימי. כסופו של דכר הרי כולם גומוים ב'הרסה' או כבית־זקנים עם שקיות פיפי תלויות-לעולם הייאוש הוא האמיתי והאופטימיות היא פרי של בלוטות: אצלי מערכת העיכול בסדר. אני נהנה לשתות כל כוקר. לשתות יין. לאכול ארותה סובה. זה מקרה של מערכת עצבים פלוס הורמונים עם קונסקו נכון. אני מאושר מאותה נקורה שג'מצ"י יכול לצוק כרור מחצי מגרש ולקלוע. הוא אמנם התאמן על ה דרכה. גם אני".

רארם כולך, אתה כאמת ימנטשי (אנישין לאנשים ירוע כמשורף עליו, אבל העליוות והפלירטום הקליל

לשנייה. לאוזו זה יש קבלות על החיים שמרגשוה אותי מאור. לא רומנטיוציה שלהם, לא סיטש. הוא מתאר את החיים כמו שהם, ואומר כך ככל זאת. זוי אתאר לך סצנה מסרט שלו כשם "סיפור טוקיו". יש שם ילרה בת 16 אן 17 שאמא שלה זה עתה מתה האחים שלה מתנהגים איום ונודא, ורק גיסתה מתנהנה כמו כךאדם. הילדה אומרת לה, בתמונה לפני הפות "נורא מאכובים החיים', והגיסה מהרחרת רגע ואומרה, 'כן'. ואתה נשאר עם ההרגשה של 'מנסש'. כלומר.

"חיי הנפש הם לא הגיוניים. ההיגיון הוא כבו מזמן לא פונקציה. מה שעובר אלו הפחדים, וצדדוה, התקוות, השמתות. לא ההיגיון, שהוא רק צורת ארינה יפה. כולנו בוכים. גם אריק שרון כוכה. אם נדרוג אותו שו לא ישנה שום רבר, אפיקו לא את טו

תלק מהאיר, הייצר התאוותני, שנמצא ככולנו".

יודיי דתכש הם לא הציוניים. אה שעובד אלו הכחדים, החדדות, התקוות, השתחות. לא ההיגיון, שהוא רק צורת ארינת יפה. כולנו בוכים. גם אריק שרון כוכה. אם נהרוג אותו זה לא ישנח שום דבר, אפילו לא את בחלך ההסטוריה כבו שהיה רוצה להאבין. גם הוא לא פתקציה: הוא חלק מהאידי, הייצר התאוחתי, שנמצא בכולנוי.

Biaeain 40

וויפון דון דון דון דון דון דון

הוא מקימה ובעליה של אימפריית ההימורים הגרולה ביותר באירופה. היום, לאחר שרכש את רשת "הילטון" הבינלאומית ביותר ממיליארד רולר, הוא גם המלונאי הגדול ביותר בעולם. מה הלאה? סירל סטיין כבר לקח את כל הקופה, אבל דומה ששאיפותיו של היהודי שומר המצוות, המקפיד שלא לכלוט ולהציג לעולם תדמית שקטה, מסוייגת, עלומה, יליד האיסט־אנד העני של לונדון שהעפיל לפיסגה עדיין לא נתמלאו. לאן הוא עוד חותר להגיע

מאת יוסף פינקלסטון, לונדון

ו היתה הצלחה עצומהר, אמר סירל סטיין, יתודי ארוק, צנום ושקט, שנהפך נימים אלה למלונאי הנדול ביותר בעולם כשקנה את ודישת הבינלאומית של פלונות הילפון – 92 מלונות פאר כרחבי העולם, בשורי יותר לקביל מי שהחל את וזייו ברובע העני ביותר כלונדון, האיסט־אנד, ובמפתיע,

לני שם זמי, הקים את אימפריית החימורים הגדולה ביותר בעולם, לאדברוק – בשת טיפור סינודלה. אך כתואם לתדמיתו הציבורית השקטה והמסוייגת, מת מיון 25, לעשות לעצמו יחסי ציכוך על ידי מתן ראיונות לעתונות. בעיני שיין הוא טיפוס רביסתירותנ יחודי חררי, בעל נסיות ימניות חוקות, לאקו על המסורת היהודית היא במרכז הייו אך יחד עם זאת הוא גם מסוגל למחוץ עם נחלי תמתמרים שבעולם. זוא מרכה לפקוד מסיבות קוקטייל שנות על ידי בנקים ישראליים וקבוצות ציוניות, אך מקפיר שלא לבלוט

בימים ההם היה קשה מאור ליהורי האיסט־אנד להשיג משרה טובה שאינה.

תחת זאת החלים להצטרף לעסקי ההימורים של דודו, סירל פארקר. קסמה לו

41 BIREDIO

עצם ורעיון של נער צעיר מהאיסט־אנד של לונדון שגדל באווירה של הימורים, בתקופה בה היו פעילויות אלה קשורות למעשים כלתי־חוקיים ואפילו פליליים, ועל־אף זאת הצליח להפוך למנהיג יהודי נשוא־פנים - מרהים למרי. באורח־פלא הצליח סטיין לשמור שלא ירבק בו רבכ, למרות עיסוקו. הוא תמיר נשאר טהור, אף שאוייביו הרבים השתרלו להרוס את תרמיתו כשם שניסו לקעקע את אימפריית העסקים שלו. סבו של סירל סטיין בא מרוסיה, והתיישב – כמו רוב המהגרים לאנגליה דאז

"אגלה לכם סוד שאפילו המהמרים המקצועיים דכקים כו

רק לעתים נדירות –

כשאתם מפסירים, אך

לעולם אל תמשיכו

גם אל תפסיקו כשאתם מרוויחים".

שהגיעו ממזרח אירופה – ברוכע איסטראנר העני והצפוף של לונרון. היהודים עברו יום ולילה במיפעלים קטנים, זגם או – הצליתו אך ברוחק להשתכר די הצורך למזוו ולביגור. אך הם לא התלוננו. הם עכרו קשה אך לא איבדו תקווה. הם המשיכו לשמור את מצוות הדה, לדבר ייריש, ללכת לתיאטרוני ייריש ולקרוא עתונים בשפה זו. ילדיהם, לעומת זאת, הלכו לבתי־ספר יהודיים שם נלמדה השפה האנגלית, וקיוו להשתלכ בתברה האנגלית החדשת

יה בערית המד בפינה, כיפה שחורה מכסה על שיערו הרליל, לוגם ברוכה בעבורת פרן. לאכיו של סייל מים בירות מכתמן חיוך על שפתיו. מי ייה מדם בלחש, ורק לעתים נדירות מפתמן חיוך על שפויה. מידע לטיפוסים סטגוניים שניהלו את הצויות והימורים הבלתייחוקיות. היה מידע מא, לא זויה מאמץ שברדבר במולטימיליונו, וודאי לא שהאיש הזה לו שירות מכרקה מיוחר למרוצי הסוסים, ותמורת עמלה קטנה היו ספסרי ההימורים אל מאישה יהודיים אוצים בבריטניה המקיפים את עצמם בפירטימה, כמו אוכים לשירותיו רבי העוד.

אך האכ, ג'ק, לא רצה שכנו סירל ימשיך בררכו. קשה לומר שההימורים נמנים ימשות חברם מאקמודל, סטיין מתחמק מהודקורים. עוצמתו המנה עם העיסוקים החולמים בתוך יהודי של שלמגינת לכו של ב'ק סטיין, סירל לא עם העיסוקים החולמים בתוך יהודי של שלמגינת לכן של ביק של ביק מתחליו. הוא שהקו אי שתישה ודעשות עסקות ענק שמפתיעות את מתחדה הא שחקן קי מעלה מוצים העסקים, בוס הימורים שאינו מתמר, איש שנכנס לעיסקה רק אינו שומר מוצים העסקים, בוס הימורים שאינו מתמר, איש שנכנס לעיסקה רק מפרי תחשבונות של אנשרעסקים אחרים, תמורת שכר צנוע, לא נראה לו מלהיכ

. האסשרות לנהל חנות הימורים קטנה משלו – להיות הכוס של עצמו. לא חיה זה (המשך בעמוד 44)

יסודות של סטארית

כשלוש השנים האחרונות היא בזינוק. כשנה האחרונה, 86', השיגה תשואה ריאלית של 5.4 אחוז – הריווחית ביותר. "יסודות", קופת תגמולים של בנק המזרחי. מומחים שמים עליה עין. בתקופה הקרובה צופים לה הכפלה במספר המצטרפים החדשים – לקוחות המזרחי ואחרים. קופה סטארית.

מאת גד בירון / תדמית

'מומחים בשוק הזה, קופות תגמולים, לא יכולים להישאר ארישים. הם לא מכירים את הקופה הזו מאתמול".

כשהחלה לצבור תאוצה בצורת דיווחיות הולכת ומשתפרת, הרחק מכל האחרות, שמו

פרסום תשואות קופות התגמולים לשנת 1986, מדברים בה כמקומות הנכונים: 5.4 אחוז תשואה ריאלית השיגה קופת התגמולים ״יסורות״ של בנק המזרחי והוכיחה שהיא הקופה הריוותית ביותר.

של "יסורות". ומטבע הרברים, זוכה קופה זו לתשומת לב ולהתעניינות גבוהה במיוחר. בצמרת הבנק משוכנעים שאין מדובר כאן, כהצלחות של "יסודות", במקריות כלשהי. מדובר, מן הסתם, בניהול נכון ומקצועי. סמנכ"ל הבנק, יצחק צסורי, מגלה חלק מה"סודות" של "יסודות": "אנחנו נעזרים ביועצים פיננסיים חיצוניים, שמתמחים כשוק אגרות החוב. הגענו למסקנה שיש יתרון ליעוץ חיצוני". את ההיגיון הזה מרד נוסף לאפקטיביות הניהולית ולהשפעתה על העמיד הכנק, לדעתו, כמכחן ההצלחה.

> את הצער המהפכני הזה ידע הכנק לעשות כרי להשיג מטרה אחת: לחכטית ניהול יותר מקצועי ותשואות משופרות. את הצער הזה עיגן כנק המזרחי, לפני כמה חורשים, כהחלטה מהפכנית לאיפחות: מועצת המנהלים של הכנק בחרה הנהלה חדשה לקופות הנמל, כה יש רוכ לנציגי ציבור. משמעות ההחלטה הוו נועדה לערכ בהנהלה החדשה – מקרב נציגי הציבור – אנשי כלכלה, כטפים ורואי־חשבון, כמטרה להבטיח, יחד, גיהול יותר

ענייני ויותר מקצועי. צבי וגנר, אחד מנציגי הציבור פהנהלת קופות הנמל, גובר קרן הקיבוץ הדתי, יורע לציין כי התרומה העיקרית של כציגי הציבור לקופות הריוותיות של כנק המזרחי, הינה בתוספת הבישתון להשקעות. "החוק מטיל עלינו אחריות די בכרת מבחינת נטילת הסיכונים ועליכן אכחנו עושים הכל להשקיע בצורה נטולת סיכוגים. צר תכטחון על פרן ההעקדה מאר דרמיננטר אצלנו".

את השילוב בין החנהלה החושה לבין יעוץ מסצועי 'חיצוני היכיח הכנק גם חשנה, בעצם - בעיקר חשנה.

שלוש השנים האחרונות היא כוינוק. לקוחות כנק המזרחי קוראים לה מאז "סטארית". היום, עם

מומחים כשוק הוה, קופות תגמולים, לא יכולים להישאר אדישים. הם לא מכירים את הקופה הזו מאתמול. מדובר בקופה ותיקה. "יסודות" נוסדה כבר ב־1979. בסך הכל תיפקרה יפה לצר כל קופות הגמל בשוק. כשהחלה לצבור תאוצה כצורת ריווחיות הולכת ומשתפרת, הרחק מכל האחרות, שמו עליה עיך.

למספרים מסרייתקדים. בכנק המזרחי מרגישים מצויין עם ההישג המתמשך הזה כשמדברים שם, במזרחי, על תכפלה צמויה במספר החברים המצטופים ל"יסודות" ("מרביתם מעדיפים הפקרות חודשיות בתוראת קבע"), אנחנו מרשים לעצמנו לא להעיל ספק בנתון הזה. אחרי הכל "יסודות" היא "סטארית". לא רק במושנים של

האטרקטיביות של "יסודות" אפשר למצוא בצבירה החיובית שלה. מדי תורש, עליפי נתוני הבנק, מצטרפים ל"יסודות" משקיעים תרשים רכים – עצמאים ושכירים - כשל מה שמוגדר: "אלמנט כרור של ריווחיות". נרצה במושגים של כלל קופות הגמל, היא נחשבת לקופה

בסדר גודל בינוני. ומכאן יתרונה הנוסף: על אף תכתיב האוצר להרכב ההשקעות, היא יכולה להידחק להשקעות אטרקטיביות המזרמנות כבורסה – בעיקר אג"ה ולנהוג כסלקטיביות. מה שזה נותן בשורה התחתונה: יותר ריווחיות מול בטחון.

"הכפלה

במספר המצטרפים"

לקוחות בנק המזרחי, גם לקוחות בנקים אתרים,

לוחצים היום על "יסודות". אלמנט מתמשך של

ריווחיות, לא מותיר אותם אדישים. הצבירה

החיובית של "יסודות", מצטרפים חדשים רבים כל

שנה, עומדת השנה, עליפי תחזיות הבנק. להמריא

A 100 A 100 A "יטודות", על־פי נתוני הבנק, יודעת למשוך אליה משקיעים מכל גווני הקשת החברתית. חלקם מקפירים על הסקרות חודשיות, כהוראת קבע, המצטרפות לסכומים ניכרים. מדוכר בעצמאים או בשכירים

באמצעות מענידיהם – בתנאי הצטרקות מקובלים. מכיוון אחר סופחת אליה "יסודות" משקיעים חריפעמיים. כאלה שמציעים עם "כסף גדול". נויל. : מרווחים מזרמנים או מירושה נראה מסגרות. לגבי דידם

פנא אילן,"בחירה נכונה ובדאיונ"

מין מחוק ביד 13 אלף דולרו

תומה שוטפת חודשית.

מידונה על הער.

אל אה יש משמעות לכל תוספת שברירי אתרו רווח

ששל לחשיג בקופה זו לעומת האתרות. בחשבון

שני פרובר כאמת בכסף גדול. המחשה בכסף קסו,

צל עול: מי שהשקיע 10 אלפים דולר עם הקמת הקרו

צעה תודשית" היא עוד מתכונת של השקעה כקופה

א יסודה". משקיעים סכום חדימעמי, תמורת משיכת

פנטיקים וועדי עובדים הם מן הפרטנרים

מתרומיננטיים כ"ימודות". מעסיקים ומנהלים

מדים את הדדך. היכן שוה מתחיל בתחליך, נניה מו"מ

יוש עובדים לחנחלה, או חשבי החברה, צריך רקע.

. מתים, כדי להעדיף קופה מסויימת. מנהלי "יסודות",

מידים את התחליך הזה, מוכנים להגיע לפגישות,

ליקו אם מחבר בשיפולים "אנואיסטיים" של וערים,

ירושה בטוחה

של 50 מתרה שושתה כ. עם מאה אלף דולר ביד, גלי נעל התאלמנה. רגע קשה, אבל החיים צריכים

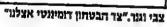
מו הבסף חוה, דמי הביטוח, ידעה שהיא לא

תלכה לחניון בחשבון הראשון שיציעו לה, היא

יינה שתוא צריכה בשחון מלא לבסף, שתצליה

משון מבנו הכוסה תודשיה וגם השואה טובה לא

וא חושה לישורותי דווקא. בדיעבר יש לה שם מה בלחון, הכוסה הודשיה שוטפת וגם תשואה

חיים, פטור ממס), ירוע היום על הערפה דולכת וגדלה

מנשה בלוויים, מנכ"ל המועצה לענף הלול, מייצג אולי את אלה מלקוחות "יסודות" שעשו שיעורי־בית לפני שהצטרפו לקופה הוו: "לפני כחצי שנה ברקנו הצעה מיוחדת להצטרף, בין יתר הקופות כהן אנחנו חברים, גם ל"יסודות". ההצעה בראתה אטרקטיכית והגיונית". יש לו מילה טובה על דרך הטיפול של אנשי "יסודות" ב"תיק" שלה "הם בילו גמישות שהפתיעה אותנו. לעוברה שאנחנו מכירים ומרוצים מרמח השירות שלהם, היתה השפעה על ההחלטה לצרף עוברים גם לקופה

גם "ישראליפט" כין התברות שהצטרפו ל"יסורות". מיבאל אילן, מנכ"ל "ישראליפט": "סמוך להצטרפות שקלנו לעכור גם עם כנק המזרחי וחשכנו על תוכנית מסוג "יסודות". על נחוני הריווחיות המרשימים של "יסודות" ל-86' דוא אומר "התוצאות המובות שהשיגה הקופה מצכיעות על כך שההצמרפות היתה בחירה נכונה

כל לקוחות קופות הגמל של המזרחי, זה כולל את ייסורות", נהגים היום משרותי מחשב מתקרמים, חירוש בלעהי: אפשרות לקבל עידכון יומי של חשכונותיהם דרך כל מסופי הבנק. המזרחי, אגב, חיה הראשון שמיחשב את קופות הגמל שלו ואיפשר ללקוחותיו

לקבל יתרות מעורכנות כל יום. - התמריק האמיתי חבוייוועק מאחורי ההישג: 5.4 אחוז התמריק האמיתי חברי ווצע להואי בייסודותי חיום. ההחלטה להצטרף" תשואה ריאלית שנתית כראי להשקיע בייסודותי חיום.

המהפכני הזה ידע כנק המזרחי לעשות כרי להשיג מטרה אחת: להבטיח ניהול יותר

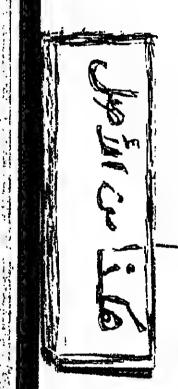
את הצעד"

מדור פרסומי

מנשה בלווייס: "הם

השירות שלהם, היתה השפעה על

שחיפשו לנצל מלוא ההטבות ותשואה גבוהה, ביטוח

כל הקופה

את הכבוד העצמי שלו איזנה אמונתו הדתית

העמוקה, שהתבטאה בביקורים סדירים ככית־הכנסת המפוקמקים שהסתובבו סביב חנותו הקטנה היו מגיטים - העליון הורה לספיר לשקול את הפנייה. עליו בהשתאות כשהיה יוצא לתפילה, והעוברה שהוא מסרב לדבר על הימורים כשבת נפלאה מבינתם.

> הורמנות הגרולה נסלה לידיו של סטיין ב־1956, כשרודו מאקס וכמה מידידיו קנו תכרה קטנה להספקת אשראי למהמרים. 🗸 🗷 החברה – לאדברוק – הוקמה ב־1886, והיתה פופולארית כין נציגים של משפחת המלוכה, שנהגו למסור דרכה את היפוריהם נטלפון. נראה כי כדי להיות לקוח של התברה הית צורך להיות רשום בספר באותם ימים היה אלמנט בלתייחוקי בהעכרת

> הימורים בטלפון, ומוכן שאנשי־המומר לא ראו בעין יסה עיסוק זה. לפיכר, נהגו בני משפחת המלוכה להשתמש כשמות כרויים. כשהטלפון צילצל -ולפעמים היה זה עו ישיר מארמון כאקינגרם – היה הבטלפן מודהה, למשל, בתור דים המלוכלך, או אף טיפי. המלכה אליוכת ובני משפחתה, כמו פורמיהם, היו להוטים ביותר אתר מירוצי הסוסים – הבילוי הוציכ עליהם ביותר. והימור קפן על סום הפך את כל

העניין להרכה יותר משעשע.

השולמה נדרשו לו שלוש ישיבות:

אך טיול שטיין מבר שההתמקרות בבני האצולת - כעוד בתרוזיםורים אוציים, כמו חברת וויליאם וייל, עשו עסקים עם האוכלוטיה כולה - אינה הדרך הבדוקה להצלוחה בקנה מירה גרול. הוא עמד על כך שלארברוק תעבור גם עם לקוחות אחרים. חבר המנהלים של החברה חיה כה שמרני שכרי להעביר את

חור זמן קצר היה סטיין לידיר התברה, וכבר או הוכיח את רצורהברול שעתיד היה לתיות לו נכס הלינה, אך גם כמעם הים אותן אישית ופיננסית. תיוני. תוא אמנם לא נראון כאיש לחום, אך יריביו הועמויו כדבי מאוד על מערונה

Manaio 44

שביל סטיין היתה זו מכה קשה תמיד השתרל לשמור על כבודו. אנשים נהגו לופר שהוא אינו נראה כספסר־הימורים יותר מאשר הרולד ווילסון, ראש הממשלה דאו. הוא הסביר: "אני מנסה לחשוב כמו איש עסקים, לא כמו ספסר הימורים. אני פשוט מעוניין בעסקות מסחריות. איני רוצה שמנהלי הנויות ההימורים שלי יהיו אנשי מירוצים . הם צריכים להיות אנשייעסקים,

> את הנולד. הוא התייחס להימורים כאל שלכים סטיין לבית־המשפט העליון בישראל וביקש ששר שיאפשרו לו לטפס ולעלות כסולם החברתי. כבר או האוצר ינמס מרוע לא ינתן לחברה שלו רישיון לייסר הוכיח שאפתנות ועוצמה. הוא תואר כאיש המבקש הימורי כרורגל בישראל. קודם לכן סירב המשרר להשיג כבר היום את המדר – ולפעמים גם הצליח ככך. להתיר זאת, בנימוק שכבר יש בישראל שתי חברות הימורים על משחקי כרורגל. כאותה העת שילמו שתי החברות מחצית מרוותיהם לגופייספורט שנתמנו

חנויות ההימורים שלי יהיו אנשי

כלונרון יצא סטיין למאכק נגד חברת ההימורים בבריקניה וליכים - בעולם כולו.

ואק החימורים מ־1963 שאיפשר להקים גם הנות ההימורים הקטנה שנחפך למלך המלונות – בעל באנגליה מועדוני קאוינו לפי הרגם האמריקני ותאירופי, שימש לסטיין קרש קפיצה לוינוק לצמרת

ספיין חקים כלונרון ארבעה מוערוני קאוינו

המאומנים במיוחר לעבודה כזאת". והנה הכריזו עליו כבלתי־ראוי לנהל מוערוני הימורים. שמו הטוב היה מוטל על הכף. הוא נאלץ לסגור את מוערוני הקאוינה לשמחתם הרכה של המתחרים. הרווחים מהקאזינו באותם ימים אפילו נקלע להתמודרות עם פנהם עיסיק מופולארי, אך כמו שתוכת אחרייכן, סטיין ראה ספיר, האיש החוק של האוצר הישראלי. ב־1967 פנה הסתכמו אז ב־48 אחוזים מרווחי החברה כולה. אך הסגיעה הקשה כיותר היתה בכבודו האישי. אולם בהחלטיות האופיינית לו שהביאה אותו אל הפסגה, השיב סירל סטיין מלחמה שערה. הוא לא התלוגן על פסק הדין, אך החליט שעליו לפצל את עסקי החברה כדי שההימורים יהיו רק חלק מהם. הא נכנס לעיסקי התופשות ובילויי שעות הפנאי וקנה ושמירת כל המצוות, קלה כחמורה. הטיפוטים על־ידי הממשלה. סטיין זכה בעתירתו. בית־המשפט מספר בתי מלון בבריטניה ומדוצה לה, כמטרה לשנות

את והדרמית.

והלוואות מַמַמשלת ישראל.

לורד קינג כי בעתיר תוובר בלוח גם ישראל.

פשום שונא להתאכסן בכתר מלון.

"אני מנסה לחשוב כמו איש עסקים, לא כמו ספסר הימורים. אני פשוט מעוניין בעסקות מסחריות. איני רוצה שמנהלי אך גם אל תפסיק כשאתה מרוניח".

מירוצים. הם צריכים להיות אנשי־עסקים, המאומנים במיותר לעבודה כואת".

הגדולה ביותר או, וויליאם היל. ווא ביקש לסווב מהיל לקותות, ולכן הציע טכומרוכייה גכוחים יותר, בסרב המר על העליונות שתי החברות הפסידו הרכה. היל והאשים את ססיין בויוף הרישומים, ווכה בכיתיהמשפט. סטיין וכה בעירעור לבית־המשמט העליון - והיל זכה בעירעור בערכאה גבוהה יותר – בית הלורדים. זו תיתוח מכה כשה, אך מטיין גילה חוסן נפשי רנחישות־אופי, ובהדרגה החלה לארבריוק לעלות על חיל ונחשכת לחברת התימורים הגדולה ביותר

שגרפו רווחים באים, כאותם ימים היו מסתוככים כעיר

הפיליפינים בין ההפיכות. ההפגנות הגדולות של מנילה הן אלה שהחקשורת לא מרווחת עליהן. התמיכה בקורי אקינו שנהפכה להערצה, שנהפכה לסגידה. לאורך העדרכות, מציעים רוכלים לחייר הפוליםי אח דיוקנה של הגשיאה על גבי חולצות, סיכוח ופוסטרים. אנשים ולפליגים בסיפורי גבורה איך פילסו את הדרך לקורי האהובה, וכשהם חוזרים הביחה ומוצאים ילדים דעבים, תתברר פתאום שכדי לחיות צריך גם לחם, לא רק אגרות.

פרדי התחיל שם את דרכו, במועדון הקסן, כאשר נמנילה כולם .People's Power יהבתובתי

- עכשיו, אומרים וקני מנילה, המחאה נגמרה ופרדי התעייף. זמר מחאה שנהפך לומר לאומי. בעיתונים כוחבים שפרדי מרכה בפגישות אישיות עם קורי, הגמרים שלו גאים בו. פרדי שלהם ממשיך להגיע. ככל יום המישי. והוא ממשיך להתמחל על הבמח כפנים מיוסרים ולשיר על הילד אנאק.

ההפגנות הגרולות של מנילה הן אלה שטוכנויות הידיעות אינן מדווחות עליהן. החנגות התמיכה בקורי אקינו. תמיכה שנהפכה

ועטוף אדי אלכוחול, החנועע החבד חכי לאותי. כאשר חוא עזר על הילד אנאס שגווש שרים איתו ובוכים.

כחב וצילם: עתנואל רוון

נילה, עיר פוליטית. במוערון לילה חשוך ברובע השעשועים המרכוי, מלצרים מפזרים על השולהנות בקבוקי בירה סארמיגואל. המלצרים כולם גמרים, בגובה השולחנות. על הכמה, מסומם ועטוף ארי אלכוהול, מתנועע החבר הכי טוב שלהם בעולם, פרדי אגילר, ומר לאומי. את השיר "ילרונת, אל תככי" הוא מקריש לאשה אות שטופרת עכשיו את החכשיטים שלה בהוואי ובוכה. העלמה אימלרה. אחריכך, כאשר הוא שר על הילר אנאק שגווע מרעב באחר מאיי הררום של הפילישינים, המלצרים תנמוים שרים איונו וכוכים.

הסיפור הזה תוזר על עצמו ככל יום חמישי. פרדי הגרול, המלך הבלת יימעורער של עולם הכירור כפיליפינים, מהפנה מעיסוקים חשובים, מהופעות באולמות מפוארים, מאולפן ההקלטות שמנפק תקליטים תנסכרים במיליתים, מסיבוכי הופעות בגרינות האיזור, וחור לחבריו מוכי הגורל שבמוערון הלילה הקטן, "הובים" שמו.

ירעו שון הוביכי ועא מרכז המתאת נגר הזונ מרשס המאום, ופרדי הוא זמר המחאה שמכה בהם ללא חשש. הם שרו ביוצר על אימלרה ופרדיננד, התאכלו עם צלילי הגיסרה של פרדי על רצת כנינו אקינו והיו הראשונים להרביק על הקירות את תמונותיה של קורי האהוכה וללבוש את החולצות הצהוכות עם סימן ה'וי'

להערצה, הערצה שנהטכה לסבידה. השובים נגר הרעים. להוכיר את (המשך בעמוד הבא)

בתמונה המרכזית: הקלאי מעכר את טרפה האורן שלו בכפר קמבולו שבצמון המילימינים, בעמוד הימני למעלהו איש שבט האיפונאן בכבר בעדן למטרו: סבתא משבט הבווטוק משאת את נכדה; בעמוד זה למעלה: אשה משבט האימוטט יושבה ליד ביתרון למערו מימין: נרגנו של הג'יפני מצע את תמצמע הרותה במי מפלים, ולמטרו משמאל: גברים משבט האיפונאו בכפר בנאווה שבצפון הפוליפונים.

47 Blacain

להזכיר את שמו של

הנשיא השורח שרקום

"הוביש" זה כמו לומר

יהעך בביח הכנסת

רוקעות וכולם ביחד

פוצחים בבוז ארוך.

גלי השינאה גואים

בארמונו של מדקוס, והמדריכה ממשיכה:

הנה אברשת שיער של הגברת, היו לה

כמה עשרות כאלה

וער כולן היא עויבצה

את ראשי החיבות של

שכוכב כדורגל שצבים

נערצת ונצכים לחיים

שובים. זה בכלל לא

הכדורגל פצוע או אם

הנעויאה צריכה לתבור

את הקרעים בעדינה

העוניה בעונייה באסיה.

אם דיא לא חיתן אח

הגול בתהרה, הקהל

בחלוץ תוכשר יוחר.

ידרועו להחליף אותה

לגולים, ומנשיאה

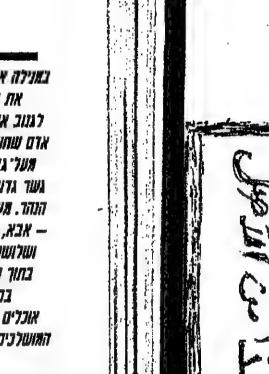
חשוב אם כוכב

שונה ביהלוגים.

בקרב האבקרים

בפורים. הרגליים

במועדון הלילה

בצילום העליון: בית הקברות הסיני של מנילה. שכונה מפוארת של וילוח שדייריון – מחים כלבד. למנות: אפת פשבע תכונטוק בצפון הפיליפינים.

בתנילה אחה רואה גם את אלה שאפילו לגנוב אינם אסוגלים. אדם שחור צכיח זוחל אעל' גבי אעקה עול גשר גדול החוצה את הנהר. תשכחה גדולה אבא, אתא, סבחא – ושלושה ילדים חיים בתוך עגלח אשפה ברחוב הראשי, אוכלים אח השיירים האושלכים אהאסעדות

המרוכות פורסים רוכלים עשרות דוכנים שמציעים לתייר הפוליטי עד לפני דור שיולשו הכירונים האלה לציד גול גלוח אוייבים אהשכטים הסאוכים. הגכרים היו שבים הביחה עם העל גולה נעוצה בחוד הכידון, אטאינים אותה בבור שנחצב ליד חבית וזוכים לעוד כתובת קעקע בחזם, אות לגבריוח ולגבורה. בתששי אבותיהם. דק להצביע על חבור

(המשך מהעמוד הקודם) שמו של מרקום ב"הוכיט" זה כמו לומר "המן" בבית הכנסת בפורים - הרגליים רוקעות וכולם ביחר שוצחים כבוז ארוך. לאורך

את דיוקנה של קורי מעל גבי הולצות, סריינינגים, סיכות היום, הבנים עתביישים שליד ביתו, להציג את מתנלגלים סבחים, בחוקים ושונאים. רגע דרמטי - המרדיכה מגביעה על דלת צדרית פתחה למחצה. וו השלל בתני עיניים הדלת, היא מסבירת, ממנה נמלטו מרקום ורעייתו בדרך למטוק שהמתין להם בחצר כאשר ההמונים כבר מהדפקים על שערי הארמוו. וזה הלוח שעליו שירשטו אנשיו של מרשם בניר לכן את נתיכי התקרמות המורדים בראשות פידל ראמום. הכתובות לא

ופוסטרים. ומי שרוצה, יש גם חולצות עם תמונתו של מרקום והכתוברו: "דפקנו אותר". ליד הדוכנים יפליגו בני מנילה כסיפורי גכורה מופלאים כיצד הם עצמם, לכרם, עם אבנים בידיים ושיר בלב, עצרו את הסנקים של מרקוס ופינו את הדרך לקורי האהוכה. וליד ארפונו של הרודן מתקיימת מדי כוקר הפגנת החמיכה הגדולה כיותר. הפגנה דוממת. תור ארוך של מכסרים ממתין כסכלנות ליר השער הראשי. עורי פתחה בזניהם את השערים לסומאה שהתרחשה שם, בתוך הארמון, כדי שיוכלו לראות - ולשנוא את מה שהם רואים. הם מגיעים לשם מדי יום, מאות פיליפינוס מכל רחבי האיים, רואים והנשקים שיניים כשנאה ומביטים בעיניים רומעות ומלאות אהבה בדיוקנה של האשה שחילצה אותם מהנהינום הזה. סדריכה חייכנית מובילה את הסיור המאורגן כמסדרונות הארמה. הנה התרר שכו היה מרקוס אוכל. אולם ענקי ומפואר, מואר כמנורות קריסטל ומרופד כשטיחי משי. קורי הפכה אותו להרך ישיבות הממשלה. היא אינה גרה כארמון השחיתות. כדי לאכול מסכירה המדריכה, קורי אינה וקוקה לאולם הוה. אינפוזיה והנשמה. ארון עצום מימרים, שיכעה מסרים אורכו ושלושה מטרים גובהו. היה מלא בתרוחות מכל המגים. מיליוני תרושות. על קיר החריר חלה מישהו את תמונת הנשיא, בריא גוף, לכוש בגריים, פתכונן לונק לתוך מי הבריכה. הפיליפינוס

הנה חרר השינה של פרדיננד. האיש שסיפר לכני עמו

שהוא בריא וחוק ושדוה את השמועות על מצב בריאותו

הרומפת כהשמצות הכרות שחר של האופחיציה הבוגרנית,

בילה את לילותיו על מיטת בית חולים מוצברת למכשירי

נמחקי, גם נעלי הבית של פרדיננד והספר שלא הספיק לסיים את

רגע השיא פתקרוב. מגיעים לתוריה של אימלרת, השנואה מכולם.

"היא שינעה את בעלה, הנכלה הואת", אומרת לנו פיליפינית

פריאתו לא וצווו פמפוסנו פוויאון וצ.

unesio 48

מבוגרת שהביאה את נכריה לסיור בארמון. בחרר האימור של אימלדה תאורה מסנוורת. המדריכה מסבירה שבימיה של אימלה, היתה התאורה שם חוקה שבעתיים, אלא שהנהלת המודאון החלימה לכסל כמעם 70 אחוזים מעוצמת החשמל. היא מספרת שתצרוכת החשמל במנילה יררה מאו במירה ניכרת. גלי השינאה גואים והמדריכה ממשיכה: הנה מברשת שיער של הגברת, היו לה כמה. עשרות כאלה ועל כולן היא שיבצה את ראשי התיבות של שמה

חרר השינה, כנפרד מבעלה. שולחו המולות שבו ישבה אימלרה מול מגרת העתידות שלה ושאכה עירור. המדריכה מציינת שלבני הוג מרקום היו אמונות תפלות, שהם האמינו בכוחה המאגי של הפירמידה ופיורן בכל הארמון דגמים קטנים של פירמידות. והנה כאן ישנה אימלדה. מיטת אפיריון כפולה, מלאה כריות מצופות בברי משי וזהב טהור. מחיר כל כימוי כזה: אלפי דולרים.

ומשם לתצוגת השיא, מה שהפיליפינית המכוגרת מכנה ה'דיפרטמנט סטור' של הנברת הראשונה: אוסף זוגות הנעליים עשרות סווררים זהים שהוומנו מבית כלבו לוגרוני ומעולם לג הוצאו מהניילונים, שורת מעילי פרווה ממוסקוה, מחיך כל את מהם כ-75 אלף דולר, מאות שמלות מכל העולם ומכל האושות. אלפי תיקי יד שהושלכו לארגזים מכלי שנעשה כהם שימוש, מעס התכשיטים שאימלדה לא הספיקה לקחת איתה – הם ממלאים חד כספות שלם: ויש גם עשרות מכשירי טלוויויה, ויראו, רדיו־טייפים וגם אשורי מגן שאימלדה לבשה מתחת לשמלות הפאר שלה כאשר יצאה לנוסף לשלום לבני עמה העשוקים והאוהכים.

תוץ לארמון מנסים ילרים למכור הולצות אקינו. מחויקיימפתחות אקינו, כולי אקינו. הסגירה שלבשה מימדים של הערצה לכוכב רוק או כדורגל היא כיום האוייב מספר אתר של הנשיאה עוראטון. מכוכב כדורגל מצפים לגולים, מגשיאה נערצת מצפים לחיים טובים. זה ככלל לא חשוב אם כוכב הכדורגל פצוע או אם הנשיאה צריכה לחפור אה הקרעים במדינה השניה בעונייה כאסיה. אם היא לא מיתן את הנול במהרה, הקהל ידרוש להחליף אותה בחלוץ מוכשר יותר. האנשים של הואן אלפונסו אנרילה מחכים לוה. גם הם מחבים ליד שעו" הארכוון, מחלקים עלוני הסברה ותעמולה.

אבל האוייב המסוכן כיותר של אקינו ווא העוני שמכה כפיליפינים בכל מקום. כאשר הערכ יורד ובני מנילה חוורים חביותה, וב מוצאים ילרים רעבים ללחם. עם סיפורי גבורה על Pcople's אראטשר לקנות לילדים האלה אובל. עוד מעט ישכוץ Power מני הרעב שמרקום הוא שעשק אותם ונטל עימו כנתיב הבריתה את מרבית כספי המדינה. עור מעט הם יסנו את האצבע המאשימה

כינחיים העשירים מסתגרים כשכונות נפרדות, מוקפות חומה, ואלה שמאץ לואמה תולמים על היים טוכים יותר – ונונבים. גונבים בקטן - למשל כאשר הם "שוכחים" לחחויר עודף בתחבורה הציבורית, ושודדים בגרול מהסינים שמנהלים את מרכזי העסקים הגדולים. כל כית עסק במנילה, כל כנק וכל סביף דואר מוגנים גידי שומרים המושים כרובים טעונים. סגיפי כנק רכים מושמים

יונדיום את הרגל, והצדינה שוקעת עמוק כברץ. כמנילה אתה רואה גם את אלה שאפילו לגנוב אינם מסוגלים. ארם שוצר מסיח זוחל מעלינבי מעשו של גשר גרול הוצצה אה הנוד. משפחה גרולה -- אבא, אמא, סבתא ושלושה ילרים היים כתוד עגלת אשפה ברחוב הראשי, אוכלים את השיירים המושלכים י (חמשך בעמוד 16)

יוואסיבה שתסתפק בשוקולד שהוא כמעט. אראילו שוויצרי. אל תתפשר על פחות

מומוכד מדיר,

מניקור: נססקה, שוקולד שוויצרי אמיתי

בטעם עשיר שאי אפשר לשכוח. נטטלה זה הרבה יותר משוקולד. זה סגנון חיים: פעם אותו פעם אחת ולא תוצה שוקולד אזור.

מוקולד חלב

עם פצפוצי אורן.

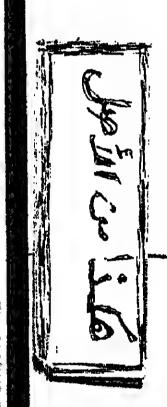
אם אתה מעדיף שוקולד שוויצרי מדוע שלא תנסה שוקולד שוויצרי?

ופוקולד לבן.

קרם שקדים.

תיצרן נספקה חיי 1000 שוויים היפרחית ברוחדים בעים, רחיבול 5, פתח חקורה.

מתוצרת גרמניה, עם שלט רחוק

מחיר מבצע

מחיר רגיל 2395 ש״ח

SPEN SPEN SPEN

המלאי מוגבל.כל הקודם זוכה. לבחירתך טלויזיות "28"-14

חל אביב: שר' יהודית 35. טל/ 103/255302 (03/25645) יופה: טל: 04/554615 (04) יהודית המשמל המובחרות, בשקם ובאולם התצונה של ר^{טפון}

למי שכבר שמח כי השנה המגיעה היא שנת תשמ"ח, ולמי שכבר נרדם כי בעוד שנתיים שנת תש"ן, אזכיר בשיעול נימוסי קל שבעוד שלוש שנים מגיעה השנה המתאימה לנו

מכל: שנת תשנ"א.

מום שבו פרצה שושנה בבכי על שהיא שעיעית, האיטלקים לא היו. רק למתרת, מקודי הלביא יצאו לכבישים, וזורו האיטלקים שם האת זה, והעם האיטלקי הנתורה מתרש.

כם זה ככל ראשון לספטמבר. כאוגוסט מו מופש. צריך לראות כדי להבין ולהאמין. אליג פשוט איננה. אם עם נמדד באחדותו. די מתעלמות הפתאומית של העם האיטלקי קהעלם למשך ועדש היא העדות היחידה לכך

השתיל ככך שבועיים־שלושה לפני תחילת צעמב כל איסלקי שאתה פוגש, במכולת או משון הפרלמנט, שואל "ואיפה אתה משומה. אתה עונה ש"מה פתאומז אנחנו ושמלים לא יוצאים לתומשים כאלה, אנתנו ועים נם באונוסט". לא תוכל. ברוב המקרים, לונו צולו כלום על הפנים. קשה למצוא עם אל כם האיטלקים. אבל בתוכו הוא מרגיש שאו היית מרגיש אם מישהו היה משוויץ ל שוא כן לעם חבם המתרחץ רק פעם בתודש

שת לכל איטלקי שאני מכיך יש בית על א הא כתים, או שניום גם יותי. הוו כית את פוונם, המתכה כל השבה לקיץ. הנוהג פיני היה לצאת לתודשיים־שלושה. בשנים חוות, מייללים האיטלקים, אין עוד ערכים לו שות, אנשים יוצאים לוצפש של חודש זו נוצר. לפעמים האשה והילדים יוצאים משים, אבל הגברים המודרניים משועברים לייה מי שיוצא לפתות מתודש תופש, נניה הוא שבועות בלבד, נחשב להרקוהוליק.

מקשוים אינה שהן חבריות מכולת להשאר אחת, נתורנות של שבועיים־שבועיים. אבל שית אצינה בשביל מהז

צי למסכניק שליו "אולי אביא לך את סומס מזר, נפל לי מדאל".

מצ שורה מתר אונוסט, אני בים". 'עש כל אונוסט אתה סבורד מאמה אצלכם עוכדים 12 תודשים כשנה:

משאו, אוצו לא. עבודתי מסמיק". מ צעוסט נסעתי עם פראל אתר, והתגעתי עומוסאני כו גצוי

ונת נמשיך להון בכך בספטמבר", מסכמים משנה החל מאמצע יולי, ועוברים לשאלה "לאן אתם נוסעים באוגוספז

"לאן אתם נוסעים באוגוסטז" ממשיכים חסרי ככור עצמי חיכו עד למחרת בכוקר.

לשאול אותך כולם בחיוך שמח בכל מקום, על שלא נעים לך לקלקל את החגינה. יש באיטלקית אפילו שורת פעלים מיוחרת לכר. אחר מחם, למשל, הוא "התכפרות", מלשון כפר.

(אנחנו) לא נוסעים באוגוסט, מנו אלי להוראות הישארות בבניין. יש נהלים מיותרים, כי אף אתר איננו בכל הבית. בסוף נסענו לשבועיים. הלחץ התברתי שבר אותנו, והרגשנו כיף כשחורנו ויכולנו לענות על השאלה: איפה הייתם? (פאריס) כמו בני־אדם ולא בתשובות המשונות

מי שלא נוסע, כגון אלמנה אחת שגרה בבניין שלי, מספר תוך גימגום תירוץ עלוג (לה התקלקל האוטו. בסוף גם היא נסעה בכל זאת, או התחבאה כליכך טוב, כנחוג במקרים כאלה, שלא הרגשתי שהיא בכניין). ריק. הכל ריק. מישהו כאן פסיכי. או אנחנו או הם. אני מנסה כלי הצלחה להיצמד לרעה הלא מכוססת שזה

בראשון לאוגוסט נעלמים כולם כבת אחת. במכוניותיהם בכוקר היום הראשון של אוגוסט. הקבוע – לא חזרת נהרגה בתאונת דרכים.

הרככות היו מלאות ובטלוויזיה שידרו כתכה נחמדה: רכבת הראשון באוגוסט מטורינו לסיציליה. 21 שעות של נסיעה. כולם כחגיגה. הריום שביציאה לחופשה שווה אולי רם לדיום בשעת ארוחת הצהריים. אהת אפס אפס, וכל אחר מפיל את כל מה שיש לו ביד ואץ לשולחן. גם לזה יש פועל מיוחר: "לצהרן", מלשון צהריים. וכראשון לספטמבר, בכת אחת, שוב מתמלאים הרחוכות הנטושים של הערים. כולם חוזרים. גם היהודים והלא יהודים שנסעו לישראל. נסו להשיג מקום כמטוס מהארץ לאיטליה בראשון לספטמבר חצי שנה מראש. הצתקתם אותי.

הפגישות של האיטלקים אחר עם השני באותו יום מזכירות פגישת מחזור. צהלות, זהם אלופים בצהלות גיל: "איפה הייתם? מה עשיתם:". כולם שוופים. לוקח עור שניים־שלושה ימים ער שנרגעים ונכנסים לעבורה, אלא אם כן יש לכם בוס ברכארי, ישראלי, שלא נסע לחופש באוגוסט וחיכה נרגו למוכירה שלו שתחזור כבר (ממארוקו).

הכבישים סתומים. עשרה מיליון יצאו חשנה בת 23, שמגישה לנו כל יום צהריים כבאר

שוב והתרגשות

נאתר העיתונים שיישוב חדש עלה לאיפע חד עמשא בחבל יחיר. קיבוץ, כן כמה שינטו להדגיע אותם, כן תגבר התרגשותם. ים מנד ותקם אבדון ידלין בוד, ואף אני מידן לבוכתו. אלא שובר אחד בנאומו נשמע מביד התקים קבל על כך שבישראל משונים יותר בחקמת יישוב חרש.

ו מוונשים: מה לא מתרגשים: מרוב שת עלולים להפיל ממשלה בגלל הקמת

בארנשות שגורמת הקמת יישוב, ואפילו כליכך.

לא בותרגשים אם לא היו בתרגשים הין יישובדו, היא על סף התקף לב לכמה אנשים, וכל מקיימים את ההסכם הכרור ברבר הקמת שישה המתכל קרוב סכיבך, מוכיר התק"ם.

אני זוכר עדיין התרגשות עצומה שהוציאת אנשים מבתיהם להתנין כיום נשם על הר נחרר. בשומרון, דר ברכה, ביום שכו הקימו עליו יישוכ וצרש. מרוב התרגשות קיבלו כמה אנשים נולת, ואודים קילקלו מטריה, אכל איש לא יבול היח לשכנע אותם לחזור הביתה ולהפסיק לחתרגש

ישובים בשנה במשר ימי קיום ממשלת האחרות. אלא שההתרגשות כליכך גרולה שלא מרברים על זה, לפי הכלל: התרגשות מונעת 'קיום

לא מתרגשים, מהז'חלוואי שחיו מתרגשים קצת מחות מכל יישוב חדש שקם.

המתנה הבמוחה לראש השוה

ם הסרור – כיצר יוכל המערב לנצח – בעריכת בנימין ותניהו 28.50 מצעד האיוולת -- ברברה מוכמן 35.50 🗀 קוקה קולה – הסיפור האמיתי – תומס אוליבו"

צבע במבע – עורד פיינורש 🗆 ארץ קשת ועון – עורד פיינורננו 28.50 רם חיק מפות − 6 מפוח מהחרמון עד איכת ב"ז מרבר יהורה הצפוני ---

מוחם מרקום 🗖 מדבר יהורה הררומי –

יוטוגי מרנה

ריוויד לוננסן

- אצלי או אצלך □

אילן נולדהירש

סמדר שיר

— חחתה זה לא פיקניק

שלמה ארצי -- עוירים 🗅

– אהכוך גם הפרתים 🗅

בעריכח ערה קיוסמלך

תיים ואוהבים – תטר אבירר 🗆

בו כל ההתחלוח – נרשון נרא

28.50

31.00

ם נירול צמחי ביח והמיפול בהם –

סנחם מרקוס - הר הננכ המרכזי סוחם מרקוס

אינגה דויטשקרון ם מכחבי יוני

פובריציסמיקה

בישור

בעריכת השף שלום קדוש 31.00 פטקל פרץ-רובין

טום קלוסי

נ"יםס נולוו" (2 כר")

– כישול ואפיה עם פירות הארץ מטעםי יעוראל

— המרדף אחר אוקטובר האדום

2012

ם מוסיקה בכל הזמנים –

לכבוד

ספרית מעריב

מצ"ב תמחאת על-סך

ספרים מבית טוב ספרית מעריב

77 מ"ת 72 א' תליאביב

אבקש לשלות אלי את תספרים המסומנים ב־x

🗖 קישומי מזון – טובה את

ם השועל האדום − אנחוני הייד 26.50

פוגופפוה

ח את יהודיהן □ 21.50

סיפורת

ם האופניים הכמולים – רו"ן דפורד ם בתו – יורם קניוק 24,50 ם שבמ דוב המערות – (2 כר") ניין מ. אואל – עמק הסוסים 🗖 (כר') מ. אואל (2 כר') – ציידי המסוחות –

21.50 קרובתי רוזי – ג'ראלד דארל ספרים כוועה

נ"ן מ. אואל (2 ככר")

בו מתול, ספן, ליצן – תמר אדר 21.50 24.50 בוג ז'ארנאל – ויקטור הונו − הרפתקאותיו של האקלברי פין מארק מוויין (2 כר") 31,00

ם חמישה שבועות בכדור פורח – זול ורן – מיכאיל סטרונו**ב**

ז'ול ורן (2 כר") - מסביב לעולם בשמונים יום ז'ול' ורן

 מסע אל במן האדמה ז'ול ורן 24.50 עלא־כיפאק – סמרר שיר ם שירי רחוב – ססדר שיר ם עוד שירי רחוב – סמדר שיר

.. 38 38 38 Toniu

ש"ת, לפקודת ספרית מעריב

והו שיפום שונה לחלוטין מאחיו הפאטיבי והחששן. דוא ינקוט עמרה – לרוב נוגדת את זו של המכבנים אותו, והוא ייאכק עליה בקיצוניות חרצדרית ובלתי מתפשרת. באופן פרארוכסאלי יוצא שהוא נאבק על אידאל של איזון והרמוניה בכלים של קיצוניות ותוסר פשרנות.

אצל הטרוריסט (למזל עדין ואיראליסטי זה יש יצוג נכבד בשורות לוחמי התופש למיניתם), הוורע סכיבו תרם ותורבן כשם המטרה הנעלה של תיקון עוולות והשכת האיזון על כנו. (ג'ורג' חבש). גילוי חיובי יותר, אך לא פתות קיצוני, נמצא אצל מרינאים בני מול זה,

קשים לושתו – הוא דוגמה סיצונית של סוג זה שמנהלים כו הרגש וההגיון: המאזניים הוא, כראש ובראשונה, כריה

לאפס את מאוני הצרק.

את הגילוי השלילי של תכונה זו ניתן למצוא לשלמות או איזון. שדרי לשם איזון יש צורך במיזוג שני קטבים מנוגדים, במקרה זה – גבר ואשה. לכן, שאותה קוטכיות חייבת להתכטא גם כתפקידי הגכר והאשה במסגרת השותפות: האשה תהיה הנשית המצטיינים ברבקות עיקשת במטרה "צורקת" ובחומר והמחוזרת, והגבר - החוק והקובע. הגבר בן מול

פשרנות קיצוני בררכם למטרה זו. הרוך, האיראליזם ואתכת הצרק וההרמוניה

אמנם, מדובר פה בהגיון "פרטי" משלו, המכוסס לעיתים על אכסיומות, שהזולת לא בהכרח יבין ויקבל – אכל התגיון שולט, וזה מיצר במידה רבה את היכולת הרגשית של המאזניים. מאירך זקוק מול זה לרגש ולאהכה; שהרי הרגש הוא הקוטב המנוגד להגיון: וכבר אמרנו שהמאזניים מחפש תמיר את שני הקטבים של כל עניין כרי שיוכל לשאוף לנקורת התווך שכיניהם. יתירה מזו, דווקא משום שהרגש אינו הצר התוק של המאוניים – הוא

תנאים אסטטיים וכרומה – אולי כפיצוי לחסך מסויים בתחום זה. הוא יודע ליצור אקלים אשלייתי של המפתח להבנת התנהגותם של אלה הוא בהתמקרותם – רגשות המשכנע את הפארטנר – ולפעמים גם אותו על חוסר האיחן השורר כתברה האנושית בכלל בעומק רגשותיו. ובסביבתם הקרובה בפרט, על חוסר הצרק, על העוול היוצר שולטים ונשלטים, נצלנים וקורבנות ניצול באמת: אלא שהוא לא נסתף בקלות. היסתפות רגשית פירושה איבור שליטה, והמאוניים לא אוהב לאבר וכדומה. מאזניים זה לא ירבק בעמרתו הנייטראלית והמאוזנת, בתפקיד של "לשון מאוניים"ו הוא יטיל את שליטהו הוא מעריף לחסות בצילו הכטוח יותר של כל עוצמתו על כף אחת של המאוניים – זו המייצגת ההגיון ולשחק את מישחק הרגשות. תופעה מעניינת את המקופחים והחלשים... וזאת כדי להשיב את האיזון, היא שכמקרים רבים, כאשר הוא מוותר על שליטה

ומרשה לעצמו להיסחף – יהיה זה כשנסיבות חיצוניות יציבו מיגכלות מעשיות לקשר עם בת הווג: אהבה עם אשת איש, עם תיירת ששהותה לצירו מוגבלת, או עם מי שמפאת מגכלה דתית או חברתית לא תוכל לתכוע ממנו נישואים. המאזניים חי את הרגש... אכל הוא מתפקר בהגיון זהו ביטוי נוסף לכמיהה האינסטינקטיבית שלו

המולכים לעיתים יד כיד עם נוקשות עיקשת – הם לשנה ויק מנוסעים תיקלע למלכדר הקשה של פרארוכם אחר במכנה האישיותי המורכב של כו נמידה אחד משלושים המקומות הפנויים המאוניים. פרארוכס נוסף טמון בדר-הקיום המוזר

מנה לקמצה השניה, זו המשילה עצמה אל תוך רציונאלית: והא שוקל מצבים, עושה הערכות ועורך בשבלת נמשרה "להשיב את הסדר על כנו". מאונים. הוא פועל רק על בסים של שיקול הגיוני.

שופע קסם אישי מלא רוך: פראדוכס נוסף באישיותו המורככת של בן מזל זה.

נמשך אליו ביתר שאת. הוא מאוהב באהבה, מתפעל

מרגשות ומתפעם מרומנטיקה. הוא, יותר מכל מול

אתר, נוטה להדגיש בקשריו האינטימיים את הגינונים

החיצוניים המתלווים לרגש, את האווירה הרומנטית,

אין זאת אומרת שהמאוניים אינו מסוגל לאהוב

יחד עם זאת הוא זקוק לכת־זוג כאוויר לנשימה.

למאוניים, בת־זוג היא צורך חיים: ולא עוד אלא

אך בצירו של אותו שובניום מטפח המאזניים

מכונות שהן כמעט "נשיות" באופיין: חוש אסטטי,

רגישות ליופי, טיפוח ההופעה החיצונית ולעיתים הוא

(11 במאי עד 20 ביווי)

(21 ביוני עד 22 ביולי)

השבוע אתם מנסים כל הזמן לחטביר את

חעניינים המינוסיים נראים מסובכים למי

מאזניים הוא ללא מפק שוכניסט גברי מוכהק.

תחזית לשבוע שבין 18 ל־24 בספטמבר

(22 בנובמבר עד 21 בדצמבר) (בספטובובר בא בספטובובר באוניקט עד בא לבע אלה אתם מוסים לפתור בעניית במקום החוק מצמים לכם ויקדמו את פניר אתם מרבים לקבל מחמאות, אך לא תצליי לות של כל חומן מברינים לכם. כם בשמחה, אך אתם עלולים לחיתקל הו לחשינ הובה בתחום העבודה. על עצמכם, אבל נואה לכם שאיש אינו מבין

> (גַגַ ברצמבר עד 19 בינואר) ים מקויימים, לא הכל

'דוק עויוני השקעות' (20) בינואר עד 18 במברואר)

ע מעשבר עד 22 באוקטובר)

והורוסקופ

מול מאזניים

באלת מנינה אך לא נוגעת בה.

דק לעד שאינו כאוון.

פים ואלג המטילים עצמם אל רנוך המערכה כלהט

פתי בשרה "להשיב את הסדר על כנו" ולהכנים

שתיל בשבוצה הראשונה, הכוללת את רוב

שון ען נו מחפר די ניכר של גברים בני מזל זה.

התישם השקם והנעים, המנסה לרצות את כל

צעה נכורה מעימותים כמפני אש. האשה היא

'תמולר תניכה, חייכנית ומתפנקת, המשקיעה את

מת נעירת תנאים הרמוניים לסובבים אותה.

מצוק פים מצפה מהם שיקבלו את ההחלטות

-זפת וינהלו את המאבקים במקומה, יאהבו אותה

וש עליה מפני אי נעימויות החיים. אסור להתקיף

צ'נקר מיפוס זה של מאונייבו כל טענה נגדו, כל

הששת בהימת של – מעודות בו תחושה של

תק ואומר אונים ותוא "מתקפל" כבהלה, חסר

תהלוונה הסערה שפסדה לפתע את "אי המבטחים"

מג זה פל מאוניים נוטה לשבת על הגדר,

לווה הלשת... ולתצמין דברים – אלא אם כן נמצא

ליהליו בעבורו. הסיפוס הקיצוגי מפעיל תכובה זו

בון פשי היום יום השוליים ביותר: האם ללכת

קונות ש לבלות את הערב בצפייה בטלוויזיה: האם

לש נפועדה אישלקית או סיביתו זה העולה על

נאקלובי עד 11 בנובמבר)

(19 במברואר עד 20 במארט)

(21 במארט עד 19 באפריל) לות במתובים לבים למו בינואר) (22 ברצמבר עד 19 בינואר) על בינואר) עד מתובים יחיו השבוע המימי דעים, אך די, והוכלו למשט אותם עלידי כך שהדי לנושה שבונה כל הזמן עכי משא ומתן בקשר לענייני עסקים יהיה לת את מתוחלים לחצמער על חמר מסובך ויתבע תרבה מומוכם וממרצכם. בעיית מסויימה עלולה לצוץ בקשר לאיר הו אה ההחלטות החשובות למועד מאר שוקים של ילדים. זה לא זמן שוב לערב חר יוחר. עויוני קויה ומכירה מוצלחים מידות מטון לוצל אתכם. חשבוע מתנחל לשביעות רצונכם. מישתו עשוי עסקים עם בולויום. ימים שניאים בכולר שולחות מולו לוצל אתכם. חשבוע

> עורים. (20 באמריל עד 20 במאי)

בימים אלה, וכן תיתכן הצעה כלחייצמוי

אריוו (23 ביולי עד גג באונוטט) מה שות ביותר של 18 בתבוואר) (20 בינואר עד 18 בתבוואר) בינואר עד 18 בתבוואר) בינואר עד 18 בתבוואר) בינואר עד מה ביותר התקועים בוירה הביתיה אתם עמוסים עתה ביותר התקועים בינואר עד אתם בה הקועים בינואר עד אתם בה הקועים בינואר עד אתם בה הקועים בינואר עד אתם בה בינואר עד אתם בה הקועים בינואר עד אתם בה הקועים בינואר עד את התקועים בינואר עד אתם בה הקועים בינואר עד אתם בה בינואר עד אתם בה הקועים בינואר עד אתם בה בינואר בינואר עד אתם בינואר עד אתם בינואר בינואר בינואר בינואר עד אתם בינואר בינוא מות שלוב למדי בימים אלה. שבשיו בבעיות עד שאינכם רואים אותת. פעילות מכני שחייתנו רוצים. אל תרוישו בכך כדי לסדר את העויינים כרצווכם. מיים עלוב למדי בימים אלה. שכשיו בבעיות עד שאינכם רואים אותת. לקודה בעלוב לפרו ביפים אלה. עכשיו בבעיות עד שאינכם רואים אושנה בעות על בל בעצמכם. השיי תחום העבודה מצריך השומת לב מיוחי שלכם על בעים בויטבו, פיפו דגש על דת, ואתם עלולים להיחקל בעיקשות שלכם עלשים במיטבו, שיפו דגש על דת, ואתם עלולים להיחקל בעיקשות

להדעי מעשיק בתחום חבתיבה ידידים ותיקים וחדשים ממלאים עותה ברויקטים של עשרוזאת בעצמן ועל מצד מישהו. המתעה נחמדה צפויה לכם מרויקטים של עשרוזאת בעצמן ועל מצד מישהו. המתעה נחמדה צפויה לכם מצייה ברויבם. לפווים צפויות ברויבם. לפווים צפויות ברויבם ברוים ברויבם ברוים ברויבם ברוים ברוים ברויבם ברוים ברויבם ברו

עפקי נדל"ן.

לבע אתפורה השובים אתכם אום בשמחות. אך אתם עלוכים לחומים לעומה ואת, מו על המידה. אתכם. בחחום הרומנטי, לעומה זאת, העומדים השובים אתכם אים השובים בעיות בניטיון לעבד את הפר" מעמים על עצמכם יתו על המידה. ליב את לים להתקדם יו" התקשורת יותר טובה זה המו שלות מער. משמעת עצמיה האמשר לכם להתקדם יו" התקשורת יותר טובה. זה זמן טוב לבילי משמעה עדיין משובנים בפרוייקטים טים לקראת תוסיעה. צפויות שעות מער: משמעה את חבונו השלב זוים ולשותמיות. זכו למעילות וצורחיה. יינות עם חברים. אולי כדאי עתה לחיר - תר, זראיה נכונה תאבשר את הכוון השלב - ויים ולשותפויות, זכן לפעילות יצירתיק. מרשות בשוום הבספים האינטואי תכא בפרויוקט. שם לומו כלשומו.

מתנהל לשביעות וצוגבם. מישות לשביעות וצוגבם. מישות לכן משתמבים עשויים להתפהח בערב לבס" יה בתחום העבודה. לשתמה הוובות היובית על רע" לחציע לכם עזרה כספית בחשאי. יש לב" משעמבים עשויים להתפהח בערב לבס" יה בתחום העבודה.

שני שושה בחומה עד הצטרבו לשתף בעולה כדי להנים לשונה בי להיחקל בעיקשות במיטבו. שימו דגש על דה, ואחם עלולים להיחקל בעיקשות מושה שרושים ממלאים עתה. בוט שלכם עבשיו במיטבו. שימו לבח ביותר במיטבו ועל מצר מישהו המתעה והמדה צמוח לכח

55 BIDEDIO

רות אלי

כל הבעלים הללו

ימים הראשונים של הנישואים ואולי עוד קרם לכן, אנחנו מכחינות אצל בני הזוג של-נו ככמה תופעות הסרות ערך שמרגיוות אותנו. אכל אנחנו בטוחות שאין הרבר צריך לעורר כלכנו דאגה ככדה, שהרי בעזרת שכנוע־אהבים קל. הבעלים ישחנו ויוותרו על ההרגלים המרגיזים שלהם. כנ"ל, כמוכן, חושבים גם הבעלים כיחם

ועתה עברו כבר כליכך הרבה שנים מאו תחילת תיינו המשותפים, ועדיין לא הצלחנו. לא הועלנו רבר. הם עדיין לא ויתרו על כל מה שמעצבן אותנו בכל פעם מחדש, ואנחנו הרי השתרלנו כליכך, כטוב וברע, לעקור מהם את ההרגלים הללן.

כמו: לורוק את העתונים על הרצפה ולהשאירם שם עד שאנו נכוא לאספם.

כמי לא לנגכ אחריהם את רצפת המקלחת ו/ או להשאיר שם את השכיח ספוג המים. כמו: לא למצוא את מפתחות המכונית ולשאול

אותנו "או מה עשיתן עם המפתחותו" כמו לא להיות מסוגלים, אולי בשל עכבה נפשית כלשהי, לסגור דלת ומגירה של ארון.

כמו לסחוב לנו תתיכת חביתה מן הצלחת ולשתות מכום הכירה שלנו, אף שאמרנו להם 1017 פעם סאנחנו לא סוכלות את זת. נכון שאין זה אלא הגיוני לצפות מאיתנו שלאתר

כליכך הרכה שנים של חיים כצווחא נתרגל לעניין, נסלים עם התופעות הללו ואולי אסילו נקבל אותן כחמימות. אבל זה פשוט לא קורה. מה לעשות שאנו לא מוכנות להמשיך לנקות שנה אוזר שנה את שרירי משהת השינים שנותרו על דופן הכיור.

נם בעלה של חברתי אינו מוכן להשלים עם העוברה הבלתי־מוקת שהיא אינת יודעת להכין לו

גם משומש – גם יקר

דועו מדועו את שואלת את עצמך לאחר מסוף מצאת בגדי ג'ינס במידתך, מהותים־כביכול ויקרים־למחריד, מדוע זה ניראת עליך כת מהוה, משומש, ישן, משלומפר, ואילו כשראית זאת כצילום פרטומת – נראתה הדוגמנית כמו מליוו דולרו

מדוע את ממשיכה להשלות את עצמך שמה שוראה טוב על חתיכה בת 16 ייראה טוב גם עלירו מתי תיפטרי מן התמימות הזוו לעולם לא.

והרי עולם האופנה מציע לנו כליכד הרבה אשליות, והרי אנו כה אוהבות להשתעשע בנדמת'לי הוה...

אבל, לגופו של עניין: אופנת הג'יוס המחוח והמשומש (גם תשם שהוענק לו על־ידי הייצרן הוא "משומש" - USED והיא אופנה לותטת הנמכרת כבתי אופנה יוקרתיים באירופה ובארה"ב.

אשר לנו אישית: אנחנו עם הג'יוס חמשומש ותמשופשף נמרנו. אם ככר להוציא הון – מוטב על בגדי משי ושיראין. כזה לפחות אנחנו לא ניראות כמו מקרה־סעד.

כיצה מטוגנת מכלי לשכור את החלמון. הוא ממשיך ומעיר לה על כך כבר אחת־עשרה שנים, והוא גם מכנה אותה "מפגרת" משום שהיא אינה מסובלת לעשות שום פעולה הכרוכה בתיחכום המיכני הקל ביותר. בגללה הוא נאלץ להחליף את המכונית עם ההילוכים כמכונית אוטומטית. היא גם אינה יודעת להפעיל שעון מעורר, שלא לדכר על הפעלת וידאו. יש להם מאות צילומים של הילרים ושלה, והוא – האב והבעל – אינו מופיע כאף אחר מהם מפני שעדיין לא הומצאה המצלמה שהיא תדע להפעיל. המסקנה שלו,

אינה מוכנה לעשות שום מאמץ.

אותה הוא מאוורר גם לפני החברים הקרובים: אשתי

מלו כי לצתר שאני מוכנה אתה מתיישב לערוך את שהת טלפון / ולמה תמיד כשאנהנו צריכים שמי משם לאילת או ללונדון אני צריכה, בגללך, ביין ברגע האחררו / ו... תנרות טענותנו בלים לו לאלה חצי תריסר תשובות: . 'שהאת רוצה, לא עשיתי שום דבר". א מנוימה, כאמת". "זבעיה היא שלך ולא שלי". 'אני נכלל לא רוצה להיכנס לוויכוח בעניין א צוקת, אני מתנצל. מבטיח שיותר לא

> את התענוג של החיים המשותפים כאווירת 'חיה ותן לחיות". כמקום זה אנחנו נובחים אחד על השני. מנהלים קרבות מחדר לחרר. הוא אומר לה ש... היא אומרת לו ש... וכל זה מעתה ועד עולם.

הוא אומר לה שאילו רק רצתה היתה לומרת שלא לרבר אליו בפה מלא. והיא בטוחה שאילו רק השתרל היה לומר לרתוץ את הכלים.

ונשים רכות משוכנעות שאם הן מבקשות כליכך הרכה פעמים מן הכעלים שיחדלו למשוך כאף אלא ימחטו אותו – הם באמת יעשו זאת, ועוד יותר נשים בטוחות שאם הן מעירות כליכך הרבה שנים לבעלים שיפסיקו לנהוג במהירות כזו, שלא יביטו לאחוד אני חושכת שכאן שורש הכעייה. אנחנו כשהם נוהגים, שיהיו יותר מרוכזים בנהיגה – מפני

מאשימים את כני ווגנו שהם פשוט אינם מוכנים שאחרת זה יגמר מי יודע איפה – או הנהגים הפרטיים להתאמך למעננו. זה מה שמרגיז אותנו. לא הכיצה שלהן כאמת ינהגו כאילו הם משתתפים בתחרות הנהג השכורה או המגירה הפתוחה. וכך אנו מונעים מעצמנו

מהמסערות הטיניות. כולם רוצים לברוח החוצה, כמת שיותר רחוק. לפעמים רק האשה מצליחה לקבל אשרת כניסה לארצות הברית או לקנרה, והכעל מחכה לה עם ארגזי הבירה ועם הגיטרה, שותה ושר. כל פיליפיני הוא זמר כפוטנציה. הרם הספרדי מכסיקני

עושה את שלו. הם אוהבים לשיר, בעיקר שירים עצוכים, פרדי אנילר, כוב דילן, החיפושיות. ברתובות סובבים רוכלים המוכרים גיטרות כשלושה דולר. יש כמנילה אנשים שאין לחם לחם לאכול, אכל יש להם שישה מיתרים קרועים לפרום עליהם.

המוסיקה והעוני מקשרים בין מנילה הבירה לנין יווך חלקי הפרינה שמורכבת מ־1000 איים, רוכם לא מאויישים. מעבר לכך, אין הרבה מן המשוחה למוסלפים של מיערנאו בדרום, לנוצרים של מנילה ולשבטים המאמינים ברוומת המתרכזים כרובם כצפון המדינה. שם, בצמון המרהיב בנוסיו, בנקחות קש ונסבוק הממוקמות על פרסות הארן המפורסמות, חיים גברים עירופים כחצי גוסם התחתון, חבורים בסכינים ובכידונים, מעברים את הסרטות שאכותיהם הפליאו

לוצוב כדר במכצע הנדסי מרחים לפני 3000 שנה. עד לפני דור שימשו הכיורונים האלה לציד גולגלות יריבים וארייבים מהשבטים הסמוכים. הנברים היו שבים בכפר וחה התארה לפני כינו שנה כומר קנרי חביב. פיטר קיבל החלטה חשוכה היא ישמר את ויכרה של הכיחה עם העלעולת נעובה כתר הכידון, מסמינים הכומר, איש שסרן חרוץ, תירגם בעבור בני הכפר את המורשת האיפונאית לדורי רודות. הוא עוסק עכשיו

לשם הגולגלות. הן שם – חהו.

כיום מסתפקים הכנים בשימור המורשת הרתית של האבות. מתרכזים באמונה האדוקה כרוחות שמכוונות: וקובעות כל רגע בחיים. ראש וראשון לרוחות, אל האורו, שכו ורק כו תלויה הצלחת היכול האחר והיחיר כמעט שהשבטים האלה מגרלים. אם יצליתו, יהיה מה לאכול. אם לא, ירעכו. וואורו אינו מיועד למטתר, הוא נכלע עד תום בכטן כני המשפחה. האורו הוא כמעט מונם היחיד ורמת תחונה הרלה והלקריה מפילה שם

אותה בבור שנחצב ליר הבית תוכים לכך שעור כתובת הברית החדשה לשפתם, שפת האיפוגאו. קעקע תוטבע בחזם, אות לגבריות ולגבורה. היום, עכשיו, מיר אחרי שהם מסיימים לשחוט תרנגולה הבנים מתביישים במעשי אבותיהם. רק אתר מהם מוכן צעירה לכבור אל האורז ולקשט בנוצותיה את העמוד להצביע על הבור שליר ביתו, להציג את השלל בפני שהם נועצים במרכו טרסת האורו שלהם, הם מתרכוים עיניים מערכיות. הוא אינו מוכן לומר כיצר הגיעו בתחתית הכפר, בתוך צריף קטן, שהוא הכנסייה

הרור האחרון, זה שהפסיק לצור גולגלות, גם צירף והוא מאמין רק ברוחות ששייכות לשבט שלו, כך היה לקבוצת הרוחות עור רוח אחת מיוחדת: ישו שמה. וכך יהיה. פיסר יודע שהאיפוגאו הם מיעוט מכוסל המיסיון היעיל של הנצרות היה גם שם, ככפרים בפילימינים, הוא יודע שבמנילה אומרים עליהם שהם הנירחים שאינם מחוברים לשומקום ושברי להגיע . בכלל לא פיליפינוס. "נכון", הוא אומר, "אנחנו לא אליהם צריך לצעוד קילומטרים רבים כרגל. כך, פיליפינוס ואנחנו גם לא רוצים להיות כאלה למשל, הכסר בטו, מקום מושבם של אנשי שבט הפיליפינוס, שנקראים על שמו של מלך ספרד, הם נוי האיפוגאו, אחת מחמש הקבוצות האתניות שהיו כאיי. הכובשים, וום ורים בארץ הואת." הפיליםינים עוד לפני שהגיע לשם הכובש הספרדי."

בטיום התפילה קוראת אחת הנשים את רשימת עשרת המאושרים שיזכו לחיסונים נגד מחלת בלופת היוד שמכה בתושבי הכפר. ואחרייכן חוזרים לשרות האורו. אבל פיטר אינו הולך לכנסיה. פיטר אומר שהוא אמנם הוסבל לנצרות עם לירתו ושאין לו שום רבר אישי גע ישו, אכל הוא לעולם לא יהיה נוצרי כי הוא אישגא

הפרוטסטנטית של אנשי בטד. התפילה מתקיימת בשפת האיפוגאו, אבל הצלב ורמויות ישו ומריה הוכאו לשם ממרחקים והם מוכרים וחביבים. הגברים מגיעים לתפילה בעירום, עם הסכין כצד הגוף, הנשים תולצות שר ומניקות כשעל שפתן שיר הלל לסנטה מריה

(פשר וחבריו, מחוץ למנילה, בכפרים הנידחים, ליים אתנה מעסיקה את האנשים. הם אוהבים ה להו על סרבות תרנגולים עדימוות, לשחק יור נשולתנות מאולתרים, לגלף בעץ סכינים לססו לשוור סלי נצרים, כמה שפחות לעבור, כי אלו השכורת עלוכה, כמה שיותר לשתות סאן יטא ויין אורן מהוצרת כית. או לשלח הכבישים משתבשים, נמלאים מהמורות

לקד וופר, במחקר מעמיק, רושם את הגילויים

שנח, אם יהיו לו פעם ילרים, ימסור להם את

שמת הם ימסרו אותה לילדידום, ואולי גם יפרסמו

משוא ואם לא יהיו ילדים, הוא כבר יתן את

ימום או ההסטוריה ההולכת ונעלמת של שבט

דים. מה שהבעלים הללו אומרים זה: את ממילא

מיש נשתה רק כשהמכונית בחנייה. ובכלל, שום

מך ה פעם אחר פעם, שנה אחר שנה, ואין

שימה אחרת היא להוסיף לעניין את מכחן

מכניסה אותב אותנו (את מכניסה

שומא הילדים הרכים) – אז למה אתה עושה

מלה שה עקשן כזה? מרוע אינך מתחשב"

אוב, אוב, לא שמעתי בחיי אף בעל עורך מבהן

אם כוה לאשתוז) ואת ממשיכה בשיטת

יסמואוהראוהב־אותי־אדלמה: אינך מודיע לי

את משר / למה אנחנו תמיר מאחרים לסרט

ת שני ששה לא מספיק טוב בעיניך.

100.00

תחר שהם החרים ועושים. הכל.

צמו אינה קונים מתנות..."

מולחת למישורו אונר.

שושב כאשר העניין נוגע ליו?"

עותי מספרת לי על הפאשלה התמירית של

שונה את המתנות הלא נכונות:

רש לילה הקטנה עליה בשלושה מספרים, תכשיטי

ששיא לפרות שאמרה לו כבר כמה פעמים שהיא

זשת שרקה. ותמיר הוא מביא לה גלריולות ישרות

לא נורא", אני משיכח, "והרי ישנם בעלים

'ווא משיב לי כי לא המתנה היא החשובה.

לד ושחובה ועל כך הרי אני כועסת: מדוע אין

זה הבעיות הקטנות והלא פתורות של

וון די שום נהפכים לדרכי עפר שרק הג'יפני לשני וראה צילום יכול להם. נסיעה רגילה בניים מת אבנו אדם, שמונה שלי אורו, שתי תרננולות את יש מקום גם על הגג מקפצים כשבילי ממלאים אבק הדכים, עוצרים ליור מפלי מים ילעו או המנונ הרותו, המעלה עשן.

בנפים נראית פתאום עיר הסלאמס המכוערת ה כש משופולין חלומי, עולם אוצר. עידן אחר. מיני וונישרה ופרוי אגילר ששר על הילר אנאק מינות המשותף בין שבעת אלמים ומאח אורות הפילופיניה.

עמנואל רוזו

מיטת סדום

וא פגש בה ליד הרמוור. מכונית הפורשה הלבנה שלו רעמה במלוא מנועה, כאילו עש־ רות סוסיה האבירים צוהלים ורוקעים כפרסותיהם, ממתינים לרגע שכו יתחלף הרמזור כדי לפתוח במירוץ מסתרר. יואב גורלי התענג על הכוחות העצורים במכוניתו. לגביו, המכונית היתה לא רק סמל־סטאטוס חברתי או כלכלי אלא גם כיטוי

לכות, לגכריות. רק הרמזורים הפריעו לו. אלמלא הפנסים העלובים הללו הנראים כקבצן הפוזל בשלוש עיניו הטרוטות, אילמלא הם, היה חורש את תל-אכיב במריונות המירכית, סורע את הככיש. אכל מה לעשות, הכן־אדם חייב לחיות על פי מערכת חוקים, לציית להם, אפילו אם החוקים הללו מסרסים את אורוות הסוסים המפוארת שלו והופכים אותה לעדת פרידות

כבדות צער. את הצומת ליר הרמוור חצתה נערה על טוסטוס, כאילו יש לה איזה תוש עיתוי מרויים האומר לה מתי מתחלף הרמזור ואפשר להמשיך בררך הלאה. מכונית הפורשה זינקה, ממהרת להדביק את הטוסטוס העלוב שקרא תיגר על מימדיה ועוצמתה. הרכיק אותה בחמישים המטרים הראשונים, ושעט במהירות על מנת לעצור ברמזור הכא ולהניח לגברת עם הטוסטום

לחלוף על פניו. בכל אותו יום העסיקה את יואכ גורלי – בעצם ד"ר גורלי – כעיית הרמוורים. כמרצה בכיר בפאקולטה למשפטים כבר מזמן נתן דעתו לנושא, לא מזווית הראייה של שוטר תנועה אלא כמשוו סמלי. וכאותו ערב, כאשר עלה אל הפנטהאוז של אורי, נשא עימו את זכרון הטוסטוס, את מראה הצמה הוהובה שגלשה מתות לכובע המגן, אכל ברגע של יושר ירע שהטריד אותו משהו נוסף, משהו בתפיסת העולם שלו לגבי הרמזור כמעט התערער.

הוא סיפר לאורי בגיחוך על פרשת הטוסטוס שניצח את הפורשה ברמזור. אחריכך, כרוכו תמיד, וותר אל לב הבעייה, ולאורי נרמה היה שהוא ממשיך להרצות בפני הסטורנטים שלו, אלא שהפעם כפני

גליה, שנכנסה לחדר מרי פעם, הקשיבה בחצי אוון וקלטה יותר את צבעה הוהוב של הצמה מאשר את שלושת צבעי הרמוור. היא כאילו ראתה את הפרופיל הרק, שביצבץ מבעד לכובע המגן, פרופיל רך וחטוב, מגחר פול פניו היהירות של המרצה למשפטים שלא היה מוכן לשאת את העובדה שהצעירה הזו ביצחה אותו במאכק על הרמוור.

דיר גורלי הוא כאילו "המצפון הלא נקי" של אורי, תזכורת לימים שאורי ביקש להמשיך את השתלמותו באקרמיה, להיות מרצה. להעמיד תלמידים. במקום זה כחר בפרקטיקה מצליחה

בל אימת שאורי חיה נסתר בקנאה הקטנה הזו היתת בליה מוכירה לו שבורלי הוא בעצם אקרמאי ימנותק", סגור במגרל השן של המחקר. את הבטחון

העצמי הוא שואב מתלמיריו. ספק אם היה מסוגל לפתוח משרר מצליה.

לדברי גליה, גם חייו של הדוקטור מאפיינים מין עולם מרובע וחרר. ארם שמפחר לקבל אחריות. ילד המסרב להתכגר. אדם הממשיך ללמור כל חייו כחושש מהחיים ה"אמיתיים", סטודנט נצחי שאין כו די בגרות להאבק עם העולם החיצוני ולהיות אחראי לעצמו. הוא גם עדיין לא נשא אשה, כלומר - מסרב בעקשנות להיפרד מחוסר האחריות שהוא הסימפטום הקלאסי של

הדוקטור למשפטים, עסק בכעיית הרמזור כדרך חיים. כל אחר מוותר קצת. אתה מוותר על הנוחיות ועל החרות, ותמורת זה את מקבל בטחון. אתה תמיר יכול לחצות את הכביש באור ירוק מתוך ידיעה שהמכוניות לא ידרסו אותך. התשלום תמורת הבטחון

הדוקטור אהב בטחון. אכל הפעם פיתח תאוריה חדשה: מסתבר שלרמוור תפקיר נוסף. הוא הביסוי העליון של הרמוקרטיה. כ"משווה מהירויות". הרמזור, הענק בעל שלוש העיניים, שומר על השיוויון. משגיח בעין ירוקה, אדומה וצהובה, על כך שמכונית פורשה לבנה לא תזכה ליתרון מול טוסטוס קטן. בניגור לכל ההגיון של החברה הקפיטליסטית, בניגור לשכל הישר, ארם מצלית צריך שיהיה לו יתרון מול כושל. אדם מבריק צריך לתת לו הזדמנות מול שוטה. אכל הרמזורים, כמו מיטת סרום הארורה, מקצרים את הארוך, מאריכים את הקצר, והופכים את כולם לשווים.

חודש ימים לאחר מכן שוכ עלה הדוקטור למשפטים אל הפנטהאוז, גורר אחריו את הנערה בעלת הצמה הבלונדית כריג הגורר שללו. דליה עקבה בחיבה אחר הרומן הזה. הצעירה התגלתה כסטורגטית מכריקה לפיסיקה, אמביציווית כשר ובעלת תוכניות מרחיקות להשתלם בארצות־הברית, לסיים את הרוקטורט, וככלל...

הם נישאו. הם היו זוג נאה. אינטליגנטי. היה בהם כל מה שהעין אוהכת לראות והאוזן להקשיב. תקופה מסויימת איים עליהם הסיכוי להיות מוקד חברתי ואינטלקטואלי, מעין סלון לאנשי העילית. הרוקטור למשפטים עלה כפורח מאו נישואיו. הצעירה עם הצמה היקנתה לו את הבטחון העצמי שחסר לו. כפי שאמר לאורי: "בגילי ארם ככר מתחיל את ההרפתקאות לעומק. את כל האנרגיה שהשקעתי בחיפוש נשים רבות אני מקריש עכשיו לאשה הזו, ותאמינו לי שואת

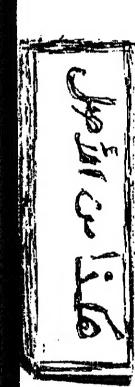
הרפתקאה נפלאה". הצעירה הוכיחה את עצמה ככוכב שכים בשמי האקרמיה. בתקופה בה שהו השניים בקליפורניה, הספיקה לקנות לעצמה שם של מרענית מהשורה הראשונה. הם חזרו לארץ כאשר היא קוטעת את שרשרת הישגיה רק כרי ללרת את ילרה.

הרמזור חזר אל שימותיו של אורי עם הדוקטור למשפטים. הפעם רמזור בחיי הגישואין. באותו חיוך, כמעט טוב לב, התאונן באוזני ידירו: "עכשיו גיליתי רמוור חדש. אתה רוצה לרוץ, ופתאום אתה מגלה שהמשפחה שמה רמזור של חוכות, אשה, ילד....". את הצד השני של סיפור הרמוור גוללה הגערה

עם הצמה. כאשר ישבה בפנטהאוז, מנענעת את התינוק, מנסה להאכיל אותו, מחליפה את החיתול. היא דיברה עם גליה בשקט שהיתה בו הרבה מרירות. שמי יכולה שלי למחות ידעתי שאני יכולה

להתחרות ליד הרמוורים ככל מרצרס או סדילאס. וידעתי שארביק אותם. כחיי הנישואין גיליתי שאני מספיק מוכשרת ומבריקה לטום להישגים, למהר באלפא־סוד, כאשר הרוקטור למשפטים שלי מקרטע בטוסטום שלו בין סעיפי החום. עכשיו יש לגו רמזור בדמות ילד. ברמוור הזה הוא משיג אותי וממשיך לררכו כאילו אינו דוכב על טוסטוס אלא ממריא על נכי נשר'.

57 KIDESIN

הנוער הישראלי

חשוב על היתרונות:

Martin Ray

- אתה נותן לילדך עתון חינוכי, מרתק ומומלץ.
 - אתה נהנה מהנחה ממשית של 20%.
- אתה מקבל את השבועון לביתך בדואר מדי שבוע ללא תשלום נוסף.
 אתה מקבל חינם את הירחון "פופ 87"

 - ואתה תקבל פרס אישי חינם ספר יפהפה במתכונת אלבומית.

נאר. מלא ושלח עוד היום בועריב אוצר תלוש חתימה מידוש שנוי קיים (לכ ניחלקת לפנויים, "כצריב לנוער", ת.ד. ל2003 תליאכיב 61200

אולם הפרס העיקרי יגיע לביתך מדי־שבוע: עתון גדול, יפה, חינוכי ומומלץ, הכולל חומר-עזר ללימודים.

מחבק

הקרב מתחיל. צלחת הפלאפלים מגיעה.

יום שם. "אייווה", אומר עזר, לוחץ יד לאוהד קון ולוקו פלאפל ביד השניה. 'הצור הוה הוא משהו עלא־כיפאק", מסביר וצה, לצ במשחק – בפוליטיקה".

עד מנצח את המשחק. הלה פלסטיך, הוא מכריו ומוגר את הלוח. משני ואדי ניסנאס צוחקים ומוחאים כפיים. מינים את הבריותה.

קור, מאיפה האהבה הואכנד

'אי לא אניר שבוקר אחר קמתי והתחלתי לחבק אזניוה ואכרוה. כשסאראת הגיע, נוצרה אווירה אישו נין האורחים הערבים. כשקיבלתי בממשלת מחות את התפקיר לטפל בערביי ישראל, נוצר וקח. קשר פסיכולוגי נפשי בין אדם לארם. כי הרבר ותשון והושוב ביותר היה לעורר את אמונם. אנשים מ פאלים אותי, מה אתה מתעסק עם הערבים? משנה ננד הלביא קראו לי ערבי. אוי למי שמתייחס ע.ני שרוגל כתהליך השלום עם העולם הערבי, וין לוכין שצרקה מתחילה כבית. חבל שהיום נוצר תנם כל נסיון לחיות טוב יותר עם הערבים תופך מר לצומי.

מפקר שנים ראו כי את אחר ממובילי המלחמה וי העלם הערבי. הינכתי דור שלם ללכת ולהוכיה קדם שהם לא יוכלו לנו. וראו – ביצענו. אחריכך של תהליך השלום עם מצרים, ואז פתאום ראו בעולם שני שתוך הוה הוא שותף לתהליך. ואבי נק. נק

שמסרפר. אני נץ במלחמה ונץ בשלום. מי שרואה אָדֶּהְ מִינָה־ר, וּועַקִים האוהרים, "שיצא שש, שיצא במלחמה מטרה בחיים הוא עקום. הגנרל מק'ארתור 'הקיטר האמריקאי', דפק את היפאנים שוק על ירך. ומי אחרי המלחמה כנה את יפאןז – מק'ארתור. ותכנית שיקום אירופה לאחר מלחמת העולם השניה נקראה על-שם גנרל מרשל, רמטכ"ל צכאות בנות־הכרית. אלה שני מפקרים שהרסו ושיקמו. אני לא משווה את עצמי אליהם, אכל כרגע שסאראת הגיע, ראיתי את התמורה הכייגדולה לאלפי המצכות בבתי־הקברות. בדיוק כמו שבמלחמה נכנסנו במהלך צבאי בתפר בין יריוויזיות, כך מצאתי עם בואו של סאראת את התפר

להיכנס לתהליך שלום". ברכבל מתלונן ראש־העיריה אריה גוראל על ממשלת האחרות הלאומית.

"אי־אפשר לשלול את הממשלה הזאת לחלוטין. הרי יצאנו מלכנון והוררנו את האינפלציה", מזכיר לו

גוראל שואל את השר על פתר גכהים. "אותי אתה שואל על פחר גבהיבוז" מה בדיוק עושה שר בלי תיק? ויצמן: "גם בנין וגם פרס היו בעכר שרים כלי

תיק. אני יושב בקכינט, בפורומים מצומצמים, אכל כמובן שאיני מרגיש שאני עושה את כל מה שיכול הייתי לעשות". מרחוק אפשר לראות את בנין הקוינו המפורסם

של כת־גלים, עומד נטוש. "בבריכת השחיה ההיא למרתי לשחות", אומר

"גם אני גם אני", אומר ראש העיריה. ומה יהיה אם חליכור יזכה בכחירות? ויצמן: "אם הליכור יקים ממשלה בראשות שמיר דו וקצור ששש למלחמה, אלא שמוכן בתקיפות או שרון – ואין לי ספק ששרון ירוץ קרימה – זו תהיה

לשנות את המצב הקיים מן היסור. יונה זה דבר טעות. אריק יכול להוביל אותנו בדרך לאינכונה, וככר ראינו איך מצפון נפתחה הרעה. יש לנו נסיון מר גם בהיסטוריה וגם במלחמת לכנון עם מנהיגות ברורה ויר חזקה כזו. אני מעריך שהכותרים יבחרו במפלגת העבודה. כי אני מאמין שהנושא העיקרי, המהותי, זה הסרר השלום. וזה לא בגלל שהפכתי עדין נפש. מצכנו הבטחוני היום הוא הטוכ ביותר. לקח לנו שנים כרי להוכיח לערבים שהם לא יכולים לחסל אותנו. יש שלום עם מצרים. לאורך גכול יררן לא נורה כרור אחד במשך שבעיעשרה שנה. הגשרים פתוחים. גם ברמת־הגולן לא נורו כדורים.

"שמעון פרס, בצדק, הגיע לסיכום אמריקאי־ירדני־ישראלי במסגרת ועידה בינלאומית. בנושא של שיתות ישירות יש סילוף אריר וטיות. הרי כל התהליך הגדול של הסכמי קמפיריוויד לא היה ישיר. ההסכם הראשון נחתם בכית־הלבן. זה משא־ומתן ישירז היום הם צועקים שרוצים רק משא־ומתן ישיר. מתי ישכנו במשא־ומתן ישיר: למעשה, הליכור לא רוצה להמשיך את תהליך השלום, עם ועירה בינלאומית או כלי ועירה. כי ככל משארומתן, שהוא המשך התהליך שנחתם בקמפ־ריוויר, יש לדון בעתידם

של יהודה ושומרון. וכזה הליכור פשוט לא רוצה". תחנה אחרונה במקרש הנהאיים, מתהפנט ויצמן מהשטיחים הפרסיים המדהימים ביופים. ללא שמץ בושה הוא אומר את גורלם. מתחיל לספור צערים, אחד־שניים־שלושה־ארבעה, מכפיל שלושה־עשר מטרים כפול שבעה. גוראל מודר גם. אכל מעדיף לספור את המרצפות. אצלו זה יוצא פתות. רק אחד־עשר מטרים על שכעה. הנהאיים, אגכ. לא יודעים איך לאכול שר שסופר צערים על השטיח

מיכל קפרא

פשם חל־אביבי, היום שני וויליארד דולר

מה 'וכומתי לכל מיני ויכוחים עם השותף הנורבגי לי תהלטתי להקים חברה עצמאית".

שישו, גשלכ זה, וויה כבר איש אמיד מאוד, גם שלנים אבריקניים. אכל ה"כום" הכספי הגדול כא מהקם צת החברה שלו, "קרנכל קרוז ליין", לפני מש עלרה שנה. הרעיון פשום. אניות נוסעים מולה, נותה מאור, עם מטבה מעולה, בריכות שחיה. מג, ונויות, כתייקפה ואולמות ריקורים יוצאות שאני לשרווים' של שבוע עד עשרה ימים לחוף מקר צ לאיים הקריביים. מלונות צמים של המישה שננים. כשהאניה יוצאת מתחום המים מישראליים של ארהיב, נפתח בה גם אולם קזינו.

איפון קנה אניה אחר אניה, ומחזור העסקים שלו ל מחמרה. בימים אלה סיים עיסקת רכישה של שי איות ענק בפינלנד שמחירן נאמר ב־500 מליון ולן לעד (הערכה גמה, לא מחייבת, אבל זה סדר הול האנת היא שכל זה לא מטביר עדיין את סור מחוו האולי אין זה סוד בכלל. "איך זה שעשיתי מק הרה כסוד החיוך שלו עובר את האטלנטי האפון בפצם אני לא יודע בריוק. נדמה לי שוה ה שילוב של הרבה עבורה קשה, מזל, ובעיקר ליצונ צריך להיות כומן תנכון כמקום תנכון".

ותיישינו שכו אריטון חקים את התברה שלן הית סמה נמוחר החל מאמצע שנות השבעים נקלע ענר משוק העולמי למשכו הקשה ביותר שלו מאו הימים לעם לפלחמת העולם השניה. המספנות עמרו ופות ללא קליינטים. במקביל, היתה זו תקופת מים האינטנסינית כיותר של תרכות הפנאי שמשתה בימים שאהרי וייטנאם יצאת אמריקה שה לפול של בילויים. הרולר היה חוק. הין חלש וה אחת של בילויים. הרולר היה חוק. הין חלש יול אימן בנה אוניות בזול והפעיל אותן ביוקר. אין הארונות הוא המל לרעות גם כשרות

בשתיים. הוא מפעיל שורה של כתי קזינו בנאסאו, אר אדר תקופה קצרה יחסית הגיעה הירירהרעליה בירת איי בהמה, והצטרף כשותף בכנק כמיאמי. בבהמה הוא מקים, בימים אלה, מלון פאר ענקי, ואפילו קנה לו חלק בקבוצת בייסבול. אגב, למרות הקירבה הגיאוגרפית לתחום השיפוט של מיחלק המוסר הטלוויזיוני של מיאמי, לא נקשר שמו של אריסון מעולם, ובשום צורה שהיא, למאפיה המקומית המשגשגת. מה שכן – רון ג'ונסון לא הויק בכלל לעסקי התיירות במקום.

ריסון היום הוא איש עסקים אמריקני ממוצע, רק יותר עשיר. הוא קצת פחות סכיוופרני מרוב הישראלים לשעכר ש"עשו את זה" בארה"ב. השיחה אתו מתנהלת הנכדים. אשתו השניה, שאינה אם ילדיו, היא יחודיה אמריקנית ממיאמי. גרושתו הישראלית, מינה ספיר, אינה מוכנה לרבר על בעלה לשעבר ממוכ ועד רע. הוא תורם לא רק לארגונים יהוריים, אלא גם לארגוני

בנו, מיקי, שהוא גם שותפו לניהול החברה כסף, אבל הוא לא תולה רגלים במרפסת ביום העצמאות. "אין לי חרכה הברים ישראליים כמיאמי. בעצם רק זאב בופמן, שהיה פעם הבעלים של קולנוע צגדלור בתל אביב והיום הוא אימפרסריו מאוד גדול במיאמי, מעבר לבופמן, אני לא מעורב באוכלוסייה הישראלית מה". סטייח ישראלית אחת ככל ואת נשארה לה אריטון, אחרי התפילכן שומר על דיאטה צמחונית חריפה, בלי כולסטרול, בלי שומנים. אבל בכל פעם שה"בואינג" המרטי שלו בוחת בנהב"ג, הוא נבנס לאוטו וויכר ראשון נוסע לשוק בצלאל, שם הוא עומר ואוכל פלאפל אחרי פלאפל. ושיוחנקו הרופאים. הרבייבי של אריסון כארץ היא קרן תליאביב

לפיתוח. לפני חמש וחצי שנים מונה חנן בן־יהורה, מי שהיה עוזרו האישי של צ'יץ', למנהל הקרן. הוא וצ'יץ' הכירו את אריסון היכרות קלושה, אבל חנן החליט לכלול אותו בסיכוב התרמות שעשה בארה"ב. הוא נסע למיאמי והסביר לאריסון כמה מרובר. אריסון הקשיב בהתעניינות ואחר־כך שלף פנקס צ'קים ונתן לקרן רבע מיליון דולר. היום הוא יו"ר הקרן בארה"ב. "הוא תורם בממוצע 400 אלף דולר בשנה מכיסו הפרטי ומניים עור כ־200 אלף מתורמים אחרים", אומר בן-יהודה. הותנו של אריסון, טסי טמיר, מפקח על הוצאת הכספים בארץ.

"אין זה מפני שאינני סומך על המגבית", אומר אריסון, דאני שמעתי על התנועה של היהורים מסן־פרנסיסקו שמעכירים את הכסף ישירות לארץ. בעברית. עם הילדים הוא מדכר אנגלית, גם עם אבל אצלי זה לא המקרה. אני תורם למגכית הרבה כסף כל שנה. קרן תל-אכיב היא פשוט משהו שאני עושה בשבילי". כך, למשל, הקים אריסון השגה את הקונסרבטוריון למוסיקה ברחוב שטריקר בת"א. דרך הקרן הוא גם הכיר את האמן יעקב אגם שעיצב לאחרונה את אחת מאוניותיו. תרומותיו לקרן בשנתיים האחרונות מסתכמות בכמיליון ורבע דולר. והקרוב אליו ביותר מכל בני משפחתו, אינו מפגין בשנה הבאה, אגב, אולי יהיה פחות. לא רק מאריסון, עניין מיוחר בישראל – לדברי מקורבים למשפחה. מכולם. האוצר של ארה'ב, הפחיח את הניכוי המוחר הויקה של תר אריסון לישראל מתורגמת לכסף, הרבה לתרומות ממטיההכנסה מ־50 אחוז ל־28 אחוזים,

אריסון, כמוכן, יכול היה לפרוש ככר מזמן מן. העסקים ולכלות את זמנו במשחקי גולף וטנים באחר מן הקאנטרי קלאכ'ס המפוארים של פלורירה. בנו, מיקי, אומרים המכרים, יותר ממסוגל לשמור העסק. אכל אריסון לא רוצה לפרוש. היקון: הוא לא יכול. "אני לא יכול לראות את עצמי פורש מן העסקים. אילו חשבתי שאני מסוגל לפרוש, הייתי קונה בית כארץ וחי בו חלק מהשנה, אבל אני פשום לא יכול".

יאיר לפיד

:59 Bipedia

בעמור זה מבחר מהיריעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 11.9.52 – 18.9.52. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

האינדקס נקודות –

יועלה החודש ב-6,400 לייו לחורש, אם התאחרות בעלי התעשיה תסבים לחדש ארת הסכם תוספת חזקר. תופפת ז תבוא עקב עלית אינרקסהמהיה ב-5 גקודות באוגוסט, כסי שנקבע תכוקר עיי לשבת הסטי

ביסטיכת הממשלתית. שכר העוברים במנסרות צי-כוריים כרשויות ובשרותי המדיי נה יעלה החל מ-1 כספכמבר וש-כר פועלי התעשיה מ-15 בחודש. אינרקס יוקר המחיה, שעמני בת חילת ינואר על כסים של 101 נקודות, הגיע בסוף אוגוסט ל-165 נקורות. העליה הכוללה כשכר בקשר לעלית האינרקם מה-15 כינואר ועד ה-15 כספי טכבר הסתכם ב-52 ל"י. התום פת של 6,400 ל"י חלה על כל העובדים המקבלים שבר של 80.

התפטרותו

ליה המנינה תיח.

ramacan 1 . q

בחנו של רפי

את וסני הנסיעה ברכבת ופתוך

כך אפשר היה להפעיל מספר

גרול יותר של רכבות בקוים.

תשונים כלי הצורך לתוסיף סרד

מיום כ' כשבוע הבא ולכל

44 תושבי ישראל וכן ילריות ילידי וארץ ספליגים כי-

ום מן הארץ בורכם לאובנרית

באניות הדומניות יסולינהי

בין היורדים בעלי מלאכח

וכן כני משמשת שנרן כמושכים

וכקיבוצים. כולם בניל צעיר או

ביבוני. ביווד בולטים ווילרים

שנולרו בארץ ושפתם עברית.

יסעו לאוננריה ברכבת.

ו"שנסטנצה". הם יניעו כאניות לנמל קונסמאנטה הרומני, ומשם

חקופת החגים תצא "רכבת אכ"

נות נוספים.

ש. שניצר ורציתו धानकार ६०

עלה ב-8 התוספת 6,4

שכר העובדים במדינה

ל"י ומעלה לחורש. המשתכרים פחות מ-80 ל"י יקבלו העלאה של 8 אוצוים משכרם.

שר הסעו

שר חמעד דרב י. מ. לוין הסכים שלא להגיש ריטמית את התמטרותו מן דבונושלת עוד לאר וד יציכת חברי הכנפת כמופר מחוות שותיות שונפבעת לנותי. חעיבוב בהתמפרות בא עקב ודיום דעות בוצון פישות אנורות ישראל ומינילי אבורות

ישיאל בקשר לויונרים ואקשים ישוציע רושר ס. למוז. דוב לויו שמר להנים את

דות בקורות עוך אתמול, אוד כך לב אז דורעוני ער לאור חמבר שה שבון יוכויונ כנראה צורל השר תם של שנורת ישראל למועלו אנודת ישראל בשאליי

ברכות מקרב לב

הזקן 16, - קפה רבקה, בין 12 -4 בערב שכר הדירה יועלה ב־100–50 אחוז

שכר חדירה בדירות ובבתי תאשר הממשלה, ואחריה הכני סת, את החוק החרש בדבר עסק יועלה - בדירות מ-50 עד ישבירות מקרקעיןי. 100 אחוז ובעמקים ממאה עד חמכסימום של שכר דירון לא יחיה יותר כו-8 למי לחדר כן יוכנטו שינויים חשובים אחר ההעלאה. ביותר בזכויותיהם של בעלי

ביום ר, עוב ראש השנה, נשי עות הצהרים, אחיי רחיצת פכר מית מטנדרד כחולה, פול קמת

קולנוע אלנבי.

נישכחה כה חולצה

ובה דם לייי, שתון יד ונרתיק

ניילון, ובו מנקס מלואים. מתבקשים לחחזיר

יוסף מורחי, תיג, רחי הלל

בתים, דיירים ודיירי משנה אם ל"כסית"

אגף הפיקוח כמשרד המסחר והתעשיה קיצר כשבוע ימים את

מאתיים ארוז.

הכוכיר הראשון של הצירות הישראלית בבריסל ש. קור, ראש הטכם של גרמניה המערבית. הר הרכסט.

יונה ראשונה מחזיפת הסכם השילומים בלוכספורג: שרהחוץ מ. שרת תוחם. מאחוריו משמאל לימין : דיר ניורא יוספסל.

ן ספרס" מיוחדת מירושלים בכל | רכבת זו לא תתעכב בדרך ונוס־

בוטל משפט

ביציאנה לדוייל ללא דוירור.

אם די 17.9 בשעת 18.8 cm החרכות בצפון. מיכת 30. החנת סופית של מסי 4 פנישה עם בן עירני המיפר

הרכבות המהלבות בקוים תל- ן יום כשעה 6.30 כבוקר והיא עיה לא יצטרכו להחליף רכבות אביב - ירושלים ותיא - חיפה | תגיע לחל אבים בשעה 8,30 בלור. וכן הנהגת רכפת ישירת אחת ליום בין תלאביב לירושלים, נתאםשהה עם סתידות השרות של כמרי הדיול במסילות חברי ול בפורינונ הפעלת קטרי הריול תקצר

י כל תחנויות כבירות פגורות היום והתחבורה שובחת מתוך וויענות לקריאת השביחה הכלי לית של מפלגות האומוזיציה הלבנונית. השביתה נקראה כדי להפגין

את טירוב האופוויציה לשווף פעולה עם ממשלת השלושה התרשה של סאיב סלאם ולהגביר את התביעה לפיוור המרלמנט: יעריכת בחירות כלליות,

, כוחות צכא ומשטרה משוםי טים ברוצכות, מוכנים לכל פגי-. עה ככטאו הציבור.

ראש השנה

המאחרות הכרורגל הכריטית רותה משחל כתחרייות המוקר: מת על תנביע אחר שנתברה כי נאער המסחק וא בראש השנה. מקשת והרחית כאה מאת המוערון היחודי לכרורגל עיש

וינגייט, יייי ... בקשונה יהוריה זו משחק דניאל ילובטטי, לשעבר חלוץ. מרכזי ביהשעלי חליאנינ.

על כך מטר הלילה מר יעלה

רי זאנזיפר, מהנהלת החברה

חבר מבואות

שופט השלום בירושלים כור א. ערן דוולים לבטל את המשי שם נגד בויציון חוכמו, אחר כשלושת חברי מבואות ביתיר,

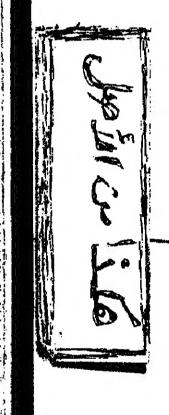
השלושה עברו באפריל אשחקר את הגבול בראדי נוקין, לאוור שנתמונו ע"י וויילי וולגיון הערכי שהטעו אותם. חשופט החליט לוכות את

הנאשם אחר שהמשטרה מענה הכוקר כי לא הצליחה למצוא את רביסרן אירלמן, מי שחים חבר וערת שביתת הנשק וגם צריך חיה לחיות חער דראשי כמשפט יוה. הסוינור עו"ד חמיר טען, שוותי התעללות בנאשם אם מבר שוותי התעללות בנאשם אם מבר אים אותו כבר מעם חמיפית. לבית המשפט והמשטרה אינה מצליחה לחכיא הוכחות בנדו.

אל יוצאי מלבוו בערב התקים באולם יבית

בצאתו את הארץ. מר זאנייני סישר, כי בעוד חודש יבואו ארצה 6 מהנרסים אמריקניים וכעורת. כ-40 עוברים משמים ל0-2 סגר שיימשר ב-7 הרשים סגר כתוצאה מהמסך הוחלט לבצע אה דווקניון, יועסטו מה אלמים הכים של פועלום וכיצוע התכנית יד יוסף אוסטושו

WARNER HOME VIDEO

פרק מספר: אין־לעשות־מה עם גברים, חמורת כ־2000 דולר לשעה מו מוקל מצינה אופנתרניינס לגברים לשבר מרווח על תכניות הבניה הנרולות המשנות את ריוקנה עול פאריס

צה"ל: הגורל שהתחיל ללומד בגיל 10 ב כלכלה: יעקב גדיש, השריף של האוצר ב מכוניות: חידוש בדרך – הגה אחורי ב קומיקט למבוגרים: 'אני האשה האחרונה בעולם' ב אנשים: פיים בחדר האוכל באילת ב ריצול: המשחק הכפול של הספודום הבריםי ב שאלא: מה משאתף לך ולבת־זוגך מלבד אהבה? • דיא־ פה: לא כל אחד צריך להיות רזה ב משחקים: זורקים גולות ב חיירות: בית המסתורין בקליפורניה ב הסטוריה: מאשלות צבאיות בעיראק ■ תשחץ

בודליו

MARKET WATER תדריך לזערת לווי מתחילה

אח" - האנון לגבר (מצורף לירואן אח")

